

Gennaio

1962

c e c a

tutti i giorni, eccetto domenica, v. rivo
"fascio" con una ripetizione
omelia ceca, seconda domenica del mese

1	P.Ovečka, S.J.	14'	Nozizie dal Vaticano e dal mondo cattolico
2	P.Ovečka		La morale comunista /Eccl.sil./
3	P.Ovečka		Intenzione missionaria del Ap.d.Preh.
			Notizie dal mondo missionario
4	P.Ovečka		Dopo l'Assemblea di Nuova Delhi /Studi/
5	P.Ovečka		La Epifania continua
6	- - -		Due neosacerdoti Cechi salutano il suo Paese
8	P.Ovečka		La festa della Sacra Famiglia in Vaticano Notizie dal mondo cattolico
9	P.Ovečka	P.Špidlík	Il Culto della personalità
10	P.Ovečka		Attualita religiose
11	P.Ovečka		Verso il Concilio
12	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico
13	P.Ovečka		Le Nozze in Cana -- la festa dei sposi cristiani
14	P.Ovečka	P.Feřt	Omelia sul Vangelo della terza Domenica dopo Epifania
15	P.Ovečka		La Terza sessione della Pont.Comm.Centrale
16	P.Špidlík	P.Ovečka	La Verita nel materialismo dialettico
17	P.Ovečka		Per il Ottavario delle Preghiere per la Unione

Vm.Také v pondělí v poledne sv.Otec Jan 23. pozdravil z okna své soukromé pracovny věřící,turisty a poutníky,kteří se shromáždili na náměstí sv.Petra,aby svou přítomností blahopřáli sv.Otci.Bylo jich na 15 000.Pomodlil se s nimi Anděl Páně, udělil jim své požehnání a nakonec přál všem:**Šťastný nový rok.**V ranních hodinách sv.Otec obětoval svou mši svatou za blaho všeck národů a za pokoj ve světě.Na tento úmysl dal sloužit též větší počet mší svatých v bazilice sv.Petra. - V něděli večer v 8 hodin krátce promluvil k několika tisícům římských dělníků, hlavně zaměstnanců pouličních drah a ~~zametačů~~ ulic, kteří každoročně po skončení děkovné pobožnosti v kostele Al Gesu jdou sv.Otci blahopřát k Novému roku.Sv.Otec vzpomněl,že tento :rok 1962 bude mimořádně důležitý pro Církev, protože se bude v Římě slavit II.vat.sněm.I oni mají přispět k jeho zdaru, tím že na tento úmysl budou obětovat své modlitby,práce a oběti.Do nového roku jim udělil své ap.pož. a pověděl jim na shledanou příštího 31.prosince.

Mexiko. Mons. Marquez arc. z Puebla v Mexiku, vyzývá v past. listě uveřejněném k vánocům, aby ze všech sil hleděli zlepšit životní podmínky těch nejchudších. Tato jejich truchlivá situace vede k zatrpklosti, zoufalství, nemravnosti, k tomu, že hledají svou záchrannu u systému, které jim slibují úlevu, ale ve skutečnosti je vedou k otroctví daleko horšímu. Bůh chce při této sociální a charitativní práci sloužit si nás. Každý z nás má dostal poslání zlepšit osud svých bratří. Nebudme hluší k tomuto volání svědomí k hlasu Božímu, který k nám mluví prostřednictvím Církve.

Holandsko. Z podnětu Federace spolků katolické dělnické mládeže jejich členové darují mzdu za jednu hodinu ve prospěch svých chudších bratří zvl. v zemích Latinské Ameriky, *Dan bude mít všechny všechny katolické mládeže*.

NSR. Výzva biskupa z Osnabrücku ke katolickým jinochům a dívkám, aby dobrovolně pracovali ve svém volném čase v katolických nemocnicích se setkala s velkým pochopením. V uplynulém roce 1355 jinochů a dívek pracovalo na 16 000 dnů v nemocnicích a tak ulevili přetíženým řeholním sestrám. Biskup mons. Wittler vydal zvláštní provolání k této dobrovolnosti; praví tam, že jejich ochota podává svědectví o hluboké křesťanské lásce.

V uzení prof. Antala L. ml. vzdorov. kan. prospěšný

Ravat CECO 2-1-62

Nejdř. dle mne. z hudebn.

2/1

Svatý Otec Jan 23. poslal Německy biskupům Vzvláštní list. Poukazuje na nebezpečí ve kterých němečtí katolíci musí žít: je to především ateismus a jiné bludné ideologie; věřící se jimi nedávají pohltit, právě naopak odolávají a Církev i v jejich zemích roste. Sv. Otec vyslovuje svou bolest nad tím, že několika biskupům z východního Německa nebylo dovoleno zúčastnit se společné biskupské konference ve Fulde; jiným že nemí dovoleno navštívit části svých diecézí. Chválí obětavost něm. katolíků, kteří pomáhají velkomyslně trpícím katolíkům v zahraničí. Nakonec se dotýká otázky nedělního klidu, které se v záp. Neměcku stále diskutuje: Nědělní klid má svůj význam, člověk potřebuje odpočinku a také duše nové stravy, jíž se jí dostává právě v neděli. Konečně se sv. Otec obrací k dělníkům a vyzývá k rozvoji kat. odborových sdružení.

Při obvyklé novoroční audienci členů pařížského diplomatického sboru promluvil jménem přítomných ap. nuncius mons. Bertoli, jako děkan dipl. sboru. Pravil mj. že nový rok začíná za ~~hranice~~ tím co světu hrozí nová katastrofa, a vyslovil přání, aby národy a jejich vládci dovedli překonat ~~sobě navzájem odporužit~~ rozdíly vzniklé ~~z toho že~~ zájmův řádu hmotného a aby se dovedli vždy více a více pozvednout k nejvyšším hodnotám ducha, které je spojují a které jedině dovedou jim dát šťavnatlivý mír. Světicí ~~biskup~~ mons. Fulton Sheen promluví v 26 televizních ~~zpráv~~ ~~zpráv~~. Mons. Fulton Sheen patří k nejoblíbenějším americkým televizním řečníkům. Své různovory přerušil před několika lety, a nyní se zase vrací na obrazovku.

První vysílání je 8. ledna. (1. 182)
Na tento rok připadá 400. výročí reformy řádu karmelitánů. Reformu zahajila svatá Tereza Avilská: nejdříve reformovala karmelitánky a pak za pomocí sv. Jana od Kříže též mužskou větev. Jubilea vzpomenou bosí karmelitáni na celém Blízko hl. města Kolumbie Bogoty se staví tzv. Křesťanské město pro chudé a bezpřístřeší. Podnět vyšel od P. Rafaela Garcii Herrery, který je v Kolumbii znám svým sociálním a charitativním apoštolařem a pak svým televizním pořadem: Minuta Boží. P. Herreros už se postaral o postavení 200 rodinných domků; Křesťanské město jich bude mít 1800. Domek stojí celekem 1430 am. dolarů a chudé rodiny si ho mohou koupit měsíčními splátkami po 15 dolarech.

Hnutí katolické dělnické mládeže umístilo v dílnách, restauracích, hotelích a veřejných místnostech 500 spořitelniček na dárky. Vybraných peněz bude použito ve prospěch podniků hnutí v afrických zemích.

Morální profil komunisty

Zakladatelé dialektického materialismu se nezabývali mravní stránkou lidských činů, nanejvýš jen negativně, když kritizovali a odsuzovali dosavadní mravní zákony ať křesťanské nebo i ~~ne~~ kapitalistické. Základním heslem komunismu bylo osvobození člověka od jakéhokoliv nátlaku a vykořisťování, i náboženského, protože práv náboženství omezuje svobodu člověka. Jednání komunisty se mělo řídit upevněním a uskutečněním komunismu. Pro komunistu je dobré to co prospívá straně, co přispívá k zničení starého světa. Komunistická morálka je tedy typicky prospěchářská, dobré je to, co ~~je~~ prospívá, a při tom účel světí prostředky, aby chom, to vyjádřili tolik užívaným heslem, které komunisté vytýkají druhým, ale sami ~~za~~ ^{si} ~~jím~~ řídí. Co je prospěšné v nynějších okolnostech, to není ponecháno mínění jednotlivce; to určuje strana. A kdo se liší od pokynů strany, dopouští se nemorálního činu, hříchu v očích komunisty. Toto zpolitizování svědomí je jedním nejtragičtějších následků komunismu; zde je kořen jeho krutosti. Zde též najdeme vysvětlení tolika protikladů, se kterými se setkáme v dějinách komunismu: náhlých změn taktyky, vedeného zakrývání a deformování skutečnosti, zjevného klamání a šíření ~~žád~~ ^{žád} nepravd utlačování mas, vražd a všech ~~těch~~ ^{činů, které jsou} cestně smýšlejících lidí, zločiny; pro komunistu to zločiny nejsou, protože slouží zájmům komunismu. Pro marxistu neplatí ani lež ani pravda, jen ~~výsledek~~: ^ú ~~práspěch~~ nebo neúspěch. A zde mají své vysvětlení zločiny éry Stalinovy, o kterých se mluvilo na 22. sjezdu KSSS, a další zločiny, o kterých se nemluvilo, protože ~~jejich~~ ^{jejich} původci jsou ještě u vedení KS. Sami komunističtí ~~vyhnaní~~ ^{vyhnaní} pedagogové s rostoucím neklidem sledovali mravní zkázu, kterou zanechala říjnová revoluce. Mravní zásady dosud platné byly prohlášeny za překonané, a nebylo ~~nic~~ ^{čím} je nahradit, kromě bezvýhradné poslušnosti a věrnosti straně. Při výchově těchto mravně vykolejených lidí začal svou pedagogickou dráhu sobětský Makarenko.

Není tedy divu, že zvl. po druhé světové válce se v Sovětském svazu objevilo úsilí vytvořit jakýsi seznam mravních zásad nového sovětského člověka, aby ~~vyplnili~~ ^{nahoru} prázdnou, kterou předtím sami vytvořili. Už Stalin vydal jakýsi provizorní seznam, který pak 19. sjezd strany schválil a přijal. Předpisy se týkají především členů strany, a těm se klade na srdce bezvýhradná poslušnost straně v denním životě, a pak statečnost, optimismus a duch kolektivity - vlastnosti to, které mají zvýšit výrobu a pomoci socialismu vůbec. Také program 22. sjezdu KSSS má kapitolu o komunistické morálce. Práv má

~~je jistě možné schvalnit plány Velkého.~~

a mlučající

postupně dojít k jakési uvědomělé sebekontrole; odsuzuje se třídní morálka - která právě je zvrácená a soběcká a přti ní se staví tzv. morální profil budoucího komunismu. Najdeme tam řadu pěkných slov o bratrství, vědomí povinnosti vůči společnosti, o lidských vztazích, o úctě k rodině, o péči o výchovu dětí atd., ale všude nakonec čert ukazuje své růžky: věrnost socialismu, lásku k socialistické vlasti atd. Jak nám dokázaly výroky některých komunistů - zvláště těch nejposlušnějších z Prahy, morální profil má nahradit křesťanské Desatero a jeho morálku; podle Lenina tato morálka založená na nezměnitelných zásadách a na Božských přikázání je morálka vzdálená, soběcká, třídní. Ve skutečnosti ~~tato~~ ^{růžky} morálka je nad všemi třídami, protože jejími příkazy je vázán nadřízený stejně jako podřízený; komunistická morálka je zcela podřízena zájmům třídního boje a prospěchu komunismu, je relativistická, opportunistická, je jí dobré to, co právě vyhovuje. Proto např. ^{z hlediska} nebyla marxismu

~~ji hrdou - plnou krve brnění jeho hrdou pravou jeho~~ Oprávněná otázka, kterou Chruščov dal členům tzv. protistranické skupiny: ~~marxistů~~ může být dnes ^{považovat za zcela správné} jednání, které považoval za zločin; pro komunistu se změnilo historické umístění a tím i soud o onom jednání. - Pravda však je jiná: Stalin byl ~~tyran~~, v mnohem ohledu podobný Hitlerovi, Robespierroví, Neronovi Nabuchodonozovi a dalším tyranům, kterým se podařilo dostat se k moci. 30 let komunisté se klaněli tyranovi, diktátorovi, slepě vykonávali jeho rozkazy, jeho vůle byla měřítkem správného jednání. Tak jak ^{vý} tomu učili Marx, Engels a Lenin. Proto odsouzení zločinů Stalínových a jeho druhů je odsouzení marx-leninismu a komunistické morálky. Marx-leninismus soustavně ničí všechny základní kořeny správného mravného jednání: Nepřipouští svobodnou vůli, kterou člověk se může svobodně rozhodnout pro dobro, ale může též chtít zlo, třeba ví a cítí ve svědomí, že by měl jednat jinak. Odmitneme-li svobodnou vůli, otevříme volnou cestu násilí diktatuře a zváli nejhoršího stupně.

Marx-leninismus popírá existenci Boha; ale bez Boha neexistuje žádná stálá morálka. Pro marxisty morálka je jeden z projevů společenského řádu a mění se s ním; pro věřícího morálka má svůj nezměnný původ v Bohu: on je tvůrce člověka, je původce i přirozeného zákona; vryt ^{Boh} do svědomí každého člověka i komunisty, a jestli ^{i komunisti} někdy jedná opravdu správně, jedná tak protože uposlechl hlasu svědomí, hlasu samého Boha. Základní příkaz této přirozené morálky, stanovené Bohem - Konej dobré a varuj se zlého - zůstává týž bez ohledu na změny časové, kulturní a hospodářské.

Pro marx leninismus nejvyšší normkou jednání je prospěch komunistické strany; hlas svědomí je nahrazen rozhodnutími ústředního výboru strany, rozkazy Lenina, Stalina a jeho nástupců. Sám Chruščov a ostatní sovětští pohlaváři pověděli komunistům a světu, kam ona rozhodnutí a rozkazy vedou v praxi. Stalinismus není ovoce kultu osobnosti, ale marx leninismu a jeho morálky. Ani ty nejdokonaleji vypracované kodexy a profily nevedou k ničemu: za krásnými slovy se skrývá strašná tragická skutečnost. Komunistická morálka stojí na mylných základech, ~~vychází~~^{je} z protimravních zásad. Stalinova hrůzovláda je jejím ovocem. Je to špatné ovoce špatného stromu. Špatný strom nemůže nést dobré ovoce.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

✓ VM. Svatý Otec Jan 23. přijal ve středu dopoledne ve zvl. audienci mimořád-
ného vládního komisaře pro město Řím, který byl provázen podkomisaři a vysoký-
mi úředníky římských ústředních úřadů. Komisař dr. František Diana blahopřál
sv. Otci jménem římských občanů k novému roku.

Řím. V bazilice sv.Jana v Lateráně sloužil mši svatou kard.Agagianian, prefe-
kongr. šíření víry a tak zahájil sjezd italských katolických intelektálů.
V příležitostném kázání kard.Agagianian mluvil o Církvi, ~~max~~
~~Je povinností~~ ^{učitelce pravdy} vydávat svědeckví podstatné sou-
pro všechny národy ~~katolické~~ intelektuálů, ^{cých}ladu, který existuje mezi vírou, kulturou a vědou. Mají být nástroji pravdy,
aby jejich prostřednictvím Kristus a jeho Církev byli známi ve světě. Sjezd
má za ústřední téma slova:Církev v dnešní době.Církev musí zachránit nadpři-
rozeno před šířinám se materialismem a náboženskou lhostejností, pravil bis-
kup z Luky mons.Bartoletti, musí proniknout a posvětit nové jevy, které vy-
vznikají z rychlé a hluboké přeměny současné civilizace, musí vést věřící,
aby aktivně splnili svůj úkol v dnešní společnosti.Končil přáním aby sjezd
it.kat.intelektálů přispěl k vnitřní obnově přítomných a připomněl jim je-
jich povinnost účastnit se evangelizační a misionářské práce Církve.

NSR. President spolkové republiky konžské Kasawubu poděkoval čtenářům německého katolického týdeníku Neue Bildpost za jejich dary ke prospěch Konga.
Min.roku v týdeníku byla uveřejněna ^{Výzva} k čtenářům, aby přispěli na podniky organizace Caritas Internationalis.Výzva se setkala s velkým ohlasem, na darech přišlo na dva miliony západoněmeckých marek.Do Konga bylo možné poslat darem velké zásilky léků a potravin, byl zařízen sběrný tábory pro uprchlíky a bezpřístřeší z krajů, ve kterých vládl neklid a bylo možné po-
kračovat ve vyučování v misijních školách.

Indonézie. Na ostrově Bali jsou 4333 katolíci ~~arzy, dleší~~. Ostrov má 44 bohoslovů a studentů, kteří se připravují na kněžství. Misionáři pracují na ostrově Bali 25 let.

Nyassaland. V městě Blantyre v Nyassalandu skončil sjezd afrických kat. žen. Bylo přítomno 107 ^{delegátů} spolků kat. žen z Tanganjiky, sev.Rhodesie, a jižní, Ugandy, Kenye a Nasalandu.V relacích bylo jednáno o aktuálních otázkách týkajících se afické kat. ženy: o její odpovědnosti v rodině, o přípravě na manželství, o výchově ve školách a mimo školu, volném čase, sociální práci a o výchově k občanské a mezinárodní uvědomělosti.Zvláštní poselství zaslal účastníci sjezdu sám sv.Otec.

Nastávající II.vat.koncil jistě bude vnitřní záležitost Církve, jak to několikrát řekl sám sv.Otec. Ale bude víc: celý svět na něm uvidí jednotu, jaké se kat.Církev těší.Takovou jednotnou chtěl mít svou Církev.Koncil může znamenat nový podnět k plnění misijního úkolu Církve. Všechny lidi vykoupil Kristus, všechny má Církev vést ke Kristu a k jeho křestnímu prameni.Je to velmi odpočívadlný úkol: Kdo uvěří bude spasen,kdo neuvěří, bude zavržen.Církev musí být katolická, světová, misijní,tj.plní své poslání.Kdyby se její činnost ne-nesla k těm,kteří dosud nejsou jejími údy,~~moskevský~~^{kdyby} je nehleděla naroubovat na Krista,nesplnila by Kristův rozkaz.II.vat.koncil bude příležitostí Církvi zamyslit se nad tím,jak dnes plní svůj úkol, jak co nejúčinněji dnes šířit evangelium v nekatolickém světě. Ze 3 miliard lidí je počet katolíků odhaduje na 550 milionů,tj.ani ne 20%, počet křesťanů dohromady na jednu miliardu. Dvě třetiny tedy doposud Krista neznají.Je pravda v misiích Církev činí pokroky a úctyhodné, ale roste též počet mohamedánů a vůbec procentuálně ~~zvýšit~~ počet katolíků klesá. Také nelze výt spokojen s prostředky,kterých Církev užívá ve své misijní práci - i když hned musíme říci,že je skoro nemožné něco v této věci zlepšit:Církvi chybí kněží,pracovníků, chybí materiální a finanční pomoc.Avšak nezoufejme, Kristus sám je se svou Církví, ona je a zůstane malým hořčičným znkem, a přece je a vždycky bude schopná přijmout v sebe příslušníky všech národů.Naše modlitby za zdar přípravných prací koncilu přispějí k tomu, aby se obnovila i misijní práce Církve.

Řím. Skutečnost, že ~~moskevská~~^{moskevská} pravoslavná církev byla přijata za člena Světové rady Církví nezměnila nic na církevním pronásledování v Sovětském svazu. Kat.tisková služba KNA se dovídá, že v roce 1960 a 1961 pět arcibiskupů a 3 biskupové byli zbaveni svých funkcí, prý pro zpronevěru církevních peněz. Oficiální věstník moskevského patriarchátu psal, že byli na vlastní žádost zproštěni svých funkcí.Ukrajinský arcibiskup Ondřej z Čenigowa byl odsouzen k 8 letům žaláře;bez udání důvodu byl zbaven svého úřadu metropolita Korniyev z Gorkého a dva další arcibiskupi.Metropolita z Minsku a Bílé Rusi Antonij byl pravděpodobně také sesazen,protože jeho jméno není uvedeno mezi hodnostáři,kteří byli přítomni nedávné církevní konferenci.

Je zajímavé připomenout,že proti přijetí moskevské pravoslavné církve do Světové rady církví protestovali svého času u nynějšího předsedy Rady pastora Martina Niemöllera zástupci jednoho spolku ruských emigrantů.Prvoslovanská církev je nástroj bolševického režimu;její zástupci budou v Světové

radě církví jen šířit nepravdu o skutečné situaci křesťanů v Sov.svazu.
Přičinou, že pravoslavná církev nyní požádala o přijetí, kdežto r.1948 je pozvání k účasti rozhodně odmítla, musíme hledat ve změně sovětské politiky která je charakterizována úsilím po pronikání do západního světa a po té tv. komunistické koexistenci. Ústřední církevní vedení sovětská vláda trpí(jen z ohledu na zahraničí, aby ho mohla využít k svým cílům. I Věstník moskevského patriarchátu dosvědčuje statisticky pronásledování pravoslavné církve kdežto r.1954 bylo ještě 40 000 kněží, r.1961 jich bylo uvedeno už jen 30 tisíc. Jen v poslední době byly zrušeny dva kněžské semináře, v Kijevě a Stawropoli. ~~pozvánky, ženichové svatby a obřady s pohřbem~~ a ~~zakázka~~ vstup do církve. Po vba-
vít od r. 1918 bylo počet kněží 43% a počet seminářů 25%; v roce
mst. počet kněžů jmenován celkem jen 5 seminářů v Leningradu, Moskvě,
Anišku, Odere a Žukovu. R. 1960 bylo počet 60 kněžů. ~~Počet~~ po-
četnictvo kněžů vlastně nezměnilo. Částku především
je zřejmé, že bude projekce do budoucích časů postupně delší a i méně
přesná) o stan. C2 mi by mohl. ve Vídni; především všechno
me 25-30 milionů; v ře. m. n. 20.000 kněžů, 40 kněžek, 73 lektorky.
Výběr mohlo a 30.000 kněžů. Po vyd. kněžů v roce 1921 bylo
a 6 seminářů.

✓ poslání o 15. vánku slavností hř. msc. c... zpr. j. lat. urba: Václavské venu vod 7% už 1
RaVat CECO 4-1-62 v. r. n. v. komit, M. římského v. R. p. v. v. Církve hř. P. b. p. v. v. 4/1 dle.
V neděli na svátek Svaté rodiny ^{v poledne} sv. Otec Jan 23. po obvyklé modlitbě Anděl
Páně pronese krátké poselství ke katolickým rodinám. Poselství bude vysílá-
no vat. rozhlasem na obvyklých vlnách krátkých 41m, 31 m, 25m a 19. Protože
✓ počínaje touto nedělí vat. rozhlas bude pravidelně vysílat od půl deváté kon-
cert ~~posvátné~~ hudby, podáme překlad slov sv. Otce až v našem vysílání v pon-
dělí večer.

Italské kat. členíky přináší serii článků rozvádějící hlavní myšlenky spole-
čného prohlášení ^{konference} italských biskupů. V prvním článku mons. Castelli, sekretář
konference vyzýval k opravové a velkomyslné nápravě mravů; to má být přípra-
va italských věřících na II. vat. sněm, kdy do Itálie přijedou biskupové z ce-
lého světa; chování italských věřících jim má být příkladem a pohnutkou k ná-
sledování. - V druhém článku janovský arc.kard. Siri, předseda konference
italských biskupů poukazuje na životnost sociální nauky Církve, že její účin-
nost, že dovede zlepšit životní podmínky lidí, když ji cele a velkomyslně
✓ přijmou; nakonec mluví o neslučitelnosti kat. nauky s ideologiemi a postoji
odporujícími základním článkům víry; kard. Siri píše, že italští biskupové
zde myslí především na marxismus, protože ten vychází z předpokladů přímo
odporujících křesťanským tezím. Neslučitelnost na poli nauky znamená též ne-
slučitelnost v praktickém životě.

Letos vykonají svou obvyklou návštěvu ve Vatikánu ad limina biskupové Španěl-
ska, Portugalska, Francie, Nizozemí, Velké Británie a Irska. Podle předpisů
církevního zákoníka všichni biskupové mají jednou za 5 let podat osobně výkaz
o náboženském životě ve své diecézi. Biskupové ČSR nemohli vykonat tuto ná-
vštěvu ad limina už od r. 1948.

Sv. Otec Jan 23. poslal ministerskému předsedovi Iraku gen. Kassemovi tři me-
daile svého pontifikátu, aby tak poděkoval irácké vládě za její oficiální
přítomnost na oslavách ^{jeho} 80. výročí sv. Otců ^{XVII. října 1962} v Bagdadě a
chladejský patriarcha věřících obřadu v Iráku vykonali návštěvu u gen. Ka-
ssema; ten je žádal, aby ^{ujištili} sv. Otec ^{XVII. října 1962} že si hluboce vazi usilí sv. Otce
za upevnění a uchování míru ve světě a za blaho lidstva.

✓ Pošty území Uránska a Urundi vydaly zvláštní známku; příplatek je určen na
postavení katedrály v ^{hl. městě} Usumbúra.

Po valném ~~zasedání~~^{vlnu} Světové rady Církví

Bylo hlas. m. 2.000 účastníků

III. valné ~~zasedání~~^{schůzku} Světové rady církví skončilo své práce 5. prosince. Sám ministerský předseda Nehru přišel na závěrečné zasedání. V Bhatanově hale postavené před časem za pomoci organizace UNESCO). Loňské ~~zasedání~~^{schůzka} jistě bude historickým v dějinách Rady: Byla ~~zvolena~~^{včleněna} do Světové rady církví a nyní bude její sekcí tzv. Mezinárodní misijní rada, která vznikla na misijní konferenci v Edinburku r. 1910 a která se starala o misie protestantských církví. Dále: víc než dvacet nových církví, i když různě velkých, bylo přijato za členy Rady, mezi nimi je nejvýznamnější pravoslavná církev moskevského patriarchátu. Konečně bylo změněno vyznání víry, které musí přijmou každá církev, která chce být členem Rady; kdežto dříve se žádalo jen aby uznávala Krista za Boha a Spasitele, dnes Světová rada církví je bratrské sdružení církví, které vyznávají Pána Ježíše Krista za Boha a Spasitele podle Písma a které hledí plnit své společné poslání k slávě jednoho Boha, Otce i Syna i Ducha svatého. "Ve vyznání víry je tedy výslově jmenována Nejsvětější Trojice.

Heslem zasedání byla slova: Kristus světlo světa. O m tu bylo jednáno ze tří hledisek: Svědectví, služba, jednota. Stran svědectví byla především řeč o misijní činnosti. Církev, pravilo se, má seznamovat všechny lidí s voláním evangelia, aby se obrátili a přijali evangelium. Už vytvoření v rámci Rady sekce pro misie a evangelizaci naznačuje jasně, že ~~účastníci~~^{účastníci} zasedání si byli vědomi této své misionářské povinnosti. Je známo, že protestanté v minulých stoletích dlouho nevěnovali pozornost misijní činnosti; až teprve koncem 18. století Vilém Carey probudil zájem o ně u svých souvěrců. A nový ředitel sekce pro misie, Ind dr. Newbiggin naléhal, aby se v misijní práci pokračovalo. A jistě právem. Avšak je nutné něco dodat: Dokud existuje rozdělení mezi křesťanskými církvemi, misijní činnost toto rozdělení bude jen rozširovat a činit tím bolestnější. Je pravda, v Radě někteří naléhali, aby misionáři pracovali pokud možná jednotně. Avšak evangelium žádá víc: žádá jednotu, která bude světu pohnutkou, aby uvěřil, známou, že je poslal Kristus. Na heslo "Služba" mluvil velmi pěkně Japonec Masao Takenaka: Křesťan má pomáhat svým bližním, protože je má milovat. Tato služba má být nezistitelná, bez ohledu na rasu, barvu pleti a názory potřebného. Služba má být účelná: nestací poradit bídě, je nutné odstranit její kořeny. Tato pomoc má být křesťanská, tj. vykonaná pro Krista s láskou a radostí. Takenakakončil slovy hluboké bolesti

Fb. porovnaté s návštěvou Bernabého blanu na pasece ~~at~~ ^{zdejší}, kde mohou být
přev. c. prožděle a pravidelně vystříleni blaníci jen v důsledku výstřelu horníků
doktoře r. 1948 počínající odměnou

vítěz, jímž vznáší, ať se zpět Radu vzdál po moravské působnosti tribunou, odkud by mohl tedy být hromaděšem pánem - posláném když působení pánem potvrdil Olomouc, který vzdál svržený pánem duchu v obřezaném měru a v nechceném volském - let jde to vzdali svržení komu? Jen' konání volby je ve svých pravol. Církev: prov. C. chce vykonat cca 40 církevních volací, zvláště zpravidla v oblastech hřeb. církve. Také Radu - slouží slavnostního poslantví - všechny městského i zemského; může pán'stvo dle vlastního volebního provol. Církev vznáší svého, poslale te měru svého hřeb. církve, zpravidla na tribunu, když mělo zjednat, že by vzdali svého pánem až nezvěstnému Pánu; mohou o městského ducha, jehož plnoulost patří vše apostolské poslannosti.

P. 1° ſe jh pas. hth. m. c. pifit. o hth. C. my' 5 poformh'. A hth hth.
jelegpi x mohle kohli uicte - ^{hypothecarii} neplnly h chay, je mod. manol' se chay'
mehmout h upjordi - pifit. hth. C., jat h chay' jihoy. Met. Mokhoy v hth.
kohfui upjordi mei hth. C. a Vekhui x; pifit. C. 2 x i pifit. Vat. poformh',
je pifit. hth. C. Ne jin' huy' oif. uhi upjordi; & moh. moh. o stan pifit
(... - hly op. johi, a mohi - hlo jai, je pifit....)

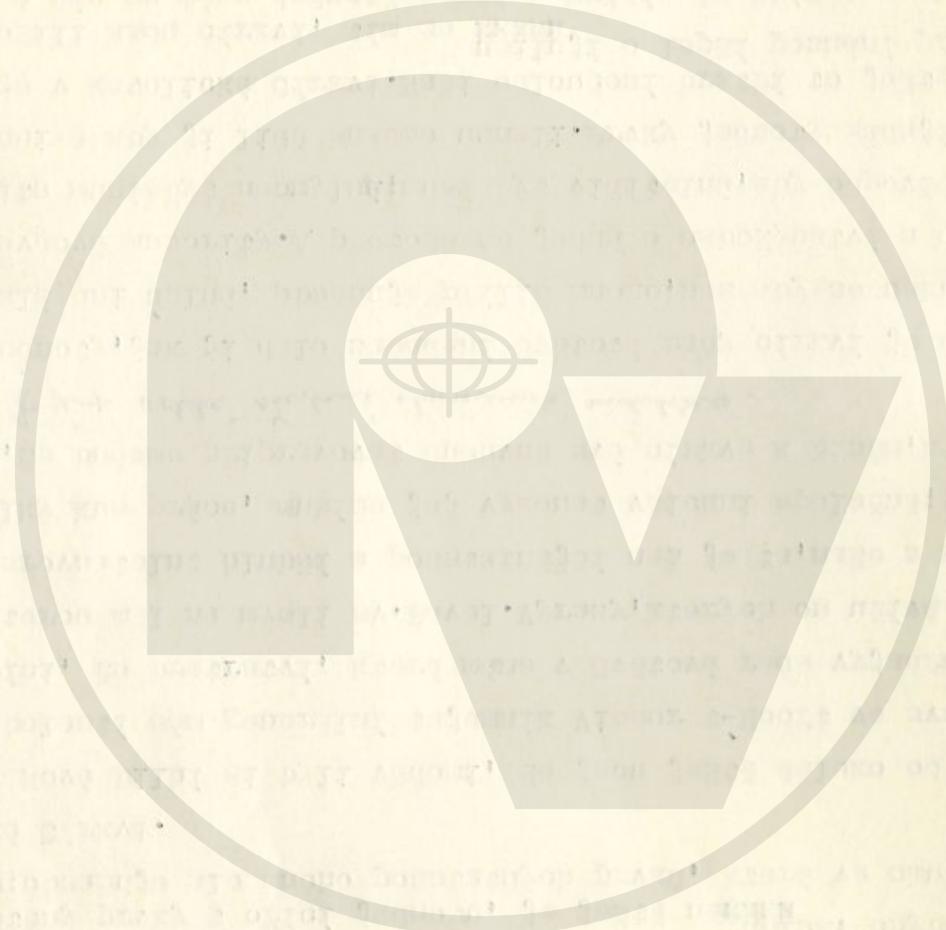
nad rozdelením křesťanských církví. Rozdelení je pohoršením pro pohany; jak křesťanské církve chtějí mluvit o jednotě světa, když jsou rozdeleny mezi sebou? V Nové Dilhí se o jednotě nejen mluvilo, ale bylo též učiněno opatření které znamená opravdový pokrok. Došlo k dohodě stran dost přesné definice Kdežto dříve Radě vždycky říkala, že nemá vlastní názor o jednotě a nechávala jednoty: jednotlivým církvím svobodu stran jejího popisu, nyní

"Věříme, že jednota je současně Boží dar své církvi a též jeho přání, aby byla jednotnou; tato jednota se projevuje tím, že všichni, kdo na jednom místě jsou pokřtěni ve jménu Ježíše Krista a ho vyznávají jako Pána a Spasitele, jsou vedeni Duchem svatým k úplnému společenství, že vyznávají touž apostolskou víru, že káží totéž evangelium, že se živí týmž chlebem, že se spojují v společné modlitbu, a tak usilují o společenství, které by se projevovalo ve vydávání svědeckého slova a v službě všech; tím že jsou spojeni se všemi křesťanskými obcemi na všech místech a ve všech dobách, takže všichni uznávají přisluhovatele Božího tajemství a značí tohoto společenství, takže všichni mohou jednat a mluvit společně podle okolnosti, pokud nebudu naplněny úkoly, k nimž Bůh volá svůj lid. Tato konkrétní definice, vytvořená tím, že jsou vypočteny prvky tvorící jednotu, je ještě neúplná: chybí zvláště svazek hierarchie; obsahuje ale mnoho podstatných prvků, které ve skutečnosti najdeme v římské Církvi."

Delegáti v Nové Dilhí si byli vědomi, že jsou ještě daleko od této jednoty. Řekl to s bolestí sám generální tajemník Visser t' Hooft ve svém příspěvku: Nemůžeme říci, že bratrství, které máme v Světové radě vyjadřuje onu plnou harmonii, kterou měl na mysli sv. Pavel. Vyrazy, kterých on užívá, naznačují jednotu nesrovnatelně hlubší a podstatnější než je ta, naše nější. Zůstává vykonat velký kus práce, musíme jej vykonat všichni společně; tato práce spočívá v tom, že budeme připravovat duchovně své církve k činům, které povedou k jednotě. *Für die volbe náboženské skupiny musí být jednotka.*

Definice jednoty, jak ji dalo zasedání Světové rady církví je daleký ideál. Není dokonalá ani úplná, obsahuje příliš mnoho, než aby se uskutečnila bez zásahu opravdové autority. A protože se jedná o náboženství a o věčné pravdy, tato autorita musí být neomylná; musí být viditelná, aby odpovídala naši pozemské existenci a aby ji lidé snadno uznali. Prvky jednoty žádají hierarchii, jak existuje v katolické Církvi. Naši odloučení bratří to ještě nevidí, ale tím že založili Radu církví, tím že usilují o lepší poznání pravdy a zvláště víc a víc po této jednotě touží - kráčí nám blíž. A my katolíci, podle přání sv. Otce Kristova náměstka na zemi, se připravujeme na koncil: jeden z jeho cílů je dát poznat a milovat jednotu, za niž se Kristus Pán tak

vroucně modlil k Otcu. Máme oprávněné pohnutky doufat, že tato jednota se jednou uskuteční.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V pátek večer sv. Otec Jan 23. byl přítomen koncertu, který pro něho uspořádal pěv. sbor Capella Ssistina. Byly předvedeny především skladby vánočního rázu. Po skončení koncertu sv. Otec poděkoval účinkujícím a zvl. dirigentovi mons. Bartoluccimu. Koncert byl vysílán vatrozhlasmem a it. televizí.

Sv. Otec přijal v audienci diecézní předsedy Italské katolické akce a členy Sdružení italských katolických intelektuálů, kteří se sjeli do Říma na pracovní sjezdy. Vyslovil své uspokojení nad heslem sjezdu it. kat. intelektuálů: Církev v dnešním světě; heslo je ^{lto} projevem vůle laiků ^{apostolsk} mít potřeby Církve, její podstatu a její cíl – a hodnotit dění ve světě podle nauky Církve. Pravil že mu způsobila velkou radost pozornost a ochota, s níž katolíci přijímají ap. konstituci Humanae salutis, kterou ohlásil II. vat. sněm; v duchu kázání sv. Iva Velkého na svátek Zjevení Páně kladl jim na srdce vnitřní svobodu, čistotu a úmyslu a velkomyslnou lásku. Těmito vlastnostmi má být poznamenán jejich apoštolát. Závěrem sv. Otec mluvil o významu apoštolátu laiků: Kultura i škola, všeude kde ^{lidi} člověk pracuje, vše to čeká od kat. laiků příklad opravdového křesťanského života. Nakonec všem k jejich apoštolátu udělil své ap. po-

^{vánoční kázání W. Onorelli della Valle}
Také letos se bude konat ^{po 8} dní po svátku Zjevení Páně obvyklá osmidenní pobožnost za jednotu křesťanů a všech lidí kolem Kristových jesliček. Pobožnost ^{konal po první} konal ¹⁸³⁵ Vincenc Pallotii, apoštol Říma, r. 1835. Denně bude slavná mše svatá v jednom z katolických obřadů za asistence ^{alumnů} předních římských kolejí v odpoledních hodinách kázání v některém evropském jazyku a ve večerních hodinách slavné svátostné požehnání, které udělí některý z kardinálů. Ve středu 10. ledna je na programu tradiční Hold národů u jesliček, při kterém děti zahraniční římské kolonie recitují básně nebo zpívají písničky ke cti Jezulátku ve své řeči.

ústav pro studium
totalitních režimů

*člověk může od všeho
získat*

Svátek Zjevení Páně, zjevení ~~se světu~~ světu, světu pohanskému mimoděk vede mysl způsobů, jakými se Kristus Pán ~~zjevuje~~ jednotlivým lidem. Především vnitřním způsobem, který odpovídá životním okolnostem každého: třem králům z Východu, mudrcům přesně podle evangelia, hvězdářům se ~~zjevují různé hvězdy~~ prostým pastýřům hlasem z nebe, jasnonou září, zázrakem. A podobně jsou lidským srdci: vědci promlouvá z vědy, když za jedním zákonem a divem, který

~~umírá~~ objeví, vidí další divy, daleko větší moudrost a důmyslnost toho, genž vše to skryl před prvním pohledem; umělec ~~zaujímá~~ umění vysílá dělník je veden k Kristu vědomím, že smí být jeho spolupracovníkem, spolutvůrcem nových věcí.

Toto zjevování Krista bychom mohli nazvat neviditelným, Bůh sám mluví k duši hlasem svědomí. - *Ale nemůže nás pojmenovat nejdeš: Kdo nás zjedná všechny lidem svědomí*

Viditelným zjevením a zjevováním Boha na světě je Církve, *(vyvýšené) znamení mezi národy*; *při* jako nová věčná hvězda, *aby* lidé *vstoupili* k sobě a je vedla ke Kristu. Je tajemným prodlužováním, pokračováním Krista na zemi, odráží na sobě i jeho tajemství: za lidskou tvářností žije a *přeče* sám Kristus. I ona učí, jako učil Kristus, hledí, aby ke všem lidem všech dob přišlo poselství spásy, aby ona učitelka ale též matka je zrodila k novému životu. Církve jde cestami světa, se svými lidskými zřízeními, nejednou i se slabostmi a nedostatečností svých členů *vadí* představitelů; a přece její krok vedený pravdou a spásosnou láskou je krok Kristův, který v Církvi pokračuje své vykupitelské dílo. Zjevení pokračuje *ekzze*. Je však nutné dovést rozpoznat znamení a nad znamením zachytit jeho pravý význam, tak jako mudrci od Východu šli podle znamení a nakonec se poklonili Mesiáši.

Církve Dějiny Církve se proplétají s dějinami světa: davají světu a od něho přijímá. Dává světu to co je nejdůležitější: slovo a spásu Kristovu; *přijima* od světa vše: pochopení a nepřátelství, přijetí i odmítnutí, bolesti i pomoc, radosti i bolesti. Život Církve *zahrnuje* jedny dějiny podstatné - jsou to dějiny spásy, a v nich je činný Boží duch, *jich* se nedotknou lidské slabosti a nedokonalosti; a pak jsou dějiny vedlejší, druhorořadé, které jsou silně podmíněny událostmi a okolnostmi časovými a pomíjejícími. Právě v těchto vedlejších dějinách život Církve je smíšen s životem světa, *je* podstatné dějiny Církve, poznamenané Bohem, Kristem a vždycky *je* se svou Církví - aby *je* vkládal božský kvas do světa a do času.

Zjevení tedy pokračuje. Jako nové zjevní božské životnosti Církve je II. va-

Páni

Fiduci Heimat & Zukunft die mir gesteckt haben, ^{zusammen}, füßen,

25 July: Robert and I ^{left} ^{for} ^{the} ^{area} ^{south} ^{of} ^{the} ^{area} ^{where} ^{we} ^{were} ^{working}, ^{but} ^{had} ^{to} ^{turn} ^{back} ^{because} ^{of} ^{rain} -

Hentes a jels október hétvégére napjainkban. A többi időben azonban minden napján előfordulhat.

Then that duck sparrow winter slate is not your own.

RadioVaticana.cz

vatikánský sněm, který ohlásil na tento rok sv. Otec Jan 23. "Kristova snoubenka se ukazuje v celé své kráse jako učitelka pravdy a přísluhovatelka spásy," čteme v ohlašovací buli. A dále: bude na nový důkaz, že Církev je stále plná života, plná mládí, že jde s dobou, že v každém století se ozdobuje novou krásou, vyzařuje nové světlo, do ~~světa~~^{světa} nová ⁴vítězství, třebas zůstává táž, věrmá božskému obrazu, který do její tváře vryl její snoubenec K.J., který ji má rád a ji chrání..."

Pán

Podle přání svého sv. Otce ~~Vatikánského~~^{14. velkého} k momentu novému zjevení se obracejí zraky všech jeho duchovních dětí; ~~s nadějí a důvěrou~~^{na dnu}, že je povede ke Kristu světlu a záchranci i našeho dvacátého století.

Mir

RadioVaticana.cz

Ceská sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Na 10 000 věřících, turistů a poutníků se shromáždilo ~~v sobotu~~ ^{v poledne} na náměstí sv. Petra, aby pozdravili sv. Otce. Ten se s nimi pomodlil Anděl Páně a pak jim udělil své ap. požehnání. ^{Na} Svátek Zjevení Páně dostávají římské děti své vánoční dárky. Přináší jim je Befana. ^F rtovládl ^a v městě sváteční nálada a různé firmy kladly na křižovatkách ulic dárky římským policistům. Slavnostní bohoslužby byly konány v kapli koleje Propagandy, ~~postava~~ tri králové od východu představují prvotní pohanských národů u jesliček. V dopoledních hodinách byly bohoslužby v obřadu chaldejském, melchitském a koptském; v odpoledních ⁹ se konala pobožnost v obřadu syrsko antiošském; celebroval kard. Ignác Tapuni. V kostele sv. Ondřeje della Valle začala osmidenní pobožnost na úmysl, aby se všechny národy sjednotili v holdu novorezenímu králi v jesličkách. Po mši svaté v arménském obřadu bylo kázání v polštině. Večer udělil svátostné požehnání kard. Augustin Bea.

V západoněmeckém městě Hildesheimu bude postavena nová městská čtvrt na pozemku, který dalovalo místní biskupství. Ulice této nové čtvrti budou nazvány podle osob, které se vyznamenaly odporem proti nacismu; mezi nimi bylo mnoho katolických kněží i laiků.

V úterý ~~bude~~ ^{bylo} zahájeny v kostele ~~xx.~~ ^{V Saint Niziers} ^{v louny} oslavy 100. výročí smrti Pavly Jaroslavové, zakladatelky Pap. díla šíření víry. V Saint Niziers jsou pochovány její tělesné pozůstatky. Dílo šíření víry začalo jako sbírka, kterou Pavlína týdne od r. 1819 konala ve prospěch misií. R. 1922 Dílo bylo ozdobeno přívlastkem Papežské a jeho ústředí bylo přeneseno do Říma, kde jsou též ústřední církevní misijní úřady. ^{Ustanoven 100. výr. sv. Pav. Jar. v louny} Jednota křesťanů je jedna z otázek, na kterých Církvi nejvíce záleží, píše biskup ze Saint Flour ve Francii mons. Pourchet ve svém diecésním bulentinu. Článkem připravuje věřící na konání oktávy modliteb za jednotu křesťanů, která se koná na celém světě od 18. ledna do 25. Tento rok naše modlitba za jednotu je úzce spojena s modlitbou za zdar II. vat. sněmu. Mons. Pourchet připomína nedávná zasedání pravoslavných i protestantů a uzavírá, že i u odloučených křesťanů je mimořádně živá touha po jednotě.

Konec zpráv. - Jak jsme svého času oznámili, 23. prosince byli v bazilice sv. Jana v Lateráně vysvěceni na kněze tři alumni Pap. koleje pro bohoslovece z ČSR Nepomučená. ^Danez těchto novosvěcenců, dp. Karol Skalický a Josefa Šacha, do našeho studia, aby všem našim posluchačům a zvl. svým příbuzným poslali alespoň touto cestou svůj pozdrav:.....

Vnei. prw. jst. stoch pohledem : někdo dle. Karel Šlechtily
dne nro. 1966/67)

VM. V neděli na svátek Svaté rodiny nazaretské sv.Otec Jan 23. rozhlasem pro mluvil ke všem katolickým rodinám a povzbuzoval je, aby následovali ctnosti svaté Rodiny nazaretské. Sv.Otec mluvil stojí v okně své soukromé pracovny k věřícím, kteří se shromáždili na náměstí před bazilikou sv.Petra. "Nechť vládnou v katolických rodinách pokoj a svornost, nechť tam jsou ve vážnosti modlitba a zachovávání Božího zákona. Kde není Bůh tam není ani klid srdce. Kéž manželé jsou velkomyslní, vzorní a pak jejich děti budou poslušní a odhodlaní. Jako žil K.P. v Nazaretě, tak nechť žije každá křesťanská rodina nechť ji drží sjednocenou svou láskou věčným svazkem, pro všechny doby zde na zemi i na věčnosti. On bude chránit pokoj v rodině, který jedině dovede mírnit a hojit trpkosti života. V tomto okamžiku jako bychom vcházeli osobně jako otec vašich duší, do vašich příbytků: do domů horlivých přátel Krista Pána, do příbytků jeho vlažných přátel, ano i do příbytků těch, kteří Krista neznají nebo - je něco strašného to jen vyslovit - kteří ho nenávidějí. On ale, jak dobře víte, není něpřítelem nikoho. Připadá nám jako bychom vcházeli zvláště do těch příbytků, kde bydlí rodiny s větším počtem dětí. Tyto rodiny jsou viditelným svědectvím věrnosti Bohu, důkazem odevzdanosti do jeho dobrovitě prozřetelnosti. Vcházíme do domů, kde se skrývá nemoc, bolest, tělesná i duševní a možná i duševní bloudění. Chceme všechny ujistit, že nás prostý ale pevný hlas neustále nabádá odpovědné činitele a všechny lidí dobré vůle, aby nebyli klidní, dokud nenašli řešení pro ty, kdo trpí nouzi.

Nakonec všem přítomným a všem posluchačům sv.Otec udělil své ap. požehnání. V sobotu 26 slavil v Itálii Den matky a dětí; Italskému spolku na ochranu matky a dítěte sv.Otec poslal sví poselství, ve kterém vyzvedá význam náboženské výchovy dětí: Tato náboženská a mravní výchova dětí, jak ostatně i její tělesné zdraví, závisí z velké části na poctivosti a bezzuhonnosti rodičů. Kéž všechny matky dovedou opravdu splnit své vznešené poslání v modlitbě a obětavosti, s láskou ale též pevností, odmítnout vše, co by mohlo ohrozit nevinnost jejich dětí. Vyslovujeme též přání, aby děti se mohly rozvíjet harmonicky na těle i na duši, aby rostly moudrostí, věkem i milostí před Bohem i před lidmi.

Sv.Otec přijal ve zvl. audienci mezinárodní výkonného výboru rádu maltézských rytířů pro pomoc malomocným. Výbor má sídlo v Ženevě. Také tento rok bude pořádat Světový den malomocných.

USA. Více než 20 amerických katolických spolků rozhodlo, že v roce 1962 se budou věnovat se svými členy studiu encykliky Mater et magistra. Na základě nyuky vyložené v encyklice bude pak určen společný praktický program uskutečňující křesťanskou spravedlnost a lásku v denním životě.

Francie. 18. ledna vzpomenou v Lurdech 100. výročí oficiálního uznání pravosti zjevení P. Marie místním biskupem mons. Laurencem. V podzemní bazilice sv. Pia X. se budou konat slavnostní bohoslužby, při kterých pronese kázání arc. z Bourges kard. Lefebvre. Den předtím se bude konat zasedání výroční ředitelů národních páutí do Lurd, které se jinak koná až v únoru.

Řím. Na začátku roku 1962 Svatá stolice je zastoupena v afrických zemích 6 apoštolskými delgacemi a třemi internunciaturami. Apoštolské delegace sídlí v Dakaru, ^{Senegal} Lagosu, ^{Leopoldville} Spolkové republice konžské, v Pretorii v Jižní Africe, Nairobi v Keji a v Tananarive na Madagaskaru. Tyto apoštolské delegace dolhížejí na církevní život i v okolních státech. Tři apoštolské internunciatury mají sídlo v ^{Monroviji pro} Láberii; v Adis Abebě pro Habeš a v Dakaru pro Senegal.

Řím. Italské katolické deníky přinesly další dva články, které rozvádějí hlavní body společného prohlášení italských biskupů. Tak arc. z Bari mons. Nicodemo vyvrací propagandu, jakoby náboženství bylo nástrojem k utlačování prostého lidu, jakoby Církev byla s bohatými a privilegovanými třídami. Církev vykonala velkou práci na obranu spravedlnosti a chudých, tato její práce tvoří část světových dějin, a účinek její nauky najdeme i tam, kde bychom toho nejméně ~~čekali~~; a toho čemu říkáme civilizaci, i ti, kdo Církev odmitají, vlastně žijí z toho čemu se dřívější generace právě od Církve naučily. A čím více její sociální nauka pronikne do světa, tím více se zlepší životní situace lidí. K tomu

Církev potřebuje pomoc laiků. - Gen. tajemník It. kat. akce vybízí italské katolíky k vzájemné jednotě, a připomíná slova soz. encykliky Mater et magistra: Když církevní autority se vyslovily o nějaké otázce, pak katolíci jsou ve svědomí povinni se řídit těmito pokyny, protože Církev má právo a povinnost nejen chránit zásady morálního a náboženského řádu, nýbrž i zakrýt svou autoritou v časném řádě, když gde oto, uplatnit tyto zásady v konkretních případech.

NSR. Ve Stuttgartě v NSR bude postaven kostel se zvláštním oddělením pro děti. Oddělení bude neprodysně odděleno od ostatní části kostela, takže děti nebudu rušit věřící. Bude to první takový kostel v Evropě. Ve Spojených státech už existuje více takových kostelů se zvláštním oddělením pro matky s malými dětmi.

Svatého Otce se hluboce dotkla zpráva o velkém železničním neštěstí, které se událo v Holandsku a při kterém zahynulo na 100 lidí. Pověřil ap. nuncia v Holandsku mons. Beltramiho, aby vyjádřil holandské vládě a roidnám obětí svou upřímnou soustrast. Pro první pomoc poslal v těží peněžní obnos. Také vatikánský státní tajemník kard. Hamlét Cicognani poslal projev soustrasti velvyslanci Holandska u Sv. stolice hraběti Františkovi de Marchant et d' Ansembourgovi.

Dnešní L'Os. Romano přináší zprávu o smrti slovenského biskupa mons. Michala Buzalky, světicího biskupa trnavského, který zemřel už 7. prosince R. 1951 ho komunisté odsoudili do žaláře na doživotí pro tzv. velezradu. Minulého roku ⁽¹⁹⁶⁰⁾ při květnové amnestii byl propuštěn z žaláře, ale musel žít v Chritním domově. Tam ho 7. prosince našly ošetřující sestry mrtvého, klečícího u stolu se sepjatýma rukama.

Při obvyklé audienci ^{novoroční diplomu akreditovaného u bonnské vlády} u prezidenta NSR přimluvil ap. nuncius mons. Konrád Baf file; vyslovil přání, aby v novém roce vládci národů u vědomí sví odpovědnosti zdvojili své úsilí ~~MÍLKÝM~~ šířit ve světě úctu k nezaznamenatelným zásadám spravedlnosti a aby tak odpověděli přání ~~KKK~~ rodiny národů po míru.

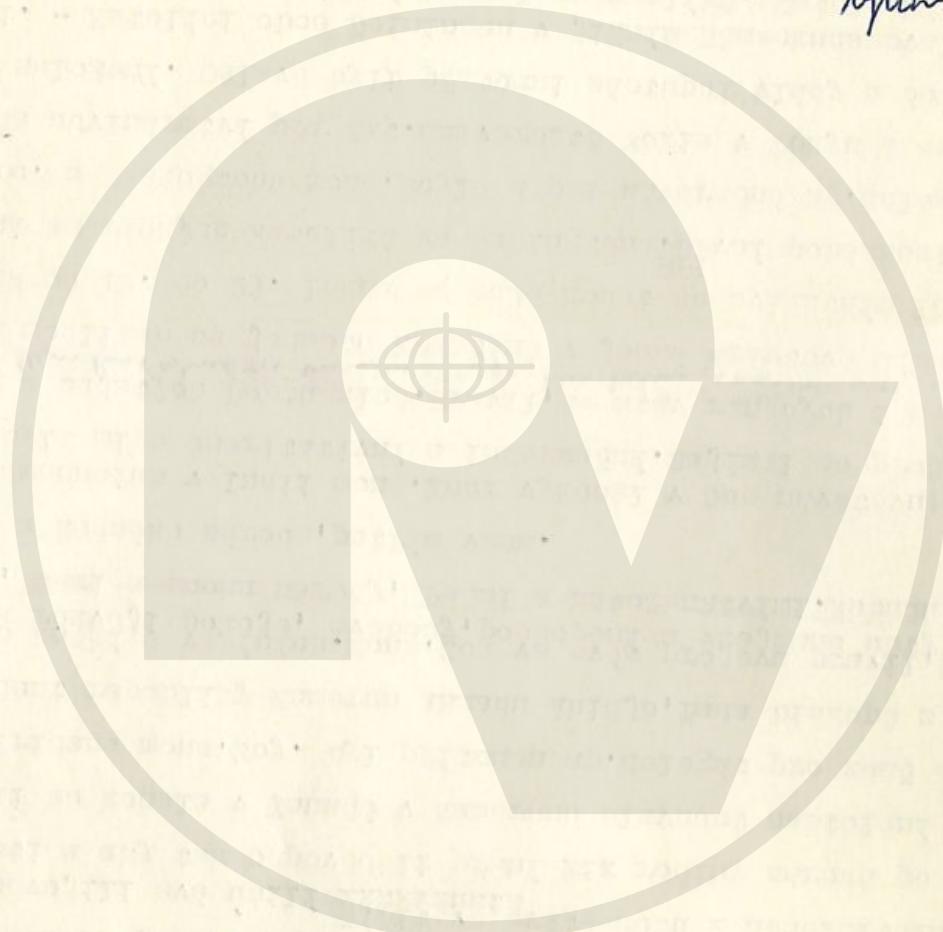
V neděli se konala v Yaundé v Kamerunu slavnost nastolení nového arcibiskupa Afričana mons. Zoy. Byl přítomen ap. delegát pro země střední Afriky, president republiky Kamerun Ahmadu Ahidjo, řada biskupů z okolních zemí a mnoho kněží a věřících. Mons. Zoa ve svém projevu pravil, že Církev ^{při-} speje k rozvoji pokoje, svobody, pochopení a vzájemné ucty v Kamerunu, zemi s mnoha národy, řečmi a náboženstvími. Nebudu pastýřem žádné strany a žádného národa, patřím všem.

Ap. internuncius v Indii mons. Knox vykonal v Goe návštěvu; pravil že tam bylo to byla mise charitativní a informační. Zajímal se především o osud raněných a zajatých Portugalců. Pravil, že stav raněných i zajatců je jující. Oktáva modliteb za jednotu křesťanů v jedné Kristově Církvi, konaná každoročně od 18. do 25. ledna se bude konat se zvláštním leskem v národní svatyni amerických katolíků ve Washingtoně. První pobožnosti bude celebrovat arc. z Washingtonu mons. Boyle a při závěrečné ap. delegát mons. Vagnozz.

Fakulta novinářství při Kat. universitě Sofia v Tokyu slavila 30. výročí svého založení. Oslavě byli přítomni zástupci vlády a četní japonští novináři. - Katolíci obce Deiningen v jižním Německu darovali barokní kříž ze svého kostela pro místní kostel evangelíků. Katolický duch. správce prohlásil, že katolíci se sice těžce loučí s tímto drahocenným křížem, že ale dar ~~zároveň~~ přispěje k tomu, že se nyní zesílí moglitby za sjednocení, když v obou kostelích se věřící

brudný zárodky půd hýruť psem

zpráv

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

XIII

dnes
 Není naším úmyslem zaujmout postoj k ~~posledním~~ událostem na sjezdu komunistické strany v Moskvě. ~~Jejich~~ Boj proti kultu určitých osobností je jejich věcí. Nemůže nám však nikdo ~~zahránit~~, abychom se nezamysleli nad pomíjejícností lidských model, které včera stály a dnes padají. Dnes padá Stalin. Kdo by se toho nadál před deseti léty. Aby to nevypadalo tak neomaleně, zahajuje se boj proti uctívání jednotlivců vůbec. Našli jsme při této příležitosti starý článek, který napsal v Katolíku 23. února 1947 P. Kajpr, dnes už ~~než~~ ^{Kromě mě mluví} jako mučedník pro Krista. Ti, kteří ho umučili, mohli by si ^{ne vědět} se zájmem přečíst to, co on už tenkrát, skoro před 13ti léty o kultu osobnosti napsal. Článek má název " Lenin či Kristus? Zrození mytu." Podáváme jej tu celý.

" Vyšel nový český překlad velké básně Vladimíra Majakovského " V.I. Lenin". Skvělé, přepychové vydání. Je to báseň mythotvorná, typický příklad, jak se dělají mythy, jak se dělají moderní svatí a moderní heroové. A při tom cítíte, jak mnoho podvědomého křesťanského nazírání bylo tvárnou látkou, z níž vznikla tato komunistická mystika. Cím déle knihu čteme, tím více si uvědomujeme, že Lenin se má stát Kristem komunismu. Řekl bych takovým mystickým Kristem, tak jako křesťanství žije z mystického Těla svého Krista, tak jak jej hlásal sv. Pavel, tak jak z něho čerpali svou sílu mučedníci.

Sv. Pavel píše: "Mně žít je Kristus. Žiji ne já, žije totiž ve mně Kristus." A na jiném místě: " Ježíš Kristus je nám moudrostí a spravedlností, je světlem a životem a silou a vším." A naproti tomu čteme u Majakovského a srovnáváme: Lenin teď víc než dříve žije a bude žít, jsa naším vědomím, silou a zbraní. Stejnou myslénku vyjadřují tyto verše: Šli jsme však miliony rudých hvězd, v každém z nás Iljič, my byli jeho syny.

Lenin je i světlem, tak jako říká Kristus o sobě: "Já jsem svět-

lo světa." Majakovský totiž říká: " Já sebe čistím pod světlem Lenino-vým." Sv. Tomáš Aquinský kdesi napísal: " Kdyby někdo měl knihu, ve které by byla všechna vědomost a moudrost, nepotřeboval by o nic jiného pečovat, než aby tuto knihu znal. Nám je Kristus takovou knihou. Měli bychom se tedy snažit, abychom Ho stále více znali."

A nyní posuďte, zda neříkají totéž, ovšem na jiné rovině, tyto verše: " Znal jsem dělníka, byl negramotný, nerozlousk'ani azbuky oříšek, uslyšel však, co hovořil Lenin, a znal tedy vše."

Dovedete si představit, co to znamená, myslí-li si někdo, že ~~zná~~ vše, jestliže uslyšel, co hovořil Lenin? Dovedete si představit, jak těžké je pak s takovými lidmi, a nejsou to jen negramotní dělníci, dorozumívání?-

Když vyslýchali Pannu Orleánskou, ptali se jí mimo jiné na to, jaký poměr je mezi Kristem a Církví. A tato dívka, která nestudovala teologii, která šla pouze s naprostou poslušností za hlasy, jimiž ji volal Bůh, odpověděla: "Myslím, že Kristus a Církev je jedno." Měla v podstatě pravdu, protože Kristus v Církvi a zkrze ní je s námi a vede k dokonání své dílo vykoupení lidstva.

Srovnejte nyní tyto verše: "Ríkáme Lenin, myslíme strana, říkáme strana, myslíme Lenin." Tedy úplná rovnice: ~~finanční~~ Jeden bez druhého je nemyslitelné.-Kdokoliv zná dějiny křesťanství, dějiny pronásledování křesťanů, vzpomene jistě snadno na scény, kde pronásledovatel nutí k zapření Krista prosbami a sliby, hrozbami a mukami. A nemůžete se tedy ubránit dojmu podobnosti, když čtete v Majakovském takovéto verše: " Za živa po hrdlo pohřbívali nás bandy Mamontova. Pod kotly lokomotiv házeli nás Japonsci, chrtány nám zalévali do olova. Zřekněte se! řvali, leč z hořících úst slyšeli stále jen tři slova: Ať žije komunismus."

Nepotřebujeme pochybovat, že i tato scéna může být kusem skutečnosti, že se skutečně ~~stejně~~ nalezli lidé, kteří se stali mučedníky komunismu. Přes to nejsme zvídáni ve své víře, že Kristus je dnes jediný,

jenž ~~p~~ zaslhuje mučednictví. že jedině mučednictví pro Něho není trapným poblouzením, že jen On může říci a splniti: " Kdo ztratí život svůj pro mne, nalezne jej."

Básník se také velmi drsně posmívá náboženství: " Zde Leninovo jméno znají vesničani. To vroucněji než modlitba jim v srdci zní." Nebo: "Bohu jen erární pocta bývala vzdávána." - Přesto celé křesťanské generace, lidé všech věků a všech vrstev by usvědčili ze lži toto tvrzení, protože by z vlastní zkušenosti dokázali, kolik obětí byli schopni svobodně přinést z lásky ke Kristu, jenž celým svým životem dokázal, že spíše o jeho, než o Leninově čele se dá říct, že je: " Nejlidštější ze všech čel, že jeho zrak naráz obepjal celou zemi a viděl to, co čas před námi skryl."

On totiž, ačkoliv nejlidštější, ačkoliv se s takovým zalíbením nazýval SYN ČLOVĚKA, přece byl, přece je zároveň Syn Boží, Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha. Přes všechny tyto pokusy o mytické posvěcení, o toto stvoření svatozáře, které jsou jen novým důkazem naší pravdy, pravdy o duchu, o nesmrtnosti ducha, půjdeme vždy za svým Kristem, třebaže dnes je snad Leninovo mausoleum nádhernější a navštěvovanější než Boží hrob v Jeruzalemě. Nepotřebujeme chodit k mausoleu, protože náš Kristus skutečně není mrtev, protože náš Kristus skutečně žije s námi. ^{až} Kždý vesnický kostelík stejně jako světové katedrály jsou sterými ohnisky, na nichž Kristus sestupuje mezi nás, aby z nás dělal pokračovatele svého díla, díla siče pomalého, přesto však nezadržitelně pracujícího na pravém vykoupení světa.

Bez revolucí, jen čistým nadšením srdcí a vírou ve vítěznou moc lásky dobylo si Kristovo posleštvi někdejšího světa, a toutéž silou bude pracovat i dále.

Čteme-li dále v básni o Leninovi: " My i kuchařku naučíme řídit stát.", nebo: " A hle, teď já nem všechno bude proletář!", víme jednak, že to není pravda, jednak v tom nevidíme vrchol lidského snažení a lidského ^{každou}

štěstí. Nepotřebuje každá kuchařka umět řídit stát, nepotřebuje proletař být všeho pánem, protože: "Co je platno člověku, kdyby celý svět získal, ale duši svou ztratil?" Každému proletáři a každé kuchařce přinесeme však, budou-li po ní toužit, radostnou zvěst, že Bůh miloval svět, že Syna svého vlastního dal, aby dosáhli věčného života všichni, kdož jej chtějí a dovedou ocenit. Každému proletáři a každé kuchařce budeme vypravovat, že za ně zemřel Bůh, aby nám dokázal, jak jsme mu drazí.

Nebudeme titánsky volat: "Stranou a stavbami nebe nabouráme," ani "Však ^{jenou,} jednou, sžehnem nebesa," protože zase víme, že to není pravda, že to jsou plané slovní bubliny, jednak po tom ani netoužíme, protože v nebesích je Otec náš. Je tam také Kristus, jenž tam vstoupil, aby nám připravil místo, aby nás u sebe zhromáždil ve věčném míru Boží rodiny. - A mezitím se nedíváme na křesťanství jako na uspávací opium, jsme si vědomi všech sociálních nepořádků a vší hniloty kapitalistického světa a máme poctivou a ochotnou vůli pomáhat k ozdravění a zlepšení všeho toho. Nechceme to dělat jen řečmi. Mají snad kus pravdy tyto verše:

"Však náš už ty řeči nenakrmí a nenapojí, že prý jsme všichni bratři..."

Nebyli to křesťané, kteří nejvíce brali nadarmo v posledních dobách jméno bratře. Byli to mnohem více humanistářští nevěrci. Jestliže se však něčeho zneužívá, není náprava v tom, že vyhodíme i dobré jádro věci. My budeme přece vždy opakovat, že jsme bratři, protože nás všechny učil Kristus modlit se: "Otče náš..." - Nebudeme tedy chtít reformovat svět planými řečmi, nýbrž poctivou, obětavou prací. Vzorem a posilou nám však při tom nebude mrtvý Lenin, nýbrž Kristus, jenž vstal z mrtvých a již neumírá, jenž byl včera, jenž je dnes, a jenž bude na věky jediným smyslem veškerého lidského života.

ústav pro studium
totalitních režimů

Substitut státního sekretariátu mons. Angelo dell'Acqua odevzdal ve středu dopoledne sv. Otcí první výtisk oficiální papežské ročenky na rok 1962. Ročenka má 1824 stránek, o 36 víc než loňská Ročenka; ^{pm} ~~zprávobílo~~ to uvedeno přípravných koncilových komisií. Kat. Církev má 80 kardinálů, 16 patriarchálních sídel, 345 metropolitních, ^{stolců} ~~titulárních~~, 1416 arcibiskupských a biskupských sídel ^{titulárních} a 1722 titulárních, dále 972 skutečných titulárních arcibiskupů a biskupů, kteří pracují jako nunciové, světíci biskupové, ordináři vých. obřadu a zastávající podobné funkce vyhrazené biskupům. Ve srovnání s loňskou ročenkou vzrostl počet biskupských sídel; je to především povýšením bývalých misijních území za biskupství.

Sv. Otec udělil zvl. audienci členům římských šlechtických a patricijských rodin, kteří sv. Otcí blahopřáli k Novému roku, K přítomným krátce promluvil.

V kostele Saint Niziers v Lyonu se konala v úterý vzpomínka 100. výročí smrti Pavlíny Jaricotové, zakladatelky díla šíření víry na pomoc misiím. Slavné mše svaté byl přítomen arc. z Lyonu kard. Gerlier, dále členové rodiny Jaricot a velký zástup věřících. Vzpomínkové slavnosti vyvrcholily květnovým sjezdem na heslo "Nová doba - nové misie".

Novým internunciem v Syrii byl jmenován mons. Luigi Punzolo, naposled nunciusem v Panamě, který ^{a maxima} ~~pracoval~~ r. 1933 ^{charge d'affair} jako sekretář na pražské nunciaturě.

Biskupové Bolívie protestovali u presidenta republiky proti neklidu, který vyvolávají uměle komunističtí agenti v důlní oblasti. Prostestní návštěvu vykonal arc. z La Paz mons. Antezana, provázený svými dvěma světícími biskupy a pověřencem nunciatury mons. Ferraiolim. Kat. biskupové zvláště protestují proti pomluvám namířeným proti kat. Církvi, které uveřejnil jeden komunistický deník a proti hrozbám, ^{s vými se} které komunisté obracejí proti kat. vysílací stanici Pia XII. a proti výhradě ^{ožování smrti} cizím misionářům.

Biskup z La Vega v Dominikánské republice mluví ve svém pastýřském listě o povinnostech katolíků na politickém poli. (Mons. Ramirez) připomíná především, že Církev má právo ano povinnost seznamovat věřící, zad ta či ona ideologie se dá shoučit s kat. naukou a morálkou: je úkolem Církve ~~podat~~ soud o mravním rázu lidských činů i na poli politiky, protože i politika spadá pod mravnost. Je tedy povinností katolíků hlásit se za členy jen těch politických stran, které dávají záruku, že budou respektovat náboženství a mravnost; mohlo by se stát, že nevědomky by se stali pomocníky nepřátele Církve.

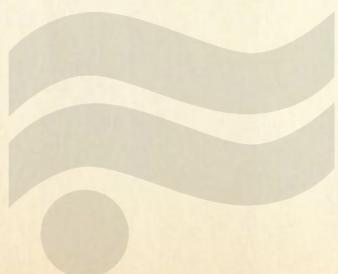
Katoličtí Řekové mají opět svou katedrálu

Na Hod Boží vánoční byly konány po prvé bohoslužby v katedrále Nejsvětější Trojice v Aténách. Je to první kostel katolíků východního obřadu od r. 1054, kdy došlo k schismatu mezi východní a západní Církví. Řeckých katolíků východního obřadu je jen 3000. Jejich duchovním vůdcem je apoštolský esarcha mons. Hyacinth Gad. Celý postup stavby podává pravý obraz o těžké situaci jejich. R. 1957 esarchát dostal svolení k stavbě. Ale zásahy pravoslavné církve musely být práce několikrát přerušeny. Konečně Státní rada dala za pravdu mons. Gadi. A přece ještě před dvěma měsíci došlo k protestnímu shromáždění pravoslavného sdružení. Před demonstrací jeden světící biskup v kázání mluvil o dábelském kacířství "unie", byzantsko katolické Církve spojené s Římem. Při protestním průvodě kterýsi archimandrita proklet všechny, od jednoho zemského vrchnosti až po prostého dělníka, kteří pomáhali při stavbě. Ale veřejnost s jeho útoky neprojevila žádný velký souhlas. Jak vidět, i v Řecku existuje jistý odpor vůči sjednoceným; "uniat" je skoro nadávka. Hledáme-li poslední důvod pro to, najdeme jej v pohnutkách historických, psychologických a citových. Schisma z r. 1054 mělo původně s věroučnými otázkami málo společného, spíše mělo více společného s politikou a většími otázkami. Vzniklá propast ale byla za křížových válek ještě prohloubena. Florentský koncil r. 1438 sice znova uskutečnil jednotu, a východní církve uznaly primát papeže - podle zápisů a kánonů prvních koncilů. Koncil byl však konán více pod hrozbou mořeánského nebezpečí, jednota nebyla ovocem uzrálého přesvědčení. R. 1453 padl Konstantinopol a západní křesťanští panovníci nepřispěli na pomoc v míře, v jaké to na Východě doufali. Pod tureckým panstvím si Řekové uchovali svou pravoslavnou víru. Ta měla velké zásluky při boji za osvobození v minulém století.

Stala se státní církví; hlásí se k ní 95% obyvatelstva, takže dnes Řek znamená pravoslavný. I po odtržení zůstali v Řecku kněží i věřící, kteří se stále hlašují k Římu a zůstali s ním spojeni; někteří museli z Řecka odejít na Západ - především na ostrovy, které byly pod panstvím Janovské nebo Benátské republiky. Styky zůstávaly, latinských katolíků dokonce poněkud vzrostly. Dnes z 8 milionů Řeků je 36 000 latinských katolíků, 500 arménských katolíků a 3000 sjednocených katolíků řeckého obřadu; ostatní jsou pravoslavní. V Řecku je sice svoboda vyznání, je vykonávání propagandy pro své náboženství a proselytismus zakázán. Stát sice jim nepřekáží v jejich vnitřní činnosti, nevychází jim však vštěstvuje. Na latinské katolíky se Řekové dívají jako na něco cizího po stranech náboženství.

(národe) ské a kulturní. Vede k tomu jednak liturgický jazyk, latina, jednak skutečnost, že i kněží byli a jsou z velké části cizinci. Latinští katolíci tvoří dost uzavřenou skupinu. Mezi všemi církvemi a pravoslavnou je zřetelná dělící čára. Jiná je situace u řeckých katolíků vých. obřadu: pro jejich mnohostrannou podobnost pravoslavná hierarchie považuje tuto sjednocenou církev za nebezpečí. Počet sjednocených Řeků vzrostl po nucené evakuaci Řeků z Turecka r. 1922–25. Přišlo jich několik set a s nimi jejich metropolita mons. Calavassi. Ten viděl ve své církvi most k pravoslavným, a v tomto smyslu též pracoval po 35 let svého života v Řecku. Úžasná byla jeho agilnost: založil řeh. společnost sester vých. obřadu, malý seminář a své spolupracovníky vychovával v opravdu unionistickém duchu. Postavil v Aténách nemocnici, několik domovů pro studenty, tiskové středisko, informační a dokumentační kancelář a útulek pro sirotky a churavé děti. Bylo skoro samozřejmé, že tato jeho úžasná činnost budila nedůvěru. A přece mons. Calavassi si osobně hluboce vážil pravoslavných biskupů, stál s nimi v neustálém styku a ve své církvi naléhal, aby byla řecká v plném smyslu slova. Nástupcem mons. Calavassiego se stal r. 1958 mons. Gad. Malý seminář v Aténách má 24 studentů a 9 bohoslovů studuje bohosloví v Řecké koleji v Římě. Mons. Gad hce alespoň některým dát i vyšší universitní vzdělání, Řecko potřebuje jako soli vědeckých odborníků v teologii. Jak u pravoslavných tak i u sjednocených těžisko je v Opus Dei, bohoslužbě.

Nový kostel sjednocených Řeků v Aténách, který byl otevřen o vánocích, nahrazuje prozatímní kostel na chodbě jedné katolické školy. Katedrála není velká pojme 600 až 1000 věřících, ale má pro věřící velký význam, především psychologický. Je symbolem přítomnosti "katolického, všeobecného světového křesťanství, které již nesmíří s rotržkou, schismatem mezi Východem a Západem, a za jeho odstranění hce pracovat ze všech sil."

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 11-1-62

Václav Karel - uhlí n. z hruška

10/1

V Římě byly posvěceny a otevřeny nové budovy mezinárodního střediska pro studenty ^{huky m. nej} nazvaného "Křížovatka". Ve středisku ~~xx~~^{xx} bydlí 300 studentů z více než 50 národů. Řídí je členky sdružení tzv. ^{ezinárodních} Misionářů pomocnic misií. Při slavnost předsedkyně pomocnic sl. Wilmetová poděkovala církevním autoritám a zvl. kongregaci šíření víry za veškeru pomoc poskytnutou za uplynulých 25 let. Pomocnice mají domovy pro studenty bez ohledu na jejich náboženství v Miláně, Paříži, Yokohamě, Seulu, Saigonu, Chicagu, Montreali a Bruselu.

Sv. daroval ve prospěch uprchlíků z území Ruanda Urundi obnos 5000 am. dolarů Pap. misijní spolky v NSR mohly letos ze ~~xxx~~ mimořádných příspěvků svých členů poskytnout více než 300 stipendií pro bohoslovce z Asie, Af. iky a Lat. Ameriky

Francouzská biskupská komise pro apoštolát mezi námořníky vydala provolání ve kterém žádá uskutečnění pokynů obsažených v enc. Mater et magistra i pro námořníky. Všechny sociální třídy mají právo na úroveň života důstojného člověka, píší biskupové a pak poukazují na některé zvláštní otázky jako spravedlivá mzda, technická příprava na vykonávání práce, rytmus práce, nutnost dovolené a nedělního odpočinku ~~axxx~~ ^{podobné} otázky.

Nový velvyslanec Kuby u Svaté stolice Luis Amado Blanca opustil Havani a odjede do Říma, aby se ujal svého úřadu.

Peruánská vláda dala své dovolení k založení Kat. university v Arequipě. Akademické hodnosti budou uznány státem. Universitu, která ponese jméno P. Marie, budou řídit členové Společnosti P. Marie.

President r. publiky Uruguay Eduard Viktor Haedo ve svém novoročním poselství nazval enc. Mater et magistra vůdkyní k vyřešení sociálních otázek. ~~xxx~~ poznámenává mj., že nikdo jiný nezachytí základní potřeby dnešní společnosti s větší moudrostí a prozíravostí jako sv. Otec Jan 23 v encyklice.

Kat. universita Lovanium v Leopoldville ve spolkové republice konžské ohlášila pro příští akademický rok sérii konferencí o náboženství; přednášky jsou určeny především kat. laikům konžského hl. města. Od 19. do 25. února universita chystá seminář pro africké řediteli soukromých podniků.

Podle posledních statistik v Oceánii ^{sou} z 16 a půl milionu obyvatel tři miliony katolíků a 50 tisíc katechumentů.

Misijní lékařský ústav z Würzburgu v NSR poslal v letech od 1948 do 1961 do misijních zemí 56 lékařů, mužů i žen, 34 ošetřovatelek a 3 ošetřovatele. Ti, kdo vystudovali na ústavě obvykle pracují 10 let v misích.

Vstříc koncilu

1072

Čtvrteční vatikánský deník L'Os.Romano přinesl na první stránce velkou fotografií sv.Otce Jana 23. jak podepisuje bulu Humanae salutis, kterou na Hod Boží vánoční svolal na tento rok II.vat. sněm. Je též uveřejněna fotokopie slov sv.Pavla z listu Římanů, napsaných vlastnoručně sv.Otcem:Toužím po tom abych vás uviděl a tak vám mohl dát nějaký duchovní dar k vaší posile, to je abychom se u vás vzájemně povzbudili společnou vírou, vaší i mou.

Slova sv.Pavla jsou jakoby mottem k vedlejšímu článku nadepsanému "Vstříc koncilu ve spojení s římským papežem." Článek vyslovuje radost nad velkým zájmem který ohlášení koncilu budí u věřících, i laiků; výrazem toho je opravdu celé police článků, knih a brožurek, které byly vydány za poslední tři roky; stačilo by zde jmenovat několik anket, které byly uspořádány v řadě zemí: např v Německu takovou anketu uspořádal měsíčník pro kat. ženy Faru und Mutter a pak měsíčník pro kat.kulturu Wort und Wahrheit. Proslulé nakladatelství Herde uveřejnilo knihu Fragen an das Konzil a o koncilu je v každém čísle časopisu Herderkorrespondenz alespon jeden článek. Avšak nelze říci, že všechny tyto ankety a knihy jsou vždycky psány správným duchem; a právě na toto upozorňuje článek, jehož hlavní myšlenky nyní podáme, a zvlášt zaujímá postoj vůči jedné knize, která se v těchto týdnech objevila na knižním trhu:P.Lombardi: Koncil. Reforma v lásce. Autor článku ve vat.deníku upozorňuje, že kritiky, které autor podává dlužno přijímat s jistými reservami.

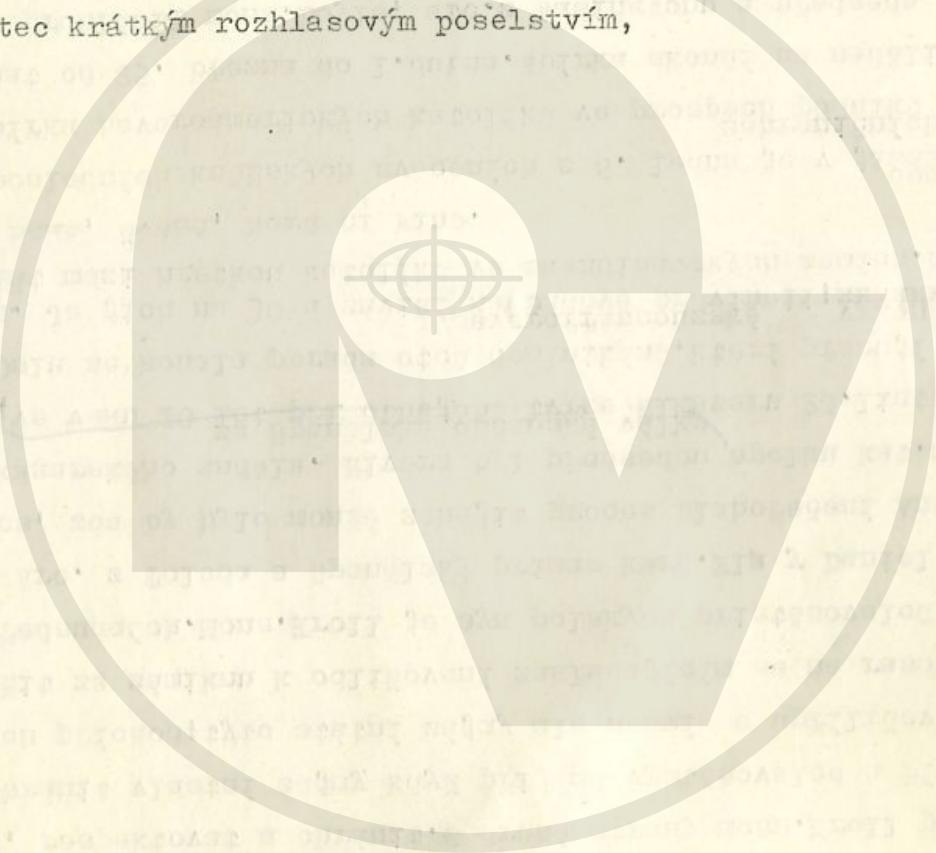
R.1962 bude zapsán v dějinách jako rok, kdy začal II.vat.sněm, slavnostní shromáždění katolické hierarchie, které po prvé ohlásil sv.Otec 25.ledna 1959. Všechny naplnila onazpráva svatou radostí, nadějemi, ano i mnohé z odloučených bratří. Uplynuly už 3 roky usilovné práce, ano zdá se že se už tyto práce chýlí ke konci. 15.ledna příští týden, bude vykonán další významný krok v přípravných pracích: Ústřední koncilová přípravná komise bude konat po třetí svá plenární zasedání, na nichž budou zkoumána a případně schválena definitivně schémata, návrhy, vypracované jednotlivými přípravnými komisemi a projednávány otázky, úzce související s konáním sjeemu. V nastávajících zasedáních budou předložena úsudku ústřední komise schémata týkající se víry, mravů, liturgie, církevní kázně a řízení Církve. Zasedání a jejich rozhodnutí jak bylo řečeno při posledních zasedáních v listopadu, mají význam pouze poradní, nerozhodují definitivně o tom, co bude předloženo koncilu a co ne. Toto poslední rozhodnutí je věcí samého sv.Otce.

Při vypracování schemat členové a poradci komisi měli po ruce a jistě též vzali na vědomínázory a přání biskupů a prelátů, nývrhů římských ústředníc církevních úřadů, posudků kat.universit - shrnutá do 15 velkých svazků.

II.vat.sném tedy bude opravdu dílo celé Církve;lze říci,že spolupracovaly všechny církevní třídy i laici, třebas každý na různém stupni;při koncilu samém ale budou jen členové hierarchie;jen ~~e sv. Otec vyzval, aby se zúčastnili koncilu.~~^{e sv. Otec vyzval, aby se zúčastnili koncilu.}Tuto spolupráci na přípravných pracích vyzvedl sv.Otec několikrát ve svých proslovech členům ústřední komise nebo i jiných.Např. 20.června ~~m.r.~~^{ale zároveň} upozornil, že tato spolupráce kněží i laiků modlitbou a poskytnutím návrhů nedává nikomu právo zasahovat do rozhodnutí vyhrazených hierarchie.Ek.sném pravil sv.Otec jednou k novinářům, nížádná veřejná tribuna, je to porada celé kat.hierarchie o otázkách týdkajících se života církve a dобра duší.Je pochopitelné, že to vše budí zvědavost novinářů, ale z dr hé strany žádá úctivost a diskretnost. V jiném proslovu z 25. října m.r.sv.Otec nepřímo odmítl názor, že na koncilu dojde k nějaké velké reformě Církve,protože ta prý se odchýlila od své původní čistoty;Koncil nemá v úmyslu vrátit Církev k jejím prvotním základům,ty trvají a Církev na nich stojí i dnes;ale více a lépe přizpůsobí Církev potřebám dnešní doby;na každou novou otázkou, na každou novou situaci vrhne nové jasné světlo Kristovo...Podobně v proslovu z 7.listopadu sv.Otec potvrdil, že Církev nepotřebuje nějaké vnitřní radikální reformy:chce jen splnit co od ní dnešní doba žádá a přizpůsobit se jí ve věcech zevnějších, v těch ve kterých je jí možné se změnit a přizpůsobit.

Ve světle těchto a podobných výroků sv.Otce musíme posuzovat články, brožurky a knihy,které vyšly v poslední době a jednají o koncilu a o kýžených reformách,končí článek vat.deníku. Obsahuje mnohdy leccos správného,ale způsobem nesprávným, snad výtky a kritiky jsou upřílišené, neuvážené,^{w. m. z. m. h.}V předvečer třetích zasedání ústřední přípravné koncilev komise věřící se vyzývá,aby se spojili v modlitbě se zástupci hierarchie,kteří jsou povoláni k práci, a vyprošovali pro ně světlo zhůry a pro sebe důvěru v práci těch,které Duch svatý postavil jako představené,aby spravovali církevní obec našeho Boha,kterou on získal vlastní krví,jak čteme ve Skutých apoštolů.

Am.katolíci tím více pomáhali zemím africkým a latinskoamerickým. Sbírka napodniky am.kat.Charity se bude letos konat také mezi žáky a studenty amerických škol; tuto sbírku podle tradice zahájí na Popelečním středu sám sv.Otec krátkým rozhlasovým poselstvím,

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. přijal v slavnostní audienci vyslance Finské re ubliy u Sv.stolice J.Exc.Osma Lennita Orkomiesa, která sv.Otci odevzdal své pověřovací listiny. Vyslanec Orkomies přál též jménem presidenta republiky sv.Otci hodně osobního blaha a úspěch jeho vznešené a blahočárné činnosti za zbratření lidstva. Sv/otec poděkoval za vřelá slova a též přál finskému národu a jeho vládcům vše nejlepší od nejvyššího. Vat.deník L'Os.Roman v příslušném článku vzpomíná slov, kterými finský min.osvěty pozdravil sv.Otce k jeho 80tinám v rámci zvláštního vysílání.

V podnětí 15.ledna začnou třetí zasedání ústřední přípravné komise pro II.vat.sněm.

Budou trvat do 23.ledna. Další sezení ústřední komise se budou konat od 19. do 27.února, od 26.března do 3.dubna, od 3.do 12.května a od 11.června do 19.

Na téma II.vat. sněm promluví v pondělí v Bruselu vídeňský arc.kard.König. Jeho přednášku organizuje sdružení "Velké katolické konference". Z Bruselu kard.König odjede do Říma, aby byl přítomen zasedání str.přípravné komise.

V Liverpoolu byly zahájeny práce na stavbě nové katedrály, která bude zasvěcena Kristu králi. Katedrála bude mít půdorys půlkruhový; vejde se do ní na 3000 věřících. Bude vysoká 107 metrů. Bude to už 4.katedrála, postavená ve Velké Británii po reformaci.

Dílo pro sociální apoštolát špýrské diecéze postavil v roce 1961 213 bytů nákladem 8 a půl milionu zn.marek. 60% bytů bylo přiděleno dělníkům. Dílo založil r.1945 tehdejší biskup, pozdější arc. a kardinál v Mnichově Wendel; dílo postavilo za 16 let na 4500K bytů. Diecéze darovala na postavení bytů 200 tisíc čtver. metrů ze svého majetku.

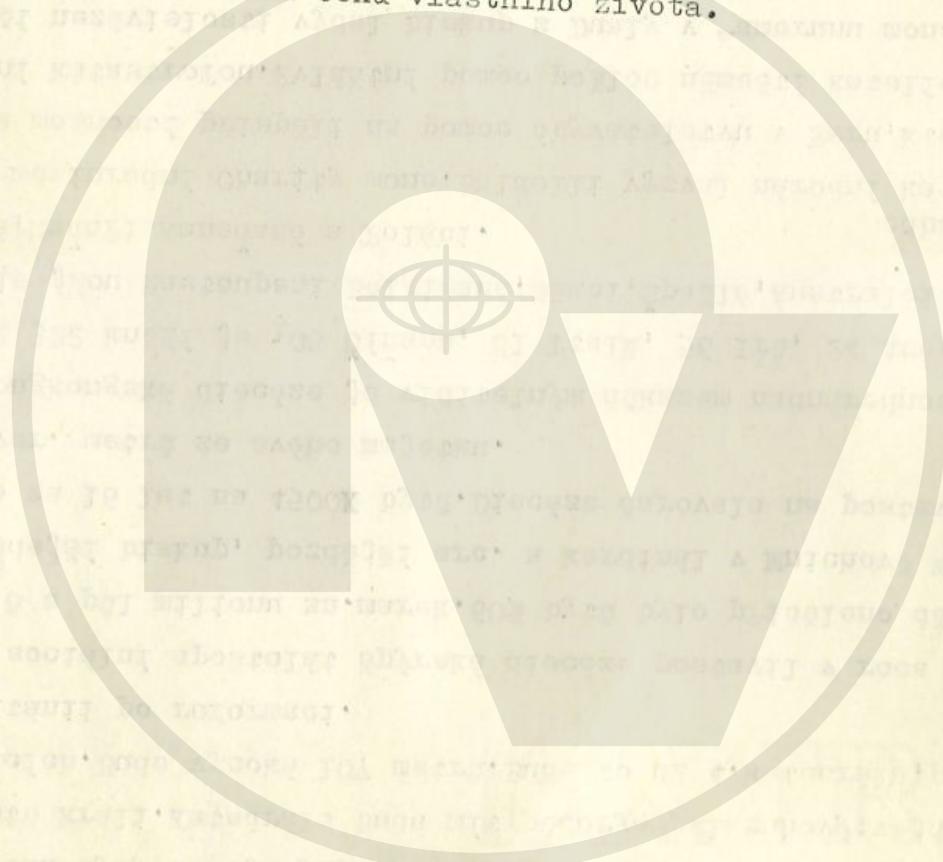
Klérus hongkongské diecéze je viditelným důkazem nadnárodnosti a světovosti Církve. Z 322 kněží je 108 Číňanů, 81 Italů, 56 Irů, 24 Američanů, 17 francouzů; dále jsou zastoupeni Belgičané, Němci, Špaťlé, Australci, Jihoslovani, Angličané, Maďaři, Kanadani a Poláci.

odbočky

Předseda mezinárodní Charity mons.Baldelli vyzval národní katolické Charity aby podle možnosti přispěli na pomoc obyvatelstvu v Peru, které bylo stíženo živelní katastrofou. Zvláštní pomoc pošlou němečtí katolíci.

K 2.výročí nezávislosti vydal biskup z Dualy v Amerunu mons.Mongo pastýřský list, ve kterém vyzývá věřící a obyvatelstvo, aby dotědli se pozvednout nad hranice a přehradily politické a rasové a žít v duchu lásky a spravedlnosti. Mons.Mongo vyzývá aby zůstali věrni starým osvědčeným africkým zvykům, ale aby je pronikli a posvětili vírou v Boha. Láska k vlasti povede

jen tehdy k opravdovému blahobytu, když se projeví v lásce bliženské ve veřejném i soukromém životě a když budeme každý plnit požadavky spravedlnosti, a to i za cenu vlastního života.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 15-1-62

Denní nábožn. vnu. učen. o křes. m. d. v. m. 13/1

V pondělí po poledni začalo ve Vatikánu III. zasedání Ústřední přípravné komise pro II.vat.sněm. Bylo přítomno 57 členů komise: 35 kardinálů, 2 patriarchové, 16 arc. a biskupů a 4 gen-p edstavení řeh. rádu - a 29 poradců.

Předsedal děkan Posv.kolegia kard.Tisserant. Po úvodních slovech tajemníka komise kard.Perikle Feliciho následoval referát kard.Ottavaniho, prezidenta

teologické komise o Mrvním řádu. -Jak známo, obnova mřavů křest.lidu je jeden z hlavních cílů koncilu. Je pochopitelné, jaký význam má projednávání tématu jako je Mrvní řád. Technický pokrok, jeho vliv na způsob života, fficíké i mylné teorie a názory o životě vyvolaly rostoucí zmatek myslí, skoro odstranily rozdíl mezi dobrem a zlem, mezi spravedlností a nespravedlností, mezi pravdou a bludem, mezi dovoleným a nedovoleným. FFicíké ideologie se opavážily popřít existenci Boha; s ním ale mizí mrvní řád, protože Bůh je jeho původcem, ochráncem a ručitelem. Za normu mrvnosti bylo povýšeno to, co je užitečné, rozkoš, rasa, třída, stát, aktuální situace, soběstačná morálka, oddělená od idey Boha, od jakéhokoliv pojmu závazku a trestu. Následky těchto bludných teorií bohužel už nyní vidíme na truchlivé situaci v níž se svět octl. Teologická komise potvrzuje a hájí platnost základních zásad mrvního řádu, spočívajících na křestanském zákonu; ž mořnímu člověkovi chce ukázat cestu ven z bludiště, v němž se octl vlastní vinou.

Belgie. Řeh.společnost Neposkvrněného Srdce P.Marie, jejíž mateřský dům je v Bruselu se chystá oslavit 100. výročí svého založení. Řeh.společnost založena r.1862 diecézní kněz dpo. Verbist z Antverp. Za 100 let svého života spol. vyslala 2300 řeholníků, kněží i bratří laiků do misií v Číně, Kongu, Filipínech, Haiti, Guatemala, Formose, dominikánské republike, Hongkongu a Singaporem. Dneš pracuje v misích 1252 řeholníků. Celkem mlu. 1.1. cel 1943 čl.

Alžír. Pravý pokoj je dílo spravedlnosti a ovoce bratrské lásky, napsal mons Duval arc. z Alžíru v pastýřském listě, ve kterém vyzývá všechny k vzájemnému pochopení, k zblížení myslí a k znovunastolení důvěry. Bůh žádá bratrské dohodu mezi lidmi; když ustoupíme pokušení nenávisti, půjdeme vstří katastru. Jen s Bohem zachráníme a upevníme mír.

Indie. Sv.Otec vyjádřil svou úchvalu Federaci kat.universit Indie, která v posledních dnech konala v Hernakulum studijní sjezd o sociální spravedlnosti. Sv.Otec vybízí účastníky tohoto studijního sjezdu, a kat.universitní studenty vůbec, aby prohloubili své znalosti kat.sociální nauky Církve. Sjezdu bylo přítomno 2500 studentů nejen z Indie, nýbrž i Ceylonu, Pakist, Malaky a Filipín.

V listopadu m.r. bylo vydáno ve Vatikáně nové vydání přehledné boržurky "Pap.přípravné komise pro II. vat. obecný sněm", péčí generálního sekretáře
átu Pap.ústřední komise.~~Představme v nynějším a několika dalších pořadech stručný obraz o složení těchto 12 komisí a tří sekretariátů.~~ 1. (zasedáním)

~~Ne mluví o sv. Otcu nebo třetímu sekretariátu~~ Do ústřední komise se scházejí výsledky práce ostatních komisí; jejím předsedou sám sv.Otec nebo některý z kardinálů, jím stanovený. Jejimi členy jsou předsedové ostatních komisí a sekretariátů a pak další biskupové, které sv. Otec za členy jmenoval. Komise má též své poradce, zvláště jmenované. Ústřední komise má 102 členy a 29 poradců. Z členů 60 je kardinálů, 5 patriarchů, 27 arcibiskupů, 6 biskupů a 4 gen.předsavení řádů; můžeme říci že jsou zastoupeny všechny země světa: umlče a Církev je zastoupena polským kard.Wyš. a pak biskupy z Jugoslávie; jednání a jejich výsledky podají obraz o celé Církvi. Zajímavé je srovnání nynější ústřední komise s komisí pro I.vat. sněm: měla 9 kardinálů a 8 poradců; tito pocházeli jen ze 4 zemí a byli to preláti římské kurie a profesoři římských teologických učilišť. Ústřední komisi čeká úžasná práce: zde musí být shcalena všechna schémata, tj.návrhy znění věroučných prohlášení a případně i dekretů a kánonů, týkajících se církevní kázně. Tento rok ústřední komise bude zasedat každý měsíc.

Kdežto při sestavení ústřední komise v dří zásadou bylo dát v ní zastoupení opravdu celému katolickému světu, ostatní komise jsou sbory odborníků v oměji onom oboru, a velmi odpovídají složení ústředních církevních úřadů, kongregací. Tak první z komisí teologická odpovídá nejv.kongregaci sv.Oficia a jejím předsedou je právě sekretář této kongregace kard.Alfréd Ottaviani; sekretárem komise známý holandský jezuita P.Tromp, prof.na Pap.universitě Gregoriáně. Teologická komise má 31 členů a 36 poradců. Z členů je 11 arcibiskupů a biskupů; ostatní jsou profesori na círku učilištích, odborníci v teologii a círku právu, jsou to jak diecézní kněží tak i řeholníci; mezi poradci jsou řeholní kněží ve většině. Teologickou komisi nazval tajemník ústř.přípravné komise: páteří ostatních komisí; a právem, tato komise podává základ ke všem případným reformám, bdí nad čistotou víry.

Druhá komise je pro biskupy a řízení diecézí. Je složena především z biskupů: Z 23 členů je jich 20 biskupů, a 15 z poradců. Předsedou této komise je kard.Pavel Marella, někdejší ap.nuncius v Paříži; tajemníkem Polák arc.mons.Josef Gwolina. Tato komise konala už 4krát svá plenární sezení: v listopadu 1960 a pak třikrát v uplynulém roce. Další plenární zasedání se chystá na únor t.r.

Ty mag' dohn. 440 ch^o = 387 parandw:

for min. 60 sec.
5 sec.

242 arc. a lithograph

The. world. war

164 dreamt birds

26P will " a & continue.

Komisijs za upravljanje op. matri. ceremonial'nomu fajnu

a bit br. schistosat
per acuminatus

In Michigan the melody was '40 atal

fastings were few, most run in dry. (Tulsi & tulsiwadi)

Pohl. habe uns jüd. - hörte //
andhr' f
Kreislinie für Republikaner mit dem
problemkreis; weiterhin konnre problem
nicht lösen: stoppt. politische jüd. -
welt. they're it's like

Komise pro kázeň kněží a věřícího lidu konala už 7krát plenární zasedání. Ještě jsou na programu dvě zasedání v únoru a dubnu; pak asi bude skončena příprava²⁰ schémat, do nichž byla rozdělena látka spadající pod pravomoc této komise. 7 schémat už bylo předloženo k schválení ústřední komise v listopadu: jednalo se v nich o rozdělení kněží, o svatosti kněží, o farnostech, církevních ~~beneficiích~~^{beneficijích}, o povinnostech faráře a u uměleckém a dějinném dědictví Církve. Předsedou této komise je kard. Petr Ciriaci, někdy nuncius v Praze a pak v Lisaboně, nyní prefekt kongr. koncilu; sekretářem je italský dominikán P. Berutti, prof. práva na učilišti otců dominikánů Angelikum. Komise má 33 členů a 34 poradců. Zase jsou zastoupení biskupové, kněží diecézní i řeholní a členem této komise je též jeden br. tr. laik, Školský bratr.

Komise pro řeholníky studuje otázky související s životem těch, kdo se zavázali uvádět ve skutek rady dokonalosti; tedy jejen tradičních řádů a řeh. společnosti, nýbrž i tzv. společnosti společného života bez slibů, řeh. společnosti bratří laiků a konečně tzv. sekulární instituty. Komisi předsedá kard. Valerio Valeri, prefekt kongr. pro řeholníky. Komise má 22 členů a 27 poradců; většinou jsou to řeholníci. Komise konala už více plenárních zasedání; jednalo se např. o posvěcování řeholníků vnitřní organizaci jednotlivých řádů řeh. společnosti, o vzazích mezi rozdílnými řeholními rodinami a s diecézním klérem.

Komise o svátostech předsedá kard. Benedikt Aloisi Masella, prefekt kongr. pro přisluhování svátostmi a kancléř sv. římské církve; je to nejménší komise po komisi ceremoniální, má jen 25 členů a 15 poradců. Sekretářem je P. Bidagor, jesuita, prof. na Pap. universitě Gregoriáně. Na svátostech můžeme rozlišovat tři stránky: dogmatickou, právní a obřadní. Dogmatickou stránkou se zabývá komise teologická; stránkou obřadní, tj. jakým způsobem mají být přisluhovány a řeči při přisluhování, spadají pod pravomoc komise pro liturgii; tak zbývá jen třetí stránka: o dispenzacích a praktických důsledcích ve vnějším sociálním životě; ta je pravomocí komise pro svátosti. Komise pro svátosti měla 4 plenární sezení se 47 zasedáními. Další plenární sezení se předvídal pro leden a březen. Dosud bylo vypracováno jen 5 schémat; zvláště se jednalo o svatosti kněžství a manželství; při schématech o kněžství hledělo se přizpůsobit činnost kněží modeřní době a byla řeč o tom, obnovit některá zřízení, která existovala v prvotní církvi.

Komise pro posvátnou liturgii při své práci omezila na nejmenší míru plenární sezení a soustředila svou práci do zasedání podkomisi. Právě minulý týden skončilo poslední plenární sezení. Komisi předsedá kard. Kajetán

Cicignani, prefekt kongr. obřadů. Komise má 27 členů a 38 poradců. Při práci komise byla vedena úctou k svatému dědictví, které nám zanechala předcházející staletí, i k nynějším existujícím obřadům. Starostlivost, aby kněží znali liturgické obřady, jim rozuměli a s nimi byli seznámení; a konečně starostlivostí, aby pastorace měla co největší užitek z liturgie, jíž věřící jsou účastní aktivně.

Felici ūhlí pís. vkl. 17, kde píše B. pís. ūhlí m. kuz po ū. val. m. Přesný určování konkrétního pís. ne ješt. v k. w. Rn m. mne vysvětlil. Chce u těto mohutné řeči w. k. vkl. pís. pís. a j. k. řekl pís. t. r. řeči, kde w. řekl vkl. řeči; oboj m. řekl. Jde o mohutné řeči m. řekl.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ústřední přípravná komise pro II.vat.sněm konala v úterý dopoledne své za sedání; předsedal kard.Tisserant,děkan posv.kolegia.Kard.Benedikt Aloisi Massella,president komise pro přisluhování svátostmi, referoval o schématech týkajících se svátosti biřmování a pokání.Kard.Massella vyzvedl pastorační stránku těchto svátostí: bylo jednáno o věku,který mají mít ti,kdo přijímají svátost biřování, o přípravě na řešení a o odpovědnosti kněžů při biřmování, dále zda je vhodné dát právo udělovat je než biskupům, než prostým kněžím,ne pouze jimž tato svátost zůstává vyhrazena za normálních okolností;tím by se ulehčilo věřícím přijmout tuto svátost Ducha svatého,uvážíme-li velký nedostat kněží a požadavky moderního života. -Stran svátosti pokání,sv.zpovědi, komise jednala o otázce jurisdikce, tj.územního rozsahu a šíře dovolení daného kněžím zpovídat; rychlejší možnosti pohybu a styků a jiné okolnosti,zdá se žádají,aby byly umenšeny překážky,které by mohly ztížit přijímání svátosti Zpravodajské kanceláře referují, že v ~~sev. Katanze vojaci~~ konžští ze Stanleyville zavraždili 18 misionářů z řeh.společnosti Ducha svatého.Také prý byl zavražděn větší počet Afričanů.

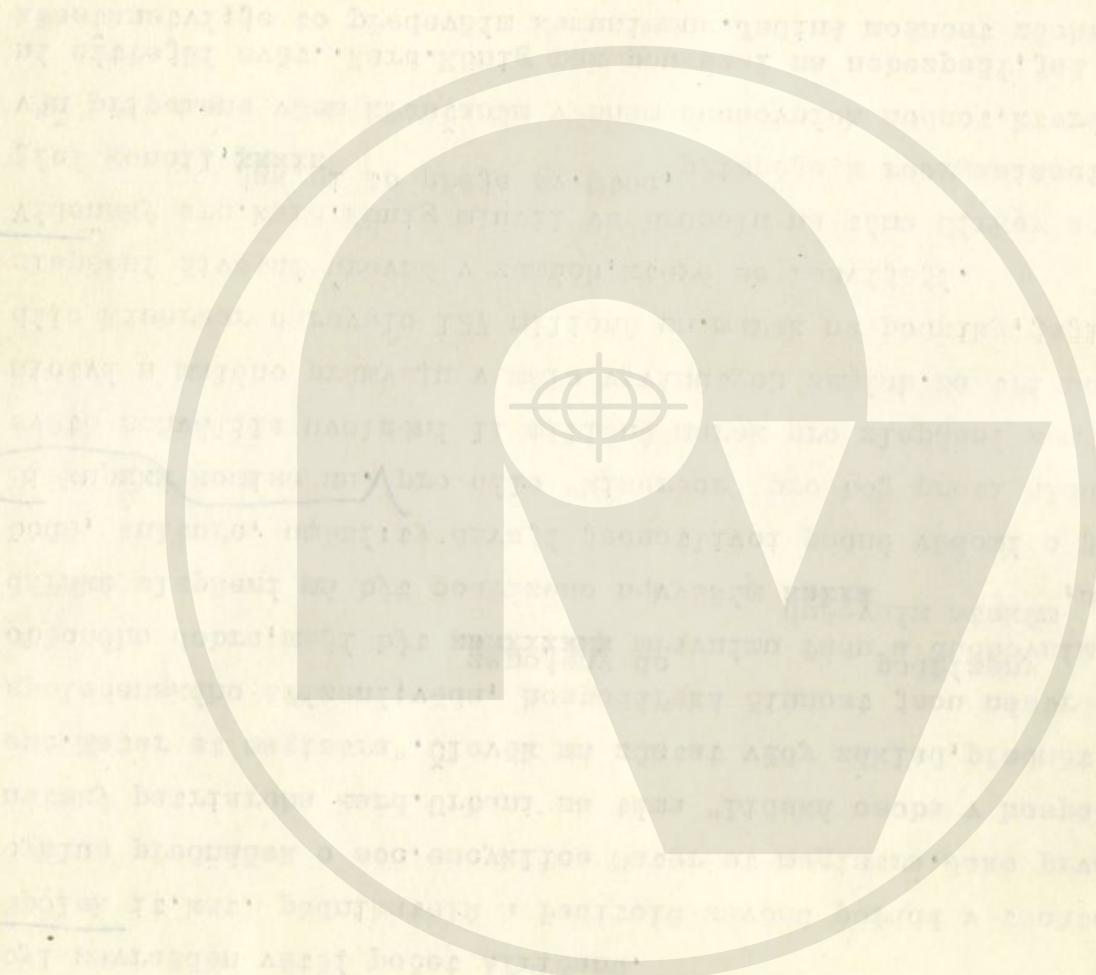
Spolek it.kat. podnikatelů a ředitelů závodů pořádá v těchto dnech v Turín cyklus přednášek o soc.encyklice Mater et magistra.Jako první promluvil benátský patriarcha kard.Urbani na téma "Lidská osoba v hospodářství podle enc.Mater et magistra".Člověk má zůstat vždy základ,předmět a cíl každého společenského zřízení;věda, hospodářská činnost jsou nástrojem k dosažení obecného dobra,mají být ~~zápojeny do~~ mrvnímu řádu a duchovním hodnotám.Hospodářské zlepšení má být podřízeno nejvyšším ~~zákonům~~ duševním stakům, náboženství, svod bodě, kultuře, umění:ty dávají jednotlivci podné vědomí o jeho osobnosti. Biskupská komise zn. pro dílo "Misereor" pro boj proti hladu a nemocem ve světě schválila uvolnění 11 milionů marek pro zlepšení zemědělství,zdravotnictví a malého průmyslu v málo vyvinutých zemích.Za tři roky své činnosti dílo Misereor darovalo 127 milionů zn.marek na podniky,jejichž cílem je zlepšení životní úrovně v zemích,které se rozvíjejí.

Vídeňský arc.kard.König mluvil ve Bruselu na téma Církev a koncil.Nastávající koncil, jak si to přeje sv.Otec, přispěje k reorganizaci Církve a zároveň připomene všem křesťanům v znam duchovních hodnot,které jedině zachrání zítřejší svět..Kard.König pák poukázal na nebezpečí,jež ohrožuje dnes křesťanství;je to především komunismus.Jediná možnost záchrany světa je K.

V Londýně bude postaven domov pro zámořské studenty.Na podnik přispěje kongregace šíření víry,kard.Godfrey a britská vláda.25% z 200 míst bude

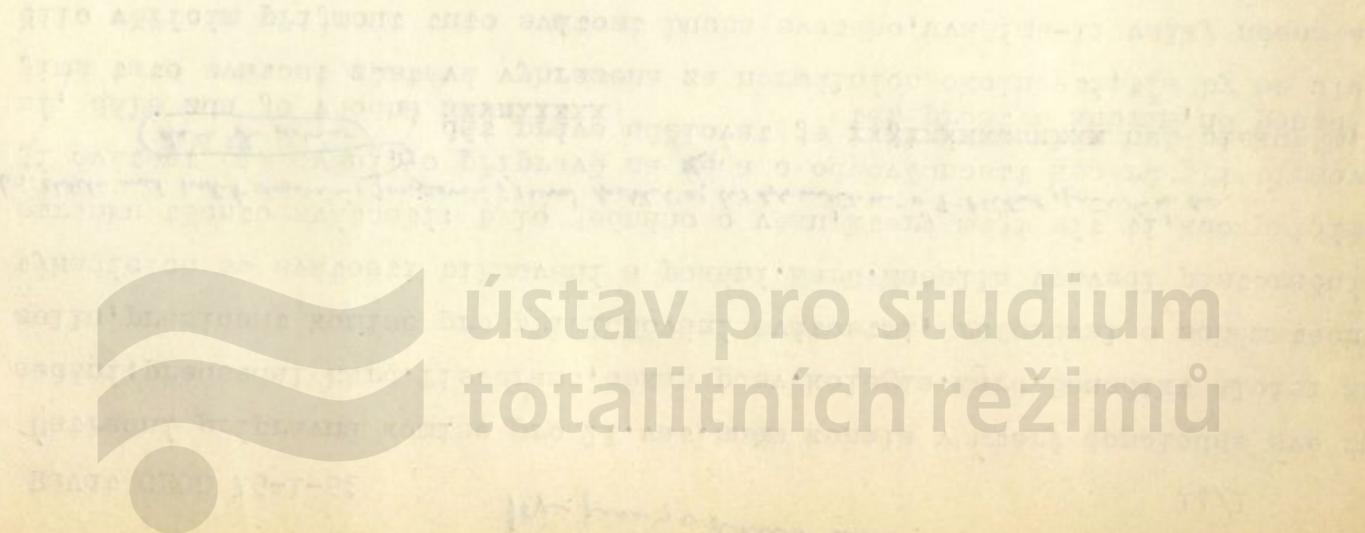
reservována nekatolíkům.

RadioVaticana.cz je vydáváno dle zákona o ochraně osobních údajů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Pojem pravdy v dialektickém materialismu.

"Otázka, přináleží-li lidskému myšlení pravda, praví Karel Marx, není otázkou teoretickou, ale otázkou praktickou. V praxi musí člověk dokázat, že jeho myšlení je z tohoto světa. Spor o skutečnost či neskutečnost myšlení, jež se isoluje od praxe, je čistě scholastickou otázkou."

~~otázku v akcii~~ S otázkou o komunistickém pojetí pravdy se setkali mnozí táborskí řečníci v Itálii ~~xx~~ v poslední době při disputacích o Stalinovi.

I obyčejnému sedlákovi na ztracené apeninské vartě, kterému se často líčí země pod komunistickou vládou jako pravý ráj štěstí a blahobytu a sociální spravedlnosti, přece jen nešlo do hlavy podivné přetočení komunistického tisku. ~~Výzvánky~~ Všichni mají v dobré paměti zvláštní vydání italského komunistického deníku Unità, kde na první stránce je portret Josifa Visarionoviče Stalita, prvního dělníka a dobrého otce všech dělníků. Čím to je, že za krátkou dobu ten velký otec utiskovaných se stal jakoby šlehnutím proutku najednou největším zločincem? O to by ani tak nešlo. Lidské názory se mění! Ale nejpodivnější na tom je to, že tytéž protichůdné názory uveřejňuje týž tisk, vedený týmiž lidmi a včláncích často podepsaných týmiž autory, kteří předkládají chudému lidu vždy a jenom čistou pravdu. Jak to je, že ta pravda je jednou bílá a podruhé černá? Nejjednodušší odpověď bude, že je asi zelená, jak se žertovně říká v Itálii. Než otázka je závažnější než aby se dala odbýt jen pouhým žertem. Víme dobré, že všichni lidé by měli mluvit pravdu, ale ~~jak~~ vždycky ~~z~~ jí vždycky žádají, že je málo těch, kteří by se osmého přikázání Božího tak uzkostlivě drželi, aby je nikdy neporušili. Jeden ~~český~~ komunistista, když byl v úzkých, argumentoval nedávno právě tímto všeobecným faktum: "Však lžou všichni!"

Není naprosto naším úmyslem ospravedlnovat všechny lidi. Lež je skutečně pravou metlou dnešní společnosti, napájené propagandou všeho druhu. Je však přece jenom velký rozdíl mezi lží a lží, či lépe mezi postojem vnitřním člověka, který lže a je si vědom, že lže, a člověka, který už ani to nepřizná.

Všichni vychovatelé znají z vlastní zkušenosti případy, kdy jim i to nejhodnější dítě selhalo přímo do očí. Otcové bývají proto velmi dozlobení a

nejraději by na místě malého lháře zbili, matky se obyčejně ukazují snášenlivějšími. Vymlouvají to, že totak v dětství bývá, že z toho pak vyrostou a že to není potřeba brát tak smrtelně vážně. Psychologie dokazuje, že nejvíce dětských lží bývá ze strachu. Ukažte dítěti napřed metlu, a pak se ho zeptejte, jestli snad nerozbilo okno a můžete být přesvědčeni, že uslyšíte jasnou a přesvědčivou odpověď, že se to rozbilo docela samo. Strach je příčinou lží v dětství, ne-svoboda ~~je~~^{jsou} a tyranství je příčinou lží ve veřejném životě. Dokud byl Stalin na vrcholu slávy a měl v ruce metlu tajné ~~policie~~^{úřadu} policie, jeho poddané děti nemohly ani jinak odpovídat než v tom smyslu, že je největším hrdinou sovětského svazu a dobrodinem lidstva. Pominul strach, pominula i potřeba mluvit tímto směrem, naopak stalo se to brzy nežádoucím. Už Aristoteles zdůrazňuje, že mezi pravdou na jedné straně a svobodou a pocitem bezpečnosti na druhé straně je velká závislost. Nemůžeme se tedy ~~ne~~^{čekat} divit, že ~~veřejnost~~^{čas} noviny, radio, televise, které jsou ~~získány~~^{získáni} proniknutý strachem, nemohou být proniknutý pravdou. Ale to bychom jim poměrně snadno odustili. I dítěti se sandno odpouští lež, když se přizná, že zelhalo ze strachu. Daleko horší případ je, když malíčký ~~nikdy~~^{nikdy} nechce věbec uznat, že ~~získal~~^{získal} zelhal a dokonce je přesvědčen, že se to tak má dělat, protože to jediná možnost, ~~jak~~^{že} se dostat ven z nepříjemné situace. O těchto lžích pa tvrdí svorně všichni vychovatelé, že je potřeba je brát velmi vážně a nasadit všechno usílí o nápravu, protože jinak se zkazí celý charakter člověka. A Bohužel právě těmto lžím učí systematicky dialektický materialismus.

Nedávno se setkal na římském předměstí kněz s komunistickým agitátorem. Komunista se necítil dost silný v teorii, proto přešel hned do osobních útoků. Vy, velebný pane, hlásáte pravdu, ale povězte mně docela upřímně, nelžete nikdy? Všichni samozřejmě zbystrili sluch, protože takové věci poslouchají rádi a s velkou zvědavostí ~~všichni~~^{všichni} i ti, kterým je otázka pravdy lhostejná. Kněz s velkým klidem ~~dělal~~^{dělal} a ku podivu všech ~~prohlásil~~^{prohlásil} veřejně: "Kolikrát jsem už lhal, ani bych to všechno nezpočítal!" "Nu tak vidíte, oddechl si spokojeně jeho protivník, a pak říkáte, že hlásáte pravdu!" "Ale nechtejte mne, prosím, do-

mluvit!" pokračoval kněz. "Já bohužel někdy zelžu také. Co dělám? Jdu se vyzpovídat, dostanu napomenutí, že se to tak nemá dělat, že musím odškodit toho, komu jsem snad svou lží uškodil. Uznám to, slibím, že se budu o to snažit a pod tou podmínkou dostanu rozhřešení. Představte si však, že jsem dialektický materialista. Zelžu i tehdy z lidské slabosti. Co udělám? Zpovídat se nepůjdu. Cítím se však celý nesvůj, neklidný. Radikální Bylo to správné, že jsem tak jednal? Podívám se do příruček dialektického materialismu a tam zjistím, že pravda je něco docela proměnlivého, závislého na podmírkách doby a okolnostech, na zájmech pracující třídy. Tedy, když se to konec konců vezme, je to velice významná praktická věc ten dialektický materialismus. Já jsem to řekl jen proto, abych se dostal ven z kaše, a ejhle ono je to vlastně tak pravda, která je, jak říká Marx, otázkou docela praktickou. Jinými slovy, když jsem kdysi rozobil v mládí talíř a řekl, že to udělala sestra, jsem na takýchto mluvil jsem tu nejčistší pravdu, protože to bylo tvrzení, které mne dostalo ven z velmi svízelné situace." Když se říkalo, že Stalin byl hrdinou, byla to pravda, doba toho vyžadovala, když sě dnes píše, že Stalin je zločincem, je to také pravda, protože doba se změnila a zájmy lidu to dnes tak vyžadují."

Dovedem si představit, že italský komunistista ohnivě odporoval proti takovému výkladu dialektické marxistické morálky, ale jeho důkazy už pak byly jen a jen citové. Stačí opravdu nahlédnout do kteréhokoli příručky ~~základní~~ psané v duchu komunistickém, abychom se dočetli úplného přiznání, že marxismus skutečně tak nízce smýšlí o pravdě, o tom největším pokladu, za který lidé ~~základní~~ jsou často ochotni i život složit. Máme po ruce malou knížečku vydanou hned po válce v Kladně a psanou jako příručku pro výchovu mládeže nadepsanou ~~základní~~ Abeceda dialektického materialismu a tam čteme na straně 30 do-slova: "Neštěstím nedialekticky myslících lidí je, že nevidí neustálé změny, že nechápou, že i pravda je něco proměnlivého. Důsledkem toho je, že pravdy, které jsou v určité době správné, pokládá za pravdy věčné.. Tak si vysvětlíme, že ještě dnes jsou lidé, kteří věří v demokracii, která se dnes stala dějinou zbytečnosti, ačkoli kdysi byla nutností.." Co máme říci o tomto ~~základní~~ pojmu pravdy, je pro nás jisté. Je to lež, ale ne nevinná dětská, ani ne ze strachu. Je to lež, kterou je potřeba vzít velmi vážně, nemá-li se zničit význam charakteru člověka i celé společnosti.

VM. Ústřední přípravná komise pro II.vat.sněm na svém zasedání ve středu d
poledne jednala o svátosti kněžství. Toto schéma připravila komi
se pro přisluhování svátostmi. Předsedal kard.Evžen Tisserant, referoval kard
Benedikt Aloisi Masella, který je presidentem komise pro svátosti. Byly zvlášť
jednány o některých stránkách svátosti kněžství, jak přizpůsobit požadavky moderních
života činnosti kněží; byla nadhozena otázka, zda je vhodné obnovit pro pas-
torační potřeby našich dnů ~~zvyklosti~~, která existovaly v prvních křesťanských s-
stoeltích, především jáhenství a nižší svěcení. Dnes jáhenství nemá svůj vlast-
ní charakter, ale je to povinný stupen před kněžstvím. Aby někdo je mohl přijm-
mout, žádají se tytéž vlastnosti jako pro kněze. Komise debatovala o návrzích,
jejichž cílem bylo dát kněžím v duchovní správě (spolupracovníky) patřičně
připravené ~~čelo~~ se tak ve světe nejposlednějších výroků a výnosů papežů o
zákonu jáhenství jako nezávislé poslání v Církvi; komise též měla před očima různé
významy.

(V) *Nové zákoníky*, které vznikly v poslední době. Zasedání Ústřední př.komise budou po-
kračovat v následujících dnech.

Mnich O zavraždění misionářů se zmínil sv.Otec při středeční dopolední audienci.

Srdce otce všech křesťanů je plné smutku, ale nechová city nenávisti, pravil.
jen city lásky a odpuštění. Jako bychom slyšeli ~~z toho~~, co se událo první dny
života lidí: bratr zabíjí bratra. Abel je předobrazem misionářů, kteří opustili
svou vlast, rodinu, aby se zasvětili práci pro druhé, pro své bratry. Může být
bolestnější věc pro otce, než když má dva syny, z nichž jeden zabíjí druhého.

- Svatý Otec žádal přítomné o modlitbu za zavražděné. - Y.

práva o zavraždění misionářů vyvolala všude velký ohlas: bolest a láska.
Bohužel ^{pro} neklidnou situaci v kraji kolem Kongolo nebylo dosud možné se dovědět
bližší okolnosti, z jakých dikošlo k masová vraždě misionářů a místního obyva-
telstva. Kongolo je sídlem biskupa; leží v severní části státu Katanga, podél
řeky Konga. Evangelizace tohoto území začala r.1907, když tam přišli první mi-
sonáři ze Společnosti Ducha svatého. R.1951 ap.prefektura byla povýšena na
ap.vikariát a r.1959 na diecézi. Z 300 000 obyvatel je 65 000 katolíků a čeka-
telů křtu; pracuje mezi nimi 53 kněží, z nichž 7 je domácího původu. Slibně pra-
covaly i kat.školy; diecéze Kongolo patřila k těm, které byly nejvíce postiženy
neklidem posledních dvou let. Mnoho misionářů muselo už dříve opustit kraj
protože nebyla zaručena jejich osobní bezpečnost, třebaže se politickými věcmi
nikdy nezabývali. Jakmile se situace poněkud uklidnila, vrátili se na svá místa
aby pracovali ve prospěch konžského lidu. Při této službě lásky je nyní stihla

zákeřná smrt. Začátkem říjny prosince sv. Otec dvakrát žádal příslušné činitele aby ze všech sil hleděli vrátit Kongu klid a pořádek. Nové truchlivé události dokazují, jak aktuální byla slova sv. Otce. Smrt misionářů, kteří byli zavražděni vojsky prokomunistického Gizengy ukazuje též v pravém světle jejich práci: něšli do Afriky za vlastním ziskem, ani aby šířili politickou moc: do Afriky je vedla láska ke Kristu a touha, být co nejužitečnějšími tamějšímu obyvatelstvu, modlitbou, prací ano i mučednickým ^{mu} skutkem ukázat pravou víru.

n. 1817)

V. Pius XII. nev. br. w. nech. o. konkrém opovrhovat Francii, že myslí k němu
práh; jinam už ale poslal, že je pro Francii v + jeho rukou dle chvály

V. V. Br. Br. kř. posel se. pánst. apel. br. w. P. František Jáchym poslal mi
zprávou: a říká mi, že mohl je požádat dne 6. října 1940. - br. br. w.
byl požádán ve Francii 1. 1. 1903, dležíhož rozhlu 1. 1824, spolu s
p. archbiskupa, když učynil se říšsk. nejvyš. kníže P. M., říšskou právou
kromě těžkých říšských misijních výnosů.

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve čtvrtek 18. ledna začíná v katolických kostelích a také v mnoha protestantských oktáva modliteb za jednotu všech lidí a zvl. křesťanů v jedné Kristově Církvi. My katolíci jsme si vědomi, že touto pravou Církví je naše katolická Církev, její nauka je táz, kterou hlásali apoštoli, její viditelná hlava římský papež je přímým nástupcem sv. Petra, skály, prvního papeže. Celý týden budou před námi jakoby defilovat milióny lidí, kteří pravou Církev hledají: pravoslavní, protestanté, anglikáni, mohamedáni, Židé, pohané...

Všem jim platí naše vroucí modlitba tohoto týdne: Aby všichni jedno byli. Oktáva modliteb vznikla mimo katolický tábor. Jejím původcem byl anglikánský duchovní Lewis Thomas Watson. Po prvé ji konal r. 1908, spolu s členy řeholní společnosti kterou založil, a s čtenáři svého časopisu Lampa. A prvním ovocem této oktávy byla konverze Watsona samotného a jeho 18 druhů. Cel svůj život strávil dp. Francis - toto jméno přijal ke cti sv. Františka Asiského - v práci za sjednocení. Zemřel r. 1940, když už oktáva se konala můžeme říci v celém světě.

Letos naše modlitba za jednotu bude jistě tím vroucnější: na letošní rok sv. Otec Jan 23. vyhlásil II. vat. sněm. Nevíme ještě přesně den, kdy bude zahájen ale bude to letos. Usilovně pracují přípravné komise a sekretariáty - na začátku našeho pořadu jsme se zmínili o zasedání ústřední připravné komise, jejímiž rukami jdou výsledky práce ostatních komisí. K II. vat. sněmu vzhledem k důvěrou nejen katolíci, nýbrž i odloučení křesťanští bratří pravoslavní i evangelíci: dva protestantští předáci navštívili v posl. 14 měsících sv. Otce, a obkrát se mluvilo o jednotě. Sněm sice asi neuskuteční hromadný návrat odloučených bratří do pavého ovčince Kristova, ale ulehčí jim ho: tím že Církev znovu zazáří v celé své kráse, síle, mladosti, když se věřící obnoví ve své víře, lásce i vnějším chování. Nezapomínejme m. p. na tento velký úmysl Církve a sv. Otce - jednota Církve, zdar vat. sněmu.

Třeba navenek odloučení od Ríma a sv. Otce, jste s ním spojeni duchovními svazky, svazky daleko skutečnějšími než byl byla i ta viditelná přítomnost našich biskupů při koncilových zasedáních. Obětí a modlitbou jste zde přítomni; ~~s nad~~ právě vám ^{jste} váš ostatní Církev, že práce jdou tak rychle úspěšně vpřed. - Jak jsme řekli, úmyslem oktávy je sjednocení všech lidí v Kristově ovčinci. Tento velký úmysl si po nastávajících 8 dnech rozdělíme na 8 menších úmyslů, hledísek: tak ve čtvrtek

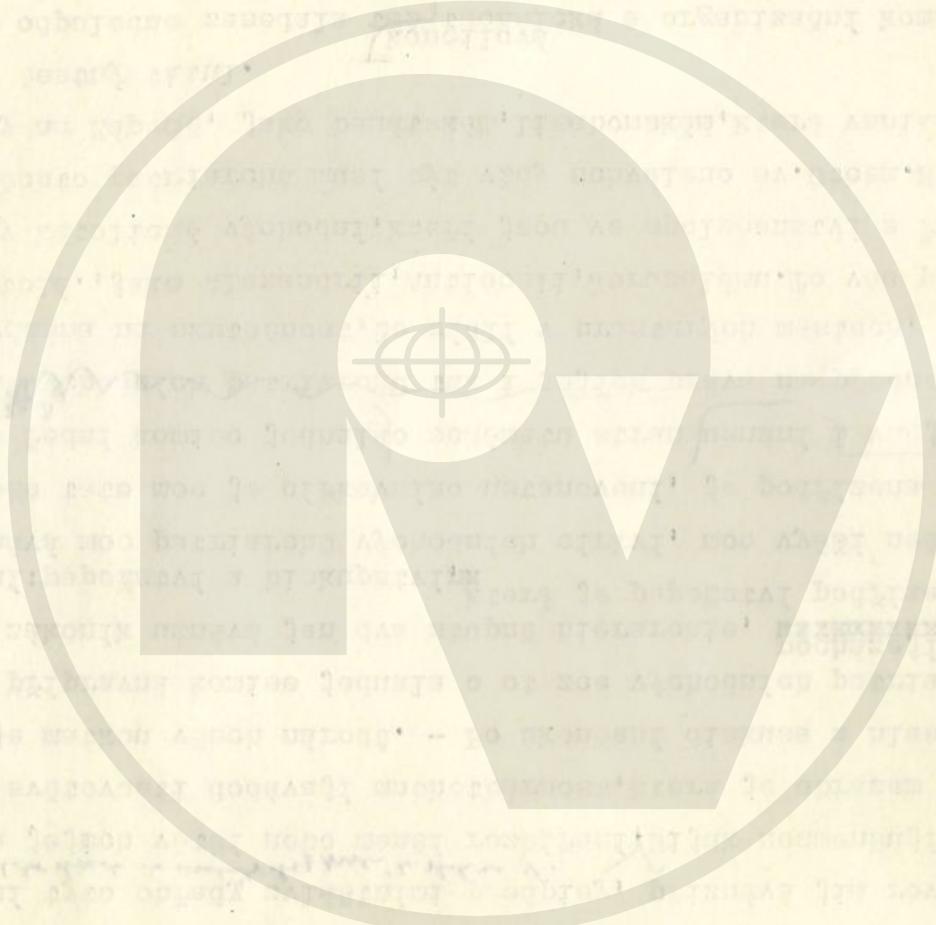
Nář. far. pub. mno. slavný:

Ústřední přípravná komise pro II. vat. sněm na svém čtvrtéčním zasedání pokračovala v diskusi, začaté už ve středu o otázkách týkajících se východních katolických církví. Zasedání předsedal kard. Evžen Tisserant; o předmětu diskuse referoval kard. Hamlét Cicognani, státní tajemník Jeho Svatosti, který je též sekretářem kon. gr. pro východní církve. V kat. Církvi existují různé obřady, které jsou výrazem tradic, zvyků, jazyků a charakteristických rysů různých národů. Obyčejně se rozdělují na dvě skupiny: západní a východní; každá z techto skupin zahrnuje několik zvláštních obřadů, kterých se užívá v některých krajích nebo u starých řeholních rádů. Na západě např. známe obřad latinský, dále ambroziánský, kterého se užívá jen v milánské diecézi, obřad mozarabský, kterého se po dlouhá staletí užívalo v celém Španělsku, kdežto nyní jen v kapli Božího těla v katedrále v Toledu, - obřad lyonský, a konečně obřady vlastní některým rádům: dominkánský, benediktinský, karmelitánský a kartuziánský - které se jen málo liší od obřadu římského. Větší rozdílnost existuje co do obřadů u východních katolických církví; Církevní zákoník chrání tyto obřady zvláštními předpisy, přiznává jim rovnoprávnost bez ohledu na jejich větší nebo menší rozšíření. Nijak nezmenšuje jednotu Církve ale její světovosti dodávají mnohotbárnost, která je obrazem skutečnosti, že Církev je matkou všech národů. - Po skončení diskuse a hlasování o obřadec ústřední přípravná komise jednala o otázce východních patriarchů; jak známo, církevní zákoník uznává jen dva stupně hierarchie, pocházející z Božského ustanovení: papežství a biskupství, které je papežství podřízeno. Církevní zákoník uznává moc patriarchů východních církví, moc vyšší než je moc biskupů ale protože tato moc je církevního ustanovení, je podřízena moci římského papeže. Úsřední komise jednala o schématu stran uznání i vnějšího, jak vykonávaní moci východních patriarchů tak i jejich práva na přednost. Jejich prestyž je vázána na skutečnost, že sídlí v prastarých městech, v nichž sídlili sami apoštoli, jako Alexandrii, Antiochii, Jeruzalému. To vše platí jen pro patriarchy katolické východní, kteří jsou ve společenství s římským stolcem; zvolení těchto patriarchů musí být vždy schváleno sv. Otcem. Nejdalo se o patriarchy na Západě, jako benátském, lisabonském, které vznikly později; zde je to jen čestný titul.

Ve středu odpoledne zasedala koncilová technická a organizační komise; na programu byly různé otázky spíše technického rázu, jako úprava baziliky sv. Petra pro plenární sněmová zasedání, zajištění bytů pro účastníky koncilu a strá

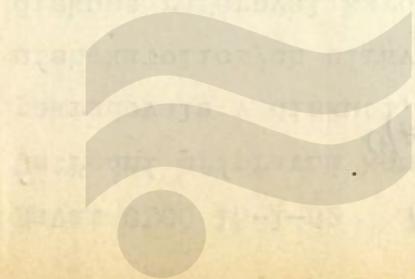
V. rybník, k. řecky využit umělým dílem

stránka finanční jak příprav koncilu, tak i jeho konání.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Světová veřejnosti se hluboce dotkla zpráva o brutálním zavraždění 19 misionářů řeh. společnosti Ducha svatého, kteří byli usmrceni v městě Kongolo v Kongu vojáky prokomunistického Gizengy. Prozatímní generální sekretariát ONS uveřejnil prohlášení; vyjadřuje své ujištění, že konžské příslušní autority ze všech sil budou hledět odhalit viníky. Podle posledních informací pro nové vojenské přestřelky v území Kolem města Kongolo mnoho misionářů se uchýlilo do rezidence místního biskupa, několik v budově malého semináře v Kongolo. 31. prosince vojáci z posádky ze Stanleyville obklíčili budovu semináře, zajali řeholníky a uprchlíky, kteří se sem utekli a je převezli mimo město. V noci na 1. lednu zajatci nelidsky týráni a ráno 1. ledna řeholníci a vělký počet civilních zajatců postříleni. V jáci nato donutili studenty semináře, aby naházeli mrtvoly do řeky Konga, která teče podél města pod jménem Luluaba. Podle zprávy kat. tiskové kanceláře D.I.A. vojáci prostě vykonávali rozkazy, které přijali; tak to vyprávějí očití svědkové. Kancelář D.I.A. též uvěřejnila seznam jmen misionářů, kteří byli zavražděni; všichni jsou Belgačané. Zpráva o jejich zákeřné smrti vzbudila vělký ohlas. V Římě bude 25. ledna slouženo slavnostní rekviem péčí kongregace šíření víry, ustředního to misijního orgánu katolické Církve. Zádušní bohoslužby jsou ohlášeny též v katedrále sv. Patrika v Novém Yorku; bude přítomen arc.kard. Sp Montecarlo. V Montecarlu se konal v posledních dnech II. mezinárodní festival. Mezin.kat.společnost pro rozhlas a TV udělila třem nejvýznamnějším filmům, které mají též hodnotu náboženskou, mravní a dokumentární své ceny. První ceněný film Mahalia Jackson Sings, ze Spojených států; lidské srdce, čteme v odůvodnění, nachází v pevné, přímo vášnivé víře ~~náboženství~~ výraz důvěry a lásky k Bohu, všemohoucímu stvořitele a nekonečně dobrého. Společnost UNDA vyslovila též zvláštní uznání pro japonský film "Keijo" o mučednické smrti 26 mučednících z Osaky a pak kanadskému filmu "Velká NSR". Na středu 17. ledna připadalo 150. výročí narození Ludvíka Windhorsta, předního německého katolického státníka za doby kulturního boje Bismarkova proti kat.Církvi. Za jeho vedení strana Středu rostla od voleb k volbám, až se stala ne silnější stranou v německém sněmu. Když Windhorst umíral r. 1891 vláda zrušila poslední z opatření proti katolické Církvi.

totalitních režimů

Druhý den Světové oktávy modliteb za jednotu všech lidí v jedné Kristově Církvi je věnován východním odloučeným církvím; prosíme Pána, aby se vrátili do společenství se svatou Stolicí. Jsou to především pravoslavní věřící: ruští, řečtí a všechny ostatní národní pravoslavné Církve. Jejich celkový počet by se dal odhadnout na 200 milionů. Jejich odluka od Říma dozrála r. 1054, kdy cařihradský patriarcha odmítl poslušnost papeži. Tyto pravoslavné církve jsou nám římským katolíkům nejbližší: mají hierarchii, kněze, mši svatou, uctívají P. Marii, mají tytéž svátosti, sami přiznávají, že spor Filioque spor čistě slovní, podobně jako tzv. nová římská dogmata Neposkriveného Početí a nanebevzetí P. Marie a papežská neomylnost. Neuznávají primát papeže, že totiž i patriarcha je jemu co do pravomoci podřízen, že si nejsou rovni pravomoci. Po komunistické revoluci došlo k distému novému rozdělení pravoslavného tábora: ruští pravoslavní museli se uchýlit do katakomb, z nichž vyšli za 2. světové války, protože Stalin potřeboval pomocí pravoslavné Církve. Nikdy však neutichl boj protináboženský a proti pravoslavné Církvi, ani potom ne, když ta se -apoň očím zevnějšího pozorovatele - zavázala, že bude podporovat podniky bolševické vlády. Loni na Světové radě církví i tato ruská pravoslavná církev zažádala o přejí a její žádosti bylo vyhověno, třebaže mnozí se tázali, jaké jsou její pravé cíle, zda i nyní neslouží režimu. V nekomunistickém světě pravoslavné církve pokračovaly ve své činnosti nezávisle od hierarchii v Rusku, nejdříve umlčené a pak kolaborující, abychom užili solov pravoslavných samých. - Na Západě květla též unionistická činnost mezi pravoslavnými: u nás na Velehradě, na západě v Belgii, Paříži a po druhé světové válce v nových střediscích, mezi nimiž slibně začalo svou práci benediktinské opatství sv. Prokopa v Lisle u Chicaga pod vedením opatů Neužila a před měsícem zesnulého Ondráka. Velký obdiv budí přátelské styky cařihradského patriarchy Atenagorase s naším sv. Otcem Janem XXIII. V některých výročích patriarchy Atenagorase obrazivosti obdaření novináři už vidí ochotu podorbit se římskému papeži a zahájit velké tažení jednoty. Jak píše něm. kat. tisková kancelář KNA i letos patriarcha Atenagoras poslal k vánocům sv. Otci krabici typického tureckého cukrová na znamení úcty a přátelských citů. Můžeme se z toho všeho jen radovat, ale zároveň útočit modlitbami a oběti na nebe, aby ~~jasné~~ parpsy, proázející čeráánky se změnily v jasné čen, kdy nadejde jednota Východu se Západem. Kéž II. vat. sněm známá nový milník v tomto směru.

Marie matko jednoty, vypros své církvi jednotu!

VM. Na pátečním zasedání ústřední přípravné komise pro II.vat.sněm členové a poradci komise pokračovali v diskusi o předmětu započatém ve čtvrtek, tj. o otázkách týkajících se katolických církví vých. obřadu. Kard. Hamlét Cicognan státní tajemník Jeho Svatosti a sekretář komise pro vých.církve, referoval o vztazích ~~mezi~~^{mezi} bohoslužbě katolíků a východních odloučených křesťanů, o užívání jazyka při východní liturgii a o svátostech ve vých.církvi. Všechny tyto tři otázky mají nejen historický významale též pro cíl koncilu, který chce vrátit Církvi její prvotní krásu, jak pravil sv.Otec a tak podat novou výzvu k odloučeným bratřím, aby se vrátili k jednotě. Skutečnost, že se jednalo o vztazích v liturgii ~~mezi~~^{mezi} katolíků a východními východními křesťany, dokazuje že přípravné práce na II.vat.sněm jsou prodchnuty címy lásky a bratrství. Nijak to neznamená, že by došlo k nějakému uvolnění, z odtranění rozdílů mezi odloučenými křesťany a kat.Církví; členové a poradci ústřední komise, podobně jako členové komise pro vých.Církve podle přání sv.Otce hledají body, které katolíky pojí s odloučenými křesťany, v naději, že prostřednictvím těchto společných bodů se přiblížíme ke dni jednoty. - Východní obřady od ne paměti užívaly různých jazyků při bohoslužbách; řeč ~~znamená~~ podstatný prvek v náboženských otázkách, i když nutno přiznat, že jednotná řeč znamená účinné pojítko, svazek jednoty a prostředek k vzájemnému pochopení. Církev si vždy počínala s pochopením a ponechávala patriarchům a biskupům právo změnit, kdy by to bylo nutné či vhodné. Na koncilu se nijak nemínil ~~umění~~ ^{umění} tato práva, spíše je slavnostně potvrzeno. - V diskusi o svátostech ve východní kat.církvi byla řeč především o udělování svátosti biřmování, pokání - sv.zpovědi - a kněžství, a manželství; při svátosti manželství se mluvilo zvláště o otázce manželství mezi katolíkům a pravoslavnými. Bylo ~~poznamenáno~~ ^{dtězeno}, že biřmování uděluje ve vých.církvi obyčejný kněz a to hned po křtu, až na některé výjimky jako u Maronitů. Ostatně i v západní latinské církvi se objevily hlasy posunout věku ou hraniči pro ty, kdo by měli přijmout svátost biřmování. R.1932 kongregace svátostí prohlásila, že je vhodnější a více odpovídá podstatě a účinkům biřmování, aby bylo uděleno před prvním sv.přijímáním. Podobně francouzští biskupové r.1952 vyzývali, aby věřící neodkládali přijetí biřmování až po 7.roce věku Lurdy. Ve čtvrtek oslavili v Lurdech 100.výročí výnosu biskupa z Tarbes, kterým Lurdy byly prohlášeny za poutní místo a dovoleno věřícím sem putovat. Biskupský výnos byl uveřejněn 18.ledna 1862 a podepsal ho mons.Laurence. V podzemní bazilice sv.Pia X. sloužil pontifikální msi svatou arcii biskup z Burges kard.Lefebvre. Nikdy lidé sdostatek nepochopí smysl Lurd:

Máme všechny tři.
Dějiny Lurd jsou dějiny šíření milosti, rozsevané ~~Bohemou P. Marii~~ do srdcí
~~plodných~~ lidí.

Knys: Roly + Knysla Mrs. Justus Bonek zdeňkem redatto 188. října
annexed Brus, v Česku 19 misionářů, posvětyt 19/, nové zprávy o obřadu
10 misionářů a 6 svět. misionářů. Tito misionáři přeseli v mis. misionář Lubomila
v diecézi Knysla a ~~sokola~~ a Matenáře v obci Brnočínku. Vzniklo ~~toto~~
Bulpicam. Mrs Bonek odkázal, že druhé, třetímu misionáři.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

2 Něm. katolická tisková služba KNA přinesla rozhovor svého redaktora s kanterburským arcibiskupem ~~a primasem anglikánské církve dr. michailem Arturém Ramseyem.~~ Dr. Ramsey potvrdil, že v poměru mezi kat. Církví a anglikánskou došlo k velkému zlepšení v posledních letech; je možné volně diskutovat o otázkách, které nás pojí i o těch, které nás rozdělují, dodal. V Anglii byli velmi vděční, že ve Vatikáně vyhověli před dvěma roky žádosti dr. Fisher, aby směl navštívit papeže. Jeho návštěva otevřela cestu k novým osobním stykům, a také on dr. Ramsey by rád navštívil sv. Otce, i když nemůže říci, kdy se tato návštěva uskuteční; bude-li anglikánská církev pozvána, pošle pozorovatele na koncil. V Římě už dlí anglikánský kanovník Pawley, který je pověřen prostředkováním mezi anglikánskou církví a koncilovým sekretariátem pro jednotu a Sv. stolicí vůbec. Dr. Ramsey potvrdil, že v anglikánské církvi existuje hnutí za odluku církve od státu, on sám se k němu hlásí, pokud toto hnutí usiluje jen o větší svobodu církve, neodvislost na státu. Dr. Ramsey pravil dále, že se upřímně raduje z toho, že ruská moskevská pravoslavná církev byla přijata do Světové rady církví; Rada byla dosud převážně protestantské těleso, nyní je její situace více vyrovnaná. Dr. Ramsey také vyslovil svou radost nad tím, že zasedání Rady v Nové Dillí byli přítomni pozorovatelé katolické Církve; jejich přítomnost a příspěvky při diskusích ve výborech a sekcích byly velmi plodné. On sám jako jeden z předsedů ekumenické rady chce přispět především k prohloubení teologie a duchovního života u členů Rady.

K odloučení Anglikánů od Říma jejichž návrat je úmyslem modliteb za jednotu Církve 20. ledna, došlo v 16. století, když papež odmítl rozloučit právoplatně uzavřené manželství Jindřicha VIII. Král neměl v úmyslu zavést novou nauku - před několika roky dostal od papeže honosný titul Defenzor fidei, Obráncce víry za svůj spis na obranu článků víry, napdaných Luterem. Změnu věrouky přivedila následující desítiletí, takže katolíci nejednou řadí i anglikány mezi protestanty. A opravdu o jedné části by to platilo, kdežto druhá větev, tzv. high Church, zůstává dost blízko nauce kat. církve a uchovala si kněze a biskupy, třebas jejich svěcení jsou v očích katolíka neplatná, nebo alespoň se musí posuzovat případ od případu. V této vysoké církvi je také velmi živá touha po jednotě s Římem, nejeden anglikánský duchovní už skoro stojí na prahu sjednocení a na ně připravuje i své věřící. Zvláště za poslední dvě léta zesílily styky s kat. Církví - býv. primas dr. Fisher navštívil v prosinci 1960 sv. Otce a jeho návštěva byla přijata anglickou veřejností příznivě. Vývoj v této církvi budí ty nejkrásnější naděje.

To Váš m. opiniuji s určitou věrohodností. M. mohu počítat s mým hnut. v rukou C:

Ústřední přípravná komise pro II.vat.sněm konala také v sobotu dopoledne své zasedání za předsednictví děkana Posv.kolegia kard.Evžena Tisseranta. O uchovátku bezuhonného pokladu víry-referoval president teologické komise kard.Alfréd Ottaviani.Poklad víry je zjevení obsažené v Písmě svatém a ústně ním podání, tradici, sahající až k apoštolům.Ochránci pokladu víry jsou z božského ustanovení papež a biskupové ve spojení s ním.Oni mají šířit znalost pokladu víry a zároveň jej opatřovat neporušený.-*Všemutnul, dřívku zdele*

Sv.Otec přijal v soukromé audienci mj.předsedu francouzské parlamentní komise pro zahraniční záležitosti Mořice Schumana.*čtvrttek* Ve ~~xx~~ rano sv.Otec obětoval svou mši svatou naúmysly Světové oktávy modliteb za jednotu všech lidí a zvl.křesťanů v jedné křistově Církvi.Přislíbil to gen.představenému řeh.společnosti františkánů Smíru, jejichž zakladatel dp.František Watson je též původcem oktávy.Sv.Otec též ~~niku~~ sleduje úmysly jednotlivých dnů oktávy.

Věstník arcidiecéze Bordeaux ve Francii "L'Aquitaine" přináší komentář k sociální encyklice sv.Otce Jana 23.Mater et magistra.Článek napsal sám arc.kard.Richaud; je nadepsán "Křesťanské Reflexe" nad otázkou dělnickou. Kard.Richaud hájí právo dělníků na spravedlivou a důstojnou mzdu a aby mohli se též aktivně účastnit řízení podniku ve kterém pracují.

Ve čtvrttek odpoledne dříve než ^{se} nová záoeánská loď France vydala na svou první cestu, arc.z Rouenu mons.Martin požehnal lodní kapli.Svolával Boží poslání a ochranu pro všechny cestující i pro posádku lodi.

Ap.nuncius v Peru mons.Carboni celebroval requiem za pokoj duše všech, kdo byli zavaleni lavinou blízko města Yungay u paty hřebenu And.Celkem zahynulo na 35000 osob.Jak známo, sv.Otec poslal peruánským autoritám projev své soustrasti s neštěstím, a pro první pomoc postiženým daroval větší pen.obrací.

Na 90% francouzských katolických škol děstavá finanční podporu státu, tak jak to stanovil zákon o školách z r.1959.

V ~~Rím~~ v velkém sále auditoria Pia ~~XIX~~ na zakončení roku oslav k 1900.výročí příchodu sv.Pavla do Říma.Hlavní proslov pronesl arc.z Palerma kard.Ruffini.Biskup z Coutance ve Francii mons.Guyot vydal prohlášením,kterým protestuje proti akci ve prospěch omezování početí.Mons.Guyot poukazuje na neblahé následky,které tato akce má pro rodinu a společnost.Začátkem února budou Péčí biskupství uspořádány studijní dny o tomto předmětu.

*Kryštof ... na 21. ledin ...
na 22. "*

nechti budeš slyšet, že olt. může sloužit k formě Boha a myslíš mě? proč? nevíš
Tříkrálového Božského Bratřího svatosti a jeho nás byt, počtu a výrobu - a
jí aletum
které i existují
Vat. mén, nevím, kde mohl mít novou představu konfliktu, myslíš mě? /n. C. užíval
byl možný, nyní už je zpochybňován na všechny obvy.

X Vra myslí většinou víceméně, že je omylem a dohledem ~~prohlášení~~ prohlášení (které je
všichni nezajímá, ~~ale~~ Bratr uvedl a je ~~to~~ nezajímá. Předložky ale k tomu,
že ~~to~~ nezajímá, významné a když ~~má~~ ^{ohn} zájem mít hodiny sám, když tam těžké
dovede k formě prohlášení, které by mělo pojít. —

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

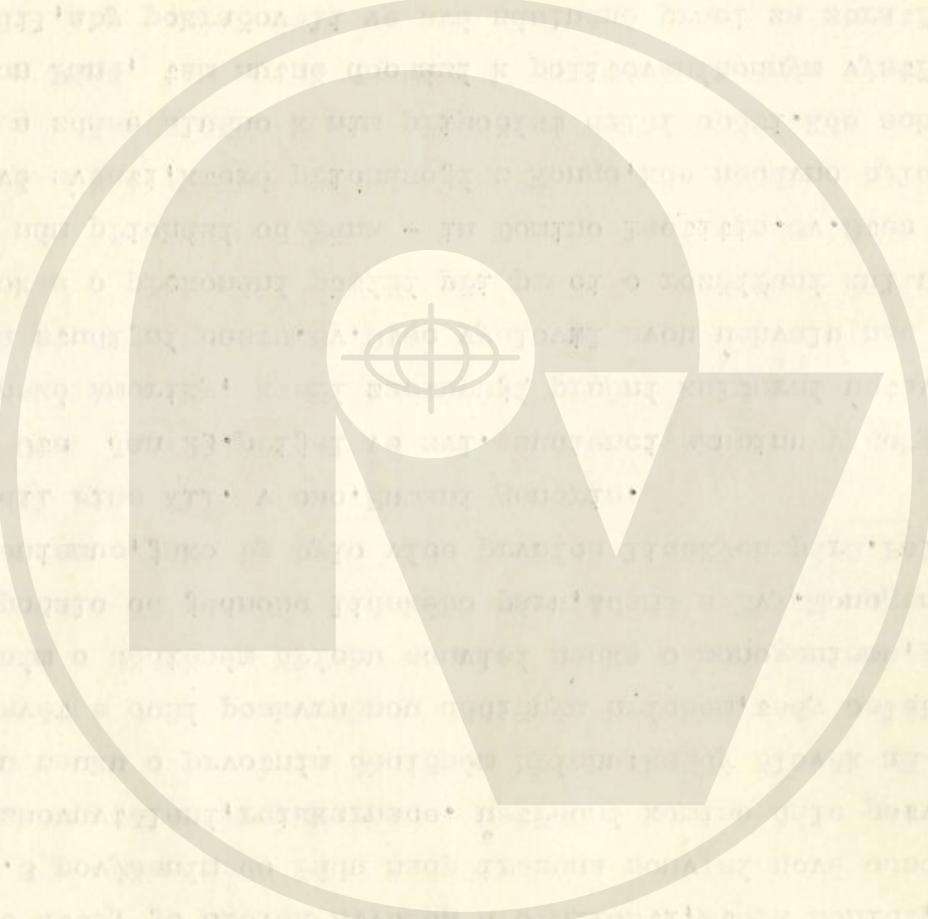
ústav pro studium
totalitních režimů

Ústřední komise pověřená přípravou II.vat.sněmu konala v pondělí dopoledne své ~~další~~
~~úplně~~ zasedání. Referát pronesl kard.Alfred Ottaviani, předseda teologické komise;mluvil o připravených schématech týkajících se zjevení a vývoje dogmat,povýšení do řádu nadpřirozena a o spiritismu,prvotním hříchu a monogenismu.Zjevením se zde myslí zjevení nadpřirozené,prímá mluva Boha,kterou on zjevil pravdy týkající se ho prostř dnictvím proroků a apoštola a zvl. prostřednictvím svého Syna J.K.Možnost zjevení popírali už pelagiáni v prvních k estanských staletích,racionalisté a vůbec všichni kdo popírají Boha a nadpřirozeno.Pojmu zjevení,které skončilo smrtí posledního apoštola sv.Jana Evangelisty nijak neodporuje v/voj dogmat:že totiž v Církvi dojde vlivem nejrůznějších okolností k rozvinutému poznání a prohlášení za článek víry nějaké pravdy, v kterou už předcházející staletí věřila neprímo,zavinutě.Nejde tu o nový článek víry,nýbrž o nové poznání,rozvinutí,které se též děje pod vlivem Ducha sv.jenž je vždy s Církví, a ji vede.V schematu o povýšení člověka do nadpřirozeného řádu ústřední komise podtrhla některé pravdy o cíli pro který je šlověk stvořen a o milosti,která neníčí,ale povyšuje přirozeno.S povýšením do řádu nadpřirozena souvisí nové odsouzení spiritismu a tzv.znovuvtělení,reikkarnace. ústřední komise dále potvrdila odvěkou k katolickou nauku o prvotním dědičném hříchu:každý člověk až na P.Marii přichází na svět s duší poskvrenou dědičným hříchem,tedy oslabenou a porušenou.S učením o dědičném hříchu souvisí nauka o monogenismu,že totiž lidské pokolení počalo od jednoho lidského páru,Adama a Evy.Monogenismu odporuje tzv.polygenismus,jako by bylo více prvních lidských párů.Polygenismus výslově odsoudil Pius XII. v enc.Humani generis.

VM. Svatý Otec Jan 23.přijal ve zvl. audienci skupinu vysokých funkcionářů zemí Latinské Ameriky, kteří zastupují přední kulturní ústavy, a do Evropy přijeli na studijní cestu.Sv.Otec vyslovil svou úchvalu nad úsilím o opravdový pokrok a o překonání potíží při práci o rozšíření kultury mezi lid. Vše dobré nám přichází od Pána - in Domino laetitia.Sv.Otec se s nimi sdělil o truchlivé zvěsti,které přicházejí z Konga,kde nedávno bylo zavražděno 19 misionářů a zdáse dlužno k nim připočít další oběti.Kde schází křesťanství svatý zákon Páně, tam nutně dochází k politováníhodným výstřelkům.Závěrem je povzbudil,aby pokračovali ve své záslužné práci za zbratření lidí,tak aby pokrok jedněch sloužil nezištně i druhým zemím.

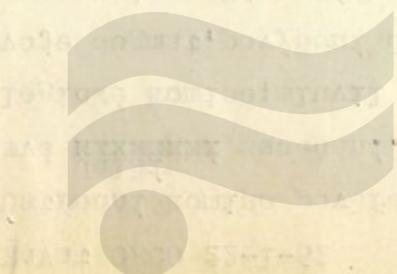
V neděli na svátek sv.Anežky ^{byli sv.Otcí odevzdáni} tradiční dva beránci,z

jejichž vlny budou utkána palia, liturgická roucha arcibiskupů a některých biskupů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Paříž. Několik tisíc věřících bylo přítomno slavným bohoslužbám byzantskoslovanského obřadu, které sloužil v bazilice B.S.P. na Montmartru mons. Malančuk, ap. esarcha pro věřící vých. obradu žijící ve Francii. Mše svatá byla sloužena k Světové oktávě modliteb za jednotu všech lidí v Kristově Církvi, která se slaví na celém světě v těchto dnech. Kázání pronesl světici biskup mons. Veillo mluvil o charakteristických rysech východních obřadů; tyto obřady v jednotě víry tvoří svědectví o bohatosti a světovosti kat. Církve.

Indie. V 10 velkých seminářích Indie studuje 1093 bohoslovů a v 38 malých přípravných seminářích studuje 1429 studentů. Minulý rok bylo celkem vysvěceno 111 novosvěcenců. Z 4419 kněží, kteří pracují v Indii na územích závislých na kongregaci šíření víry jsou skoro tři čtvrtiny původem Indové. 4 200 000 katolíků a katechuménů bohužel tvoří jen jedno procento veškerého obyvatelstva Indie.

Oceánie. Významné pokroky učinila Církev zaposlední léta na malých ostrovech v Oceáni. Na některých počet katolíků překročil 50% veškerého obyvatelstva, na ostrovech Wallis a Futuna je 99,92% obyvatelstva katolíků, na ostrovech Mariánských 96%, na Nové Kaledonii 70%, v souostroví Bismarkově 50,5% a na ostrovech Gilbertových 43,6% veškerého obyvatelstva jsou katolíci. (v le. S.M. Kiel. andulu)

Řím. Péčí římských diecézních úřadů byla v neděli sloužena mše svatá za pokuduše 19 misionářů, kteří byli barbarsky zavražděni vojáky prokomunistického Gizengy v Kongu. Ve všech farních kostelích byla při kázání věnována vzpomínka mučednictví těchto hrdinů evangelia; věřící byli vyzváni, aby se modlili za nové misionáře, kteří by nahradili padlé hrádky.

Řím. Od 26. ledna do 5. února se slaví Mezinárodní týden kat. dělnické mládeže. Náboženské a veřejné manifestace mají za cíl vyzvat mládež, aby zesílila své vztahy s uprchlíky a vystěhovalci, a tak podat svůj přínos k uskutečnění a upevnění opravdového pokoje mezi národy. V neděli 4. prosince se bude konat zvláštní sbírka na podnoky Hnutí kat. dělnické mládeže.

Hongkong. Jediný cizí kněz, který ještě dří v kontinentální Číně, se dověděl teprve na podzim, tedy po víc jak dvou a půl letech, že sv. Otec vyhlásil II. vat. sněm. P. Huensberg, člen spol. Božího slova, který přednáší na státním ústavě pro cizí jazyky v Pekinu. V listě svém představeném, píše, že ho hluboce dojal nadpřirozený, klenutý a otevřený duch, kterým jsou prodchnuty přípravné práce na nastávající koncil. Za nynější situaci píše P. Huensberg, je nutné obdivovat výzvu, podtrhnout vše, co lidi spojuje a nevyzdvihoval to, co je dělí. *R. Hu*
eh. svět. ježíši myslí s duchem.

Ústřední komise pověřená přípravou II.vat. sněmu konala v úterý dopoledne své poslední zasedání. Na závěr zasedání zavítal mezi shromážděné kardinály a pstatní členy a poradce komise sám sv.Otec, který pronesl delší latinský proslov. Na zasedání, konaném zase za předsednictví děkana povs.kolegia kard.Evžena Tisseranta, referoval kard.Ottaviani, předseda komise teologické o posledních dvou schématech připravených pro koncil týkajících se péče o uchování neporušených pokladů víry; v prvním schematu je obsažena výzva k věřícím, aby novorozeným byla co nejdříve udělena svátost křtu, v druhém se mluví o úplné nápravě, kterou K.P.svou smrtí učinil za hřichy všech lidí. Užitečnost, ano nutnost pokřtít co nejdříve novorozené dítě, aby v případě smrti mohli dojít nebeské blaženosti, nebo aby byli osvobozeni od dědičného hřachu a stali se opravdovými Božími dětmi v nadpřirozeném řádu, jasně z učení Otci předcházejících koncilů a římských papežů. R.1951 zdůraznil tuto nutnost křtu pro dítě, aby mohlo být účastno nebeské blaženosti, papež Pius XII. v proslulém proslovu k porodním asistentkám. Též kodex církevního práva připomíná farářům a kazatelům povinnost často poučit o tom věřící.- V druhém schematu se zdůrazňuje, že hřich je opravdová urážka Boha, a že K.P.zadostučinil Boží spravedlnosti za celé lidstvo, když vzal na sebe v zastoupení odpovědnost všech lidí.- Po skončení diskusí a hlasování o obou schématech vstoupil do sálu sv.Otec. Usedl za předsednický stůl a pronesl delší latinský proslov. Nejdříve děkoval členům ústřední komise za jejich trpělivou práci a vyslovil svou upřímnou radost. Slovy sv.Jana Zlatoustého jim pravil: "Váš úspěch je mou radostí, mou slávou, mou korunou. Nato krátce přeletěl téma, o kterých bylo jednáno na jednotlivých zasedáních ústřední komise: téma týkající se věrouky, církevní kázně a apoštola přizpůsobením naší doby. "Můžeme říci, že koncily jsou začátkem a ponnutkou k úsilí dlepisí; tlumočníky tohoto úsilí jsou biskupové, kteří se scházejí a mluví o požadavcích, o touhách a přáních kněží i laiků. Vělký přínos živé zkušenosti přináší i provincní koncily a diecézní synody, jejich počet vzrostl v posledních desítiletích. Neco jiného jsou knihy psané kněžími a laiky, které zřejmě mají jen osobní význam. O netných těch knih, které dosud byly uvěřejněny, s radostí můžeme říci, v skoro všech, i tě, které jsou z tábora mimo kat.Církev, pochopili co je to koncil, co je jeho cílem a oč usiluje. Aby jednotlivé příspěvky byly opravdu užitečné, jest si přát, aby byly psány s rozvážností a objektivností protože jinak by mohly dát podnět k nejasnosti."

Závěrem svého latinského proslovu k členům ústřední přípravné komise Sv.Otec oznamil, že v blížící budoucnosti ~~bude~~ uveřejněn ^{jiný} list ke kněžím celého světa; bude to výzva, aby letos obětovali svou modlitbu breviáře za zdat všeobecného sněmu. Dále bude uveřejněno ^{vylova} napomenutí, aby v kněžských seminářích byla věnována veškerá péče studiu latiny, oficiálního toho jazyka Církve. Svatý Otec končil novou výzvou k ~~XXXVIII~~ přítomným a k věřícím celého světa, aby se modlili k Duchu svatému, ~~jak~~ aby Pán ~~blahosklonně~~ ^{míru} ~~uvedly~~ ^{uvedl} tento velký podnik, který se blíží. - Všem přítomným sv.Otec udělil své apoštolské požehnání; pak se pomodlil s nimi Anděl Páně, pozdravil krátce kardinály a odešel do svých komnat.

Toto už třetí sezení ústřední komise pověřené přípravou II.vat.sněmu trvalo osm dní; komise zasedala denně kromě neděle. Příští sezení, čtvrté, začne 19.února. - V pondělí odpoledne komala svou schůzi též podkomise ústřední komise; ~~tato komise má za úkol~~ ^{Připravit} vypracovaná schémata podle poznámek a úprav, které byly dána na zasedáních ústřední komise. Tato podkomise se bude zasedat denně ve dnech, kdy budou v Římě členové ústřední komise. Středeční číslo vat.deníku L'Os.Romano podává svůj komentář k tiskové konferenci, kterou udělil skupině novinářů kubánský ministerský předseda Fidel Castro. Castro pravil m.j. že v novém kubánském státě je svoboda náboženství naprosto respektována a že náboženské funkce se konají v duchu naprosté svobody; věřící prý se jich mohou účastnit bez obav, že by mohli být za to terčem represálí; kněží prý svobodně a nerušeně vykonávají své kněžské povinnosti. Jedinou těžkostí prý je, že někteří kněží a ^{Připravilo by nám} kněží, kteří pocházejí z ciziny, přestoupili státní zákony. ~~xxix~~ Bohužel pravda je jiná. A na prvním místě si mohou stěžovat katolíci. Opravdová náboženská svoboda nese s sebou nejen že věřící mají právo být přítomni bohoslužbám a že kněží smí sloužit mši svatou. Katolík je povinen též žít podle své víry, vychovávat své děti v náboženství zděděném, jedním slovem vydávat svědecky ve svém denním životě individuálním i společenském o svém vnitřním přesvědčení. Této povinnosti odpovídá právo, které každý stát respektující práva lidské osoby by měl uznat a chránit. Na Kubě byly státem zabaveny všechny katolické školy, též kat.universita sv.Tomáše Vilanova, jejíž rektor, světící biskup mons. Boza Masvídal byl násilím naloden spolu s 130 kněžími a vypovězen ze země. Na Kubě neexistuje katolický tisk, kdežto z druhé strany atheistická a protináboženská kampaň je vedena v denících a ostatních pro

Radiowatikana.cz
Ceská sekce vatikánského rozhlasu
Ústav pro studium totalitních režimů

pagačních prostředcích, které všechny jsou v rukou vlády. Vat. deník dodává, že svoboda být přítomen náboženským obřadům a skutečnost, zda je možné se jich opravdu účastnit, se objeví v pravém světle, když necháme mluvit statistiky. Ze sedmi set kněží, diecézních i řeholních, kteří pracovali na Kubě při příchodu Castra k moci, dnes zůstalo jen 125-598 kněží a řeholníků bylo vypovězeno nebo donuceno opustit ostrov. Už dříve Kuba trpěla velkým nedostatkem kněží; právem se můžeme tázat, zda ti, kdo zůstali, jsou schopni se postarat o duchovní potřeby obyvatelstva. Vat. deník končí slovy: To vše říkáme s hlubokou bolestí v srdci. Kubánskému národu sv. Otec dal odevzdat svůj pamětní dar k oslavám svých 80 let; právě v těchto den ap. nuncius na Kubě odevzdal tento dar kubánskému prezidentovi. Tento národ je katolický a ve svém celku zůstal věrem svému křesťanskému víře. Kéž vládcové odpovědní za osudy této země, si uvědomí tuto skutečnost, která trvá už 400 let a kéž dopřejí kubánskému národu opravdovou svobodu náboženskou. Stane se tak k mravnímu i občanskému pokroku země, končí L'Os. Romano svůj článek o Kubě.

V bazilice sv. Petra u oltáře sv. Václava byla mše sloužena v úterý ráno ben. zpíváná mše svatá za pokoj duše njdp. spk Ambrože Lva Ondráka, opata z opatství sv. Prokopa v Lisle u Chicaga, který zemřel právě před 30 dny. 23. prosince 1961 ve věku 69 let. Mše svatá byla sloužena péčí Křesťanské akademie, sdružení českých katolíků v exilu; pan opat Ondrák byl jejím pro tektorem a štědrým podporovatelem jejich podniků.

Péčí kongregace šíření víry, ústředního to církve iho úřadu pro misie, bylo sloužena ve čtvrtek v kostele sv. Ondřeje della Valle v Římě mše svatá za 19 misionářů, kteří byli 1. ledna v Kongu zavražděni vojáky prokomunistického Gizengy. Mše svatou bude sloužit sekretář kongregace mons. Petr Sigismundi závěrečný výkrop nad rakví vykoná prefekt kongregace kard. Petr Řehoř Ag. Rodinám 13 italských řetců, kteří už dříve byli zavražděni v Kongu, zase vojáky Gizengovými, jak ukázalo soudření, darovali spolek konzské kat. mládeže 13 sošek P. Marie ze slonové kosti. - Belgický primas mons. Suenens, arc. z Mechelen a Bruselu zaslal telegram prozatímnímu gen. sekretáři OSN U Thantovi žádá ho, aby učinil bez otálení npatření nutná k ochraně misionářů v Kongu. Mons. Sunens vyslovuje rozhořčení nad zavražděním katolických misionářů v Kongolo. - Sv. Otec udělil biskupovi z Berlíně mons. Bengschovi na znamení své úcty a blahosklonnosti titul arcibiskupa. Mons. Bengschovi to oznámil ap. nuncius v Německu mons. Bafile.

Uml. 7. dne kvě. 1962 - mnl. p. p. l. ; 24. kvě. k mnl.

Dane Camaguey nes. mě pr 600: ovo selské f dne: 1. října, 2. zemstv
a 1 původu. Veličina 1/2 na mili. / píše největších voleb v celém
říšském území, kde je také systém. že Češi o mnoho ne horší a i zde
je všechno s poznáním jednotek. Kdežto se všechno je tím krotit, a i zde
je všechno vzhledem k tomu všechno všechno, a zdež
je všechno vzhledem.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Při ~~úkazce~~^{středeční} generální audienci v příležitostné alokuci sv. Otec vzpomněl, že právě před třemi roky, na svátek Obrácení sv. Pavla ~~sdělil~~^{s dělil} kardinálům svůj úmysl svolat všeobecný koncil. Přípravy se nyní už chýlí ke konci a koncem t.r. bude možné koncil ~~uspořádat~~^{organizovat}. Bude to velká událost, všichni kdo patří ke katolické církvi budou se jí alespoň v duchu účastnit. Nakonec znova vyžával věřící k modlitbě za zdar koncilu.

Jiřík hýbla

Z přehledné zprávy o třetím sezení Ústřední přípravné komise pro II.vat. sněm, které skončilo v úterý, se dovídáme, že celkem bylo na zasedáních diskutováno o 16 scématech, návrzích, které by měly být předloženy koncilu. Sedm se týká ~~úkazce~~^{přeče uchovat} neporušený poklad víry: jednají o Boží pravdě, Bohu Stvořiteli, zjevení a vývoj dogmatu, povýšení člověka do nadpřirozeného rádu a spiritismu, o dědičném hříchu a monogenismu, o osudu dětí zemřelých bez křtu a o zástupném zadostučinění, které za všechny lidí vykonal K.P. Příští sezení ústřední komise pověřené přípravou II.vat. sněmu se budou konat od 19.X. Kard. Augstin Bea, president koncilového přípravného sekretariátu pro jednotu křesťanů pronesl v úterý přednášku v sále pařížského Městského domu na téma Koncil a jednota křesťanů. Kard. Bea úvodem pravil, že II.vat. sněm nelze nazvat Koncilem jednoty, lze jej však zapojit ~~do~~^{zur} podniků přispívajících k jednotě. Koncil vykoná kus práce z hlediska věrhučného: jistě nebude hledat kompromis stran, nauky kterou il Bůh, ale přispěje k tomu, aby jasněji druzí poznali celou pravdu. Odstraní nepochopení vzniklá z názvosloví a dějinných okolností. Stran nejbolestnější otázky pro naše odloučené bratry, neomylnosti papežské a primátu sv. Otec Jan 23. vytvořil více příznivé ovzduší svým příkladem lásky, blahosklonnosti a pokory. Úsilí Církve myslit jednotu a sjednocení nepochází z vládychťivosti, ale z mateřské lásky. Kard. Bea vyslovil svou radost nad dosudnutím Světové rady církví v Nové Dillí, zesílit styky s kat. Církví. Odloučení bratří najdou v Církvi matku, ochotnou učinit všechny ústupky, které jsou možné co do liturgie, tradic a kázně. II.vat. koncil vytvoří předpoklady, na jejichž základě bude možné uskutečnit Kristovo přání: Aby byl jeden pastýř a jedno stádce; stane se tak, až Bůh uzná za vhodné, až my i naši odloučení bratří budeme dostatečně připraveni. Kardinálu Beovi poděkoval za jeho přednášku arc.kard. Feltin; pravil, že už nejsme v době, kdy se kopají propasti, ale kdy se staví mosty. Přednášku kard. Bey pořádalo Ústřední franc.kat.intelektuálů. Bylo přítomno na 4000 osob, ~~bylo~~^{bylo} mnoho z vrch. obce svatohorské.

Pl. Významný výkon R. bisk. M. mil. je plán C₂; tuto skutečnost zná 271.

List sv. Otce Jana XIII generálu františkánů z Atonement o oktávě za sjednocení Církve.

Osservatore Romano ~~zadne~~ přináší dne 17 ledna /1962/ výpisky z listu, který posla sv. Otec generálu ~~františkánská~~ větve františkanského řádu zvané Atonement. Připomíná v něm iniciativu P. Pavla Wattsona, který, dokud ještě nebyl katolíkem, už ~~zahájil~~ propagoval t. zv. oktávu modliteb za sjednocení Církví od 18 do 26 ledna. Tato pěkná pobožnost se záhy ujala mezi anglikány, pravoslavnými, katolíky i protestanty. Svatý Otec si i dnes řeje, aby ~~zakázka~~ se tato oktáva šířila i dnes a povzbuzuje františkánskou větev Atonement, aby se její propagaci věnovala všude tam, kde je to možné. Sv. Otec sám se přiznává, že idea svolat druhý vatikánský sněm mu přišla právě ~~vzdušnou~~ v závěrečný den této oktávy a ovlásnil ji hned v kostele u sv. Pavla v Římě. Protože jak osoba tak spisy P. Wattsona jsou poměrně málo známy, uvádí článek v Osservatore Romano některé výpisky z jeho ~~zpráv~~ knih. Cíl oktávy modliteb popisuje její zakladatel těmito slovy: Uvažujte dobře o tom, zač se máte modlit v těchto dnech! Za prvé za sjednocení celého křesťanského světa, aby všichni, kteří věří v Ježíše Krista, byli jedno. Za druhé, aby se katolická Církev rozšířila po celém světě a aby se všichni obrátili ke Kristu. Jistě je těžko najít nějaký jiný předmět modlitby, který by byl milejší Srdci Ježíšovu a Nejčistějšímu srdci P. Marie. Syn Boží se totiž stal člověkem, aby spojil všecko lidské pokolení s Bohem a mezi sebou navzájem. Pro tento úmysl ježíš umřel na kříži. Vykoupením je tedy člověk spojen s Bohem v jednom mystickém Tele Kristově. Drahá krev Ježíše Krista nás usmířila a vytvořila ~~u~~ z nás jednu rodinu v jednotě Církve.

Aby se tato jednota stávala víc a víc účinnější, předpokádá spolupráci z naší strany. P. Pavel Watson vypočítává některé hlavní předpoklady jednoty mezi lidmi. První a naprosto nutnou podmírkou svornosti mezi lidmi je poslušnost vůči hlasu Božímu. Abraham je stálým příkladem zbožné duše. On nikdy ani okamžik nezaváhal jít tam, kam jej Bůh volal. Protože Bůh dnes mluví ústy Církve, nemá žádný křesťan ani okmažik zaváhat v poslušnosti vůči jeho úmu hlasu. Tato poslušnost vůči hlasu Božímu byla jediným motivem, který vedl P. Watsona

do katolické Církve. Více než jakékoli jiné vnější prostředky vede ke sjednocení všech lidí duch poslušnosti vůči hlasu Božímu. Tato vnitřní disposice se však nedá vydusputovat na kongresích, nedá se vypěstovat novinářskou propagandou. Je to disposice vnitřní, kterou musíme sami oživovat v sobě častou modlitbou a modlitbou ji vyprošovat jiným. Papežové posledních sto let spojují proto své unijní snahy a naděje vždy výrazněji s modlitbou a vybízejí k ní při každé příležitosti i věřící. Pius IX ve své první encyklike *Qui pluribus* ze dne 9.listopadu 1846 vyzývá katolické biskupy: "Přistupme s důvěrou,ctihodní Bratři, k trůnu milosti a jednomyslně v pokroč srdce a bez ustání usilovnou modlitbou zapřísahejme Otce milosrdenství a Boha všeliké útěchy, aby se všude zmáhala víra, dětinná zbožnost, mír a pokoj, aby jeho svatá Církev zdolala všechna protivenství a bludy a těšila se touženému míru, aby byl jeden ovčinec a jeden pastýř. V okružním listě, věnovaném odloučeným východnám církvím In suprema, na svátek Zjevení Páně 1848 ,se modlí:" Kéž nejmilostivější Bůh dopřeje našemu hlasu síly, kéž naši ponízenost potěší onou útěchou, že spatříme u východních křesťanů obnovu katolické jednoty!Opravdu při všech modlitbách bez přestání za to prosíme Boha milosrdenství a Otce světel pro Jeho Jednorozeného Syna našeho Vzkupitele. Apoštolským listem 8.září 1868 zve východní Církve k prvnímu Vatikánskému sněmu a k Jednotě. Ujišťuje: "Nicméně jsme se nikdy nevzdali naděje, že nejmilostivější a nejlaskavější přvodce spásy a po-
koje ráčí vyslyšet naše pokorné a vroucí modlitby."

Lev XIII svou Círilmетодějskou encyklikou *Grande munus* se stal "papežem Slovanů" a sjednocení církvi. V ní projevuje nakonec svou vůli,"aby svatí Cyril a Metoděj byli na celém světě vzýváni, svou přímluvou se u Boha zastávali křesťanských zájmů na celém Východě, katolíkům vyprosili stálost a rozkolným ochotu smířiti se s pravou Církvi." Papež si jasně uvědomuje velikost překážek svaté jednoty, na něž nestačí lidská síla.Proto skládá veškeru naději v Boha a v modlitby věřících:"Za to se snažně modlíme k Bohu a všechny věřící důrazně vzýváme, aby se za to modlili."

A byly to především dvě pobožnosti, které chtěl zvláště postavit Lev XII do služeb unijních snah: pobožnost k Panně Marii a pobožnost k Duchu svatému. Píše: "Při své snaze a touze po návratu rozkolních bratří, již jsme přejali z božského Srdce Ježíšova, která nás každodenně stále mocněji pudí k činům, chápeme, že nic nepřipravuje lépe cesty k této převzácné jednotě jako síla svatých modliteb. Děje se to podle příkladu Kristova, jež se s vroucností modlil k Otci, aby Jeho učedníci byli jedno ve víře a lásce. A o účinnosti přímluvy Jeho nejsvětější Matky máme jasný doklad v apoštolských dějinách.. I v našich dobách je velmi vhodné, abychom se s ní spojovali, jako rodící Církve, ona je milovnicí a strážkyní jednoty, zvláště po celý měsíc říjen, který jsme již dávno zasvětili božské Matce a věnovali slavnostní modlitbě růžence, abychom se v těžkých dobách pro Církev doprošovali Její přím-luvy."

K oslavě 1100. narozenin sv. Cyrila posla Pius XI dne 13 února 1927 apoštolský list biskupům v Československu a v Jugoslavii, kde velebí soluňské bratry nejenom jako vzor křesťanského života, ale i jako apoštoly křesťanské jednoty. S radostí zmiňuje záslužnou činnost Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje, velehradské unijní sjezdy a publikace, Papežský ústav velehradský, a znova vyzývá k modlitbě za Rusko a slovanský svět, aby se splnila prosba umírajícího Cyrila, modlícího se tak vroucně za rozšíření a jednotu Církve Boží.

Svatováclavské milenium, kterým r. 1929 oslavoval český národ tisíci výročí mučednické smrti svého patrona pozdravil také Pius XI apostolským listem Caritatem decet, kde mezi jinými napsal tato povzbudivá slova: "Ve stopách sv. Metoděje a Vojtěcha přičiněte se ze všech sil, aby se odloučení Slované sousedních krajů vrátili k jednotě Matky Církve, čehož si všichni vroucně přejeme."

Je tedy modlitba za sjednocení Církví často doporučována nejvyšší hlavou celého křesťanstva. Watsonova iniciativa, aby se to dalo zvláště v těchto lednových dnech byla tedy právem znova doporučena nynějším svatým Otcem, který má o ekumenické věci vždy živý zájem.

05/1/62

221

Členové Newmannových klubů, sdružení katolických universitních studnetů na amerických státních universitách, darovali sv.Otci k jeho 80. narozeninám poprší slavného konvertity anglického z min. století.

Arc. z Ottawy mons. Marie Joseph Lemieux ohlásil, že péčí ottawské diecéze bude zřízen malý seminář v Tupi Paulista v Argentině. Na onom území už pracuje 7 kněží ottawské diecéze. Založení semináře je částí pomocné akce severní Ameriky Americe jižní.

Biskupové brazilského státu Goias ohlásili založení Katolického zemědělského sdružení; sdružení bude mít dvě větve: jednu pro malé rolníky a druhou pro zemědělské dělníky. Sdružení bude pracovat za spravedlivou pozemkovou reformu; jeho bezprostředním cílem je dosáhnout spravedlivou mzdu pro dělníky a právo na úměrný zisk pro zemědělce, kteří obdělávají najatou půdu, dále uplatnění moderní techniky v zemědělství, postavení důstojných příbytků, zdravotnickou pomoc, kulturní a osvětové povznesení pro venkovské obyvatelstvo.

V dubnu se bude konat ve Valladillidu ve Španělsku 7. mezinárodní festival pro filmy s naboženskou tématikou. Festival má heslo: Film a život.

Na výzvu mexických katolických spolků se konalo shromáždění v bazilice P.M. Quadalupské. Společná modlitba byla obětována na úmysl, aby Pán chránil Mexiko a Latinskou Ameriku před nebezpečím komunismu.

V uplynulém roce počet katolíků v jihoafrické republice vzrostl o 54 tisíc. Podle Katolické ročenky na rok 1962 republika čítá 934 942 katolíků ze skoro 16 miliónů obyvatel. Mezi nimi pracuje 968 kněží, 496 bratří laiků, 4629 řeh. sester a 1881 katechetů. V jihoafrické republice je 1206. Velkou většinu katolíků tvoří afričané - je jich 660 066. V jižní Africe pracuje náš krajan dp. Čelovský a řeh. sestra Jana Emanuela Krausová.

✓ Reh. společnost salesiánů vzpomíná letos 100. výročí profese prvních 22 řeholíků a kněžského svěcení prvních dvou salesiánů. Reh. společnost salesiánů čítá 21 608 členů, kteří jsou rozděleni v 70 provinciích.

✓ Biskup z Kořdoby ve Španělsku ~~zamíjí~~ ^{končil} informační proces blahořečení 10 španělských karmelitánů, kteří byli zavražděni rudými vojsky za španělské občanské války. Účelem procesu zjistit, zda byli zavražděni z nenávisti ke kat.

Rozhlas na sovětské Litvě začal novou kampaň proti kat. Církvi. Katoličtí duchovní jsou obviněni, že sabotují nařízení příslušných úřadů a že spolu pracují s nepřátelskými prvky. Několik málo litevských řeh. sester bylo též ostře napadeno. Prý vykonávají špatný vliv na mládež.

more subtle form the word would appear greater number less

Buduburu, f. Fish & Cope, Nov + 23/12 1867. Found in the sea
at high tide. ^{inshore} near V. Parana & has. V. Parana &c.
- v 30.0m depth)

me antal bladet! N. Parke matak' 3. upph. sätta i l. vab.
mör. Måste tas vha. v. Parke p. kusken. Förordlets v. De
gentil & hert. Apostols verset, et primum postulatum
magis sommalet
a mettutur författ'. U. fuz. mästare - en välter tertiär författ'.
Växer sig i hort. medel. ja plan konsul.

V hukle w.-Pustuzji delle Valtell. Sf. st. mre w. po poloj dñi 19 mro-
mru te yst. Dnike w., stuf sf. t. lile lasteky penuvotí. ~~Wysokost~~
mždž puhom do ſzengy. Min' w.-akcia mros hydruki, rly. uči-
wuker nždžu penuvotí, krys. Tře' my. Pukhet bts do pycan upoz-
lit. rybuz med vlni. Byl jut. 16 kardinali, čl. dep. kva oboz. u k.
Ukice a nžl' pout' bren a monachem.

Kongo. Oficiálně bylo oznámeno, že 8 belgických misionářů a 7 řehsester z misijní stanice v Solo, nedaleko Kongolo v Kongu, ~~xxxxx~~ nebylo ~~nich~~ zpráv, od 1.ledna, dne ~~to~~, kdy došlo k zavraždění misionářů vojáky prokomunistického Gizengy v Kongolo. Kněží i řeh.sestry asi budou posláni na dovolenou do svých rodných zemí, aby se zotavili z duševních i tělesných útrap, které zažili. - Belgický misionář P.Jules Darmont prohlásil v Leopoldville, že 1.ledna bylo v Kongolo zavražděno ne 19 ale 20 misionářů a dále jednoho lékaře Francouze a konečně větší počet konžských civilních osob.

P.Jules Darmont unikl zavraždění za pomocí jednoho z vojáků.

Dakar. Na žádost arc. z Dakaru mons.Lefébvra benediktini ze Solesmes ve Francii založili nový klášter v Keur-Moussa v Senegalu. První řeholníci už přijeli na místo a zařizují klášter. Klášter v Solesmes je proslulý ~~xxix~~ dokonalým gregoriánským zpěvem svých řeholníků.

Francie. Kard.Bea, president koncilového přípravného sekretariátu pro jednotu křesťanů dlí v těchto dnech v Paříži. Ve čtvrtek večer udělil tiskovou konferenci. Vyzvedl význam prací ústřední přípravné komise, která pro svých 100 členů opravdu z celého světa je už jakýmsi ~~xxx~~ koncilem v malém.

Komise a skončí své práce, odevzdá výsledek sv.Otci, který pak sestaví program ~~xxxx~~. Když mluvil ~~o~~ Otazce jednoty křesťanů, kard.Bea připomněl, že několik před stavitele protestantských církví navštívilo sv.Otce, dále že v Nové Dillí naasedání Světové rady církví se mluvilo o kat.církvi s velkou uctivostí. Je nutné jasně vyhranit rozdíly, abychom pak o nich mohli diskutovat a abychom se pokusili najít smírné řešení, v duchu lásky a bratrství.

Španělská kat.akce vyhlásila akci modliteb za zdar II.vátněmu. Vyvrcholí národním dnem modliteb za zdar sněmu 11.března. Také tisk a rozhlas byly vyzvány, aby se zapojily do propagace dne modliteb za koncil.

V Lovani se konalo výroční zasedání mezinárodního sekretariátu ~~xxxxx~~ ^{řádu} ~~xxix~~ stavitele. Od svého založení ^{r. 1953} stavitele pracoval v 13 zemích Evropy, Afriky a latinské Ameriky. 23 000 dobrovolníků z 32 zemí pracovalo na více než 400 staveništích na postavení obytných domů, kostelů, škol i jiných sloužících budov charitativních nebo sociálních ~~xxx~~ ^m učelům. Rád má dvě svá přípravná střediska ve Wormsu pro stálé dobrovolníky a v Orthenu v Rakousku pro dobrovolníky, kteří chtějí pracovat pro rád jen nějakou dobu.

notn

Katolíci v Severním Vietnamu.

Informations catholiques přinášeší v čísle z 15 prosince minulého roku/1961/ delší reportáž o stavu Církve v severním Vietnamu. Podáváme zde alespoň krátký výtazek, z této bohatě dokumentované informace.

Ženevská dohoda 21. června 1954 rodzdělila Vietnam na dvě části a ponechala obyvatelstvu tři sta dní, aby si (mohlo) vybrat zonu ve které chtějí bydlet.

Kdy Severní oddíly sice toho zneužily a zavleky sebou (z násilně určitý počet mladých lidí do svého území, s druhé strany však 860 tisíc severních obyvatel přešlo na jih. Mezi nimi bylo 676 tisíc katolíků, to jest 80 procent. Odešlo s nimi pět biskupů, více než 700 kněží, většina řeholníků a řeholnic. Obyvatelstvo které prchlo, byly většinou intelektualové, obchodníci, lidé, kteří měli určitou sociální pozici. Následek se ovšem hned pocítil. Katolíci, kteří zbyli, jsou jen velmi chudí lidé, kteří sami zápasí o životní existenci. Podpory z ciziny jsou zastaveny. Jedním rázem tedy všechny farnosti v severním Vietnamu zchudly hospodářsky, sociální činnost a podpory katolické se hned musely zastavit. Nejbolejněji s však počítala ztráta kněží. Zůstali sice někteří cizí misionáři, ale ti museli počítat s tím, že budou dříve či později vypuzeni ze země, jak se to už stalo v Číně. Katolické obyvatelstvo severního Vietnamu se zmenšilo na polovici, ale kněží zůstala jen třetina. Už r. 1955 se vyskytlo na sto farností bez pastýře. Dnešní situace je taková. Všech katolíků je v severním Vietnamu asi tři čtvrtě milionu. Svatá Stolice ustanovila roku 1960 nové rozdělení diecesí. V Hanoji sídlí arcibiskup, k jehož metropoli patří 8 biskupů a okolo 300 domorodých kněží. Bohužel v tomto počtu se necházejí množí starí a nemocní, někteří odsouzení, a bohužel i patnáct t. zv. vlasteneckých kněží, kteří podlehli nátlaku a propagnadě komunistické. R. 1960 se připravovalo v semináři 18 mladých lidí na přijetí kněžia. O dnešním stavu je těžko co říci. Víme jen, že biskupové udělili několik kněžských svěcení katechistům, i pokročilého věku, kteří zachovávali celibát. Řeholníků je snad jen dvacet, za to řeholních sester je na 340. Smazajejmě že všichni jsou domácího původu, protože dle 30. září 1960 museli všichni cizinci opustit zemi.

Jaká je právní posice katolické církve v tomto území? 14. června 1955 byl uveřejněn první dekret o náboženství. Na první pohled vypadá slibně. Mluví se tu o svobodě vyznání, kultu, kázání, ~~svobodě~~ o seminářích a novciátech, o právu vydávat náboženské časopisy a knihy, vydržovat si vlastní školy a zakládat spolky. Dokonce se tu mluví o možnosti cizích misionářů a pro katolíky je tu ujištění, že styk se Svatou Stolečností je čistě vnitřní ~~význam~~ záležitostí náboženskou, do které se stát nemínil vůbec ~~zájmeno~~. Ve skutečnosti ovšem tyto záruky nebyly nikdy zachovávány. Biskupové na příklad nesmějí svobodně překládat své kněze, styk s Římem se zmůžuje atd. Ale už samý dekret obsahuje i po stránce právní jedno vážné omezení. Nedovoluje se kázat mimo kostel, obyvatelstvo má rozhodovat o ~~jeho~~ majetku ~~církevním~~, všechna práce potřebuje státního dovolení, školy mohou pokračovat jen podle státního programu. Kněžím se ~~kněžím~~ se ukazuje, že je jejich povinností vštěpovat věřícím lásku k vlasti a k jejímu režimu.

Hned na samém počátku, r. 1955 se vláda pokusila založit skupinu t. zv. vlastneckých kněží. Vynaložila se na to všechna propaganda i lsti. Tak se sešlo 8 až 10 března v Hanoi na 30 kněží a několik katechetistů. Mnozí ovšem nevěděli dobře oč jde, ale hned byla jejich přítomnost zapsána a jména ohlášena jako těch kteří ~~praktikovali~~ podepsali rozhodnutí. Je to rozhodnutí zase na první pohled velmi nevinné. Vlastenečtí kněží piší sv. Otcí dopis, ve kterém jeji ujišťují o své oddanosti ve věcech náboženských. Ovšem tato oddanost se ukázala hned poslabší. Několik týdnů na to dostali totiž z Říma odpověď, ve které kardinál Fumasoni Biondi upozorňuje na nežákonné jeji sdružení, protože je organizováno mimo biskupy a dokonce proti nim. Zakladatelé tohoto hnutí si z tohoto upozornění přirozeně nic nedělali, založili svůj vlastní ~~časopis~~ týdeník a začali se míchat do katolické duchovní správy bez ohledu na své církevní představené. Na štěstí se jin nepodařilo strhnout na svou stranu leda malou část věřících. Mezi věřícími ~~je~~ totiž ~~projevil~~ ^{pojí} ~~zajmavý~~ zájem. Nasdal naopak velký pokrok v prohloubení náboženského života.

Ve Vietnamu totiž se ukázalo, že katolické náboženství je jediné, které bylo připraveno na srážku s bezbožectvím. Většina obyvatelstva je dosud budhistická, ale víra byla velmi slabá. Stačil obyčejně pouhý zákaz úřední autority a přestaly všechny poutě k pagodám. Bonzové, předvolaní na policii se s velkou snadností rozhodli k tomu, aby se vrátili do svých domovů a většinou se hned oženili. Tak se v kratičké době vyprázdnily všechny budhistické kláštery.

Vrchní bonza To-léu z pagody Quan Su sice z ~~říčátku~~ vzdoroval, ale pak se přidal k hnutí t. zv. vlasteneckých bonzů a účastní se národních ceremonií. Uprostřed tohot duševního zmatku, křesťané, ačkoli je jich menšina, představují jakýsi solidní kádr, který je si vědom svého poslání. Přes všechny obtíže, seminář v Buj Ču, který má nejlepší profesorské osazení, shromáždil v letech 1958-9 několik stovek mladíků, kteří se chtějí připravit na kněžství. V kostelech, kde chybí kněz, udržují pořádek a předříkavají modlitby katechetisté. Na venkově působí mnoho dobrého ženská kongregace "Milovnice kříže". Jsou to řeholnice, které se oblékají jako venkovanky, ~~protože~~ živí se svou prací, a při tom navštěvují rodiny, pomáhají a vyučují děti. Je však také pravda, že tam, kde náboženský život byl vlažnější, děti bývají odtrženy od rodiny a vychovávány v pionýru. Místní komitáty si víc dovolují, tam kde je křesťanů málo a zakazují jakékoli náboženské shromažďování. Ale v celém vztahu, státní úřady si nedovolují přímé útoky a zesměšňování náboženství, protože to vždy vyzvalo odpornost.

Ani skupinka t. zv. vlasteneckých kněží nemá velkého vlivu. Křesťané okamžitě vycítili, že jejich hnutí postrádá církevního schválení, a proto shromáždění a sílu pořádání ^{vy} těmito složkami, ~~neboť~~ bývají liduprázdné. ~~Křesťanská~~ skupina v komunistickém Vietnamu je zvláštním svědectvím soudržnosti a síly, proto je poměrně respektována. Jiným velmi dobrým znamením oživení katolického ducha je hlad po slově Božím. Kázání jsou navštěvována v ~~prvním~~ počtu. Až do r. 1958 se podařilo stále vydávat křesťanské brožury a evangelia, které byla hned rozebrána. Proto r. 1958 byla hanojská tiskárna zabavena a veřejné konference zakázány. O křesťany vietnamské není tedy obavy, jsou silní ve víře. Velkou otázkou však zůstává mládež, násilně vytrhovaná z rodinného prostředí a vyučovaná v marxistické nauce. Zelezna opona se spustila i nad touto zemí a jen víra v pomoc Boží dává naději do budoucna.

V neděli 28.ledna se slaví v mnoha zemích Světový den malomocných. Světová veřejnost má být upozorněna na utrpení především duševní a též tělesné 15 milionů lidí, kteří byli postiženi touto nemocí. Jen 15% z nich dostává patřičného ošetření, a přece jako ukázalo poslední šetření malomocenství se dá vyléčit, malomocný může být znova zapojen jako užitečný člen do společnosti. Ještě dříve než byl zaveden Světový rok malomocných, křesťanství se zajímalo o jejich osud, a není málo kněží a řeh. sester, kteří sedobrovoulně odebrali mezi malomocné, aby sdíleli jejich osud, nejden z nich, jako např. světoznámý P. Damián, se touto nemocí nakazili a na ni zemřeli jako apoštoli lásky. V 97 útulcích které spravují kat. misionáři, žije na 26 000 nemocných. Nedá se ani spočítat počet těch, kteří v kat. útulcích našli uzdravení nebo alespoň pochopení a laskavé slovo. Misionáři tak jednají podle vzoru svého mistra Pána Ježíše, který se neštítil malomocných, a kdykoliv to odpovídalo nevyzpytatelným Božím úradkům jím vrátil zdraví. Tak on sám začal práci své láskyplné encyklopedie.

Německé nakladatelství Herder vydávala ~~úniky~~ dejiny kat. Církve v 5 svazcích.

Kolektivu vědců předsedá prof. university v Bonnu Jedin, autor krátkých dějin kat. koncilů všeobecných; tato knížka byla přeložena do řady evropských jazyků. 77% studentů státní university v Bogotě v Kolumbii o sobě prohlásilo, že jsou praktikující katolíci. 63% že pravidelně chodí v neděli a svátky na mši svatou a 69% že splnilo církevní přikázání a o velikonocích přistoupilo k zpovědi a k sv. přijímání. Z průzkumu se též ukázalo, že 63% otců a 90% matek studentů chodí v neděli pravidelně do kostela. Průzkum trval 6 měsíců. ~~Odpověď na dotazník dala~~ ~~Bylo dotazovaných~~ více než 600 studentů. Státní universita v Bogotě má neutrální ráz, ale mezi studenty pracují kněží duch. rádci.

V provincii argentinské Buenos Aires je 406 kat. škol, ~~s právem veřejnosti~~ ~~úniky~~

v 355 vyučovalo se už před 31. prosincem 1960, 51 bylo otevřeno během r. 1961.

Tyto statistiky uveřejnil Informační Buletin Rady pro kat. školy prov. B.A.

Pap. dílo sv. Petra apoštola pro domácí klérus pomáhá finančně 93 velkým a 388 malým seminářům v misijních zemích. Za minulý rok Dílo dostalo na milodarech asi půl milionu am. dolarů; bohužel tento obnos ani zdaleka nestačí krýt žádosti o pomoc. Dílo bylo založeno r. 1895; r. 1920 bylo svěřeno řízení kongr. šíření víry a r. 1929 jeho ústředí bylo přeneseno z Frýburku ve Šv. do Říma. Kolej sv. Petra apoštola v Římě má letos 102 alumnů: 59 je ze zemí Asie, 27 z Afriky, 12 z Oceánie, 2 z Evropy a 2 z Ameriky.

Vypráví ní outišení bouře na jezeře Genezaretském, jak je slyšíme v evangeliu čtvrté neděle po Zjavení Páně má dvojí cíl: upevnit nás ve víře v moc K.P. nad živly tohoto světa a naznačit ten tajemný vnitřní svazek, který pojí K.P. a jeho učedníky, ty před 1900 lety i nás, kteří jdeme v jejich šlépějích. Velká bouře se strhla; vítr a vlny zmítaly lodičkou, takže apoštolé, iti, když byli zkušení rybáři se začínají bát o život. "Páne zachraň nás hyneme!" budí klidně spícího Krista. A on vstává a slovy, které nepřipouštějí žádné výjimky poroučí vichřici, aby se utišila. Nastalo uplné ticho, dodává evangelista; lidé žasli, a říkali: Kdo on asi je, když ho poslouchá i vichřice a jezero". Apoštoli asi nebyli jediní svědkové zázraku. K.P. dal nový důkaz o svém božství, a právě víra v toto božství má být základem všech svazků, jež spojují apoštoly a učedníky s Mistrem. Mají víru, ale jejich víra je dosud malá, má růst, tak aby ji nezvinkaly ani ty nějvětší bouře a vichřice světových živlů. Já jsem s vámi až do skonání světů, Brány pekelné Kristovu Církve nikdy nepřemohou.

Už Job starozákonní trpitel říká, že bojování je život lidský na zemi; K.P. to zesiluje slovy, že jen te, kdo si činí násilí, dobude nebeského království a sv. Pavel mluví o boji mezi tělem a duchem. Omezení věcí stvořených a následek hříchu, mezi těmito dvěma ravnoběžkami se odehrávají duchovní bouře a boje. Většinou jsou to bouře, skryté za klidným průběhem zevnějším životu, ale které zasahují naše nejvnitřnější podstatu, a mnohdy mohou jí dát rozhodující směr. Mnohdy se mohou rozpoutat znenadání, jako se rozpoutala bouře na jezeře genezarteském; vždy však najdeme v pozadí jejich přípravu, jejich dějiny, jako bouře skutečná má své metereologické odůvodnění. Daleko důležitější než vypátrat vznik duševních bouří je vědomí, že vždy je s námi Kristus, který nás může zchránit. Žádný člověk ho nemůže nahradit a chybí-li Kristus, jsme sami duševní samotou, která může vést až k zoufalství. Kristova přítomnost však uniká jakémukoliv fenomenologickému měření. Je to přítomnost milosti, novým svazkem důvěrného přátelství; je to dar lásky, který ale žádá víru stravující se v lásce.

Člověk tento dar - přítomnost Kristovu, může přijmout nebo odmítnout. To je tajemství lidské svobody, nepodléhající žádnému determinismu. Avšak domít nelí člověk Krista, pak dílo spásy se mění v záhubu, zavržení, ztroskotání. Není možné si beztrestně zahrávat s Bohem, protože tajemství Boží lásky je nezná smlouvání a kompromis. "S bázni a třesením" se blížíme Bohu. A údělem toho kdo přijme Boha, je vnitřní klid a bezpečnost - být bych měl projíti přes údolí smrti, nebudu se báti, neboť ty se mnou jsi vždy.

Církevní tradice viděla v lodičce zmítající se na bouřlivých vlnách, Církev uprostřed bouří světa. Bůh sám ~~je~~ ustanovil, její vnitřní podstata uniká lidským zražením, zraje k poslednímu dni, přesahuje lidské dějiny; a přece její cesta jde lidskými dějinami. I lidské dějiny znají své bouře, velké i malé.

Vyskytnou se revoluce, v nichž lidé přetrvávají svazky s minimostí a působí radikální změny; pak mizí dřívější ~~zřízení~~, ^{zřízení} nastává nová situace, běh světových dějin dostává nový směr. Církve ~~byla~~ svědkyní nesčetných takových světových revolucí, uprostřed vlnobití, blesků a hromů, které ~~nějednou~~ byly namířeny přímo proti ní, prošla bez porušení ~~ve~~ své ^{ke} vnitřní ~~struktury~~ ^{ke dnu}. Církve nezná žádné vnitřní revoluce, nespočívá na měnlivých základech: Během sám ji ustanovil a on ~~jí~~ jejím základem, skálou, která se nikdy nezhroutí. Každé lidské revoluci Církve má co říci: slovo božské pravdy a dílo spásy pro všechny.

Církev může přejít nejen zevnější revoluci, jakouž výzvy a žádosti mnoha východních církví, nýbrž i revoluci myšlení.

Pod vlivem nejrůznějších okolností, lidské srdce se obohacuje o nový po-

na věci, odhaluje nové věci. I Církev je účastna těchto krizí v růstu ~~ekumenické~~ a měnlivosti lidských idejí. Své stáže, protože věčné pravdy vyjadřuje novým způsobem, odhaluje jejich nové stránky, jejich skryté dosud netušené bohatství.

A nechybí ani bouře lidských vášní. Církev se skládá z lidí; proto zakouší i tyto bouře a trpí jimi; proto trpí i vliv, který by měla mít na svět, její misijní podnikání. Pak se mohou rozpoutat opravdové bouře pro Církev: když vlnobití nepřichází zevně, ale když zvnitřku se útočí na sám božský život Církve. Kristus je užíván se svou Církví, a proto i v těchto chvílích Církev třebas se zdálo že už už hyne, že už ji nesou k hrobu a hrob zapečetují, Církev je klidná, je si jista, že nepřátelé utichnou, pominou a ona vítězně vstane ze zapečetěných hrobů. A najde si nové apoštoly v samých řadách svých něprátel - právě nedávný svátek sv. Pavla nám připomíná: Pavel byl první z konvertitů, bývalých bojovníků proti Církvi. Kolik jich šlo a jde i dnes v jeho šlépějích.

Proč se bojíte malověrní, volá Kristus i dnes k nám. Za malou chvíli, až on uzná za vhodné, až se naplní čas, vztáhne ruku, okřikne bouře a nastane úplné ticho. ~~Uprostřed~~ Bez ~~lidských~~ Církve jde přímo k svému poslednímu přístavu. Ani dnes obzor před lodičkou Církve není bez mračen, ano z některých stran vlny burácejí, zdá se, že už se potápi. U jejího kormidla je však Petr Kristův viditelný náměstek. V těchto měsících vrcholí přípravy na II. vat. sněm. Církev ~~xx~~ zase zavane cosi jako vítr, bude to Duch svatý, on dá Církvi novou sílu a krásu, takže Církev poskytně světu zmítajícímu se v bouřích slovo pravdy a dar lásky.

VM. Svatý Otec Jan 23. přijal v slavnostní audienci nového velvyslance republiky Nicaraguy u Sv. stolice J.Exc.Tomáše Františka Medinu, který sv.otci odevzdal své pověřovací listiny.J.Exc. Medina zastupuje svou zemi u Vatikánu už od r.1946; nyní však zastupitelství bylo povýšeno na velvyslectví. Řím.V uplynulých dnech skončila první serie konferencí představitelů organizace SN pro výživu a zemědělství FAO pro bohoslovce z Afriky,kteří se v Římě připravují na kněžství. Série měla téma:Problémy výživy v Africe.Přednášek se zúčastnilo na 150 bohoslovců a misionářů.Cílem konferencí bylo seznámit budoucí africké misionáře s podniky organizace FAO,které mají za cíl boj proti hladu a povznesení životní úrovně v afrických zemích.Organizace Fao chce konečně mít v misionářích pomocníky při své práci.~~Příkazem misijní~~ práce pro rozvíjející se země se prokázal nenahraditelný.Misionáři mají v pomocné práci už zkušenost několika staletí,znají obyvatelstvo, a dovedou označit,kde je pomocí nejvíce zapotřebí.A z druhé strany misionáři se těší důvěry obyvatelstva;misionáři a jejich pomocníci dávají záruku,že poskytnuté pomoci bude použito co nejúčinněji,tak aby z ní měl dobro opravdu celý národ Spolupráce misionářů s organizací pro výživu a zemědělství je důkazem,že misionářům a kat.Církvi záleží nejen na rozšíření evangelia a získání nových věřících, nýbrž i na pozemském blahobytu národa,u nichž pracují, na rozšíření lidštější civilizace ve světě.

Kongo. Z telegramu, který byl v neděli zaslán velitelství vojsk OSN v Leopoldville v Spolkové republice konžské, vysvítá, že všichni evropští misionáři a řeh.sestry byli evakuováni z území v sev.Katanze, kde řádí bandy vzbouřivých se vojáků prokomunistického Gizingy.Anglický major Richard Lawson,který pracuje s negerskými vojsky OSN ^{a který} už ve středu osvobodil belgického kněze P.Darmonta, jediného,který přežil vraždění v Kongolu, nyní zaveden do bezpečí i čtyři konžské kněze.Dalších 5 veropských kněží a 6 řeh.sester z misijní stanice v Sola jsou na cestě do Baudoinville pod ochranou v jsk OSN.Do Stanleyville přišli dva belgičtí a jeden konžský kněz,z misijní stanice v Lubunda;byli zajati povstalci a pod dlouhém trýznění byli propuštěni. Kdežto v řadě konžských krajů pokračují krvavé nepokoje, misijní práce v ap.prefektuře Kenge pokračuje s velmi pěkným ovozem.K vzájemnému porozumění a snášenlivosti přispívá skutečnost,že několik kmenů žije pohromadě,V okrese Kalonda polovina obyvatel se hlásí ke kat.víře.8 misijních škol navštěvuje 1259 žáků katolíků a 650 nekatolíků.4 katechisté misijní stanice v

Kalondě jen ztěží stačí dát pozčení o kat.víře všem kdo se hlasí o křest. Malý seminář v Kalondě má 80 chlapců. Zmínky zaslhuje též tiskový apoštolať: o který se starají misionáři verbisté. Min.roku bylo rozdáno a rozprodáno na 40 000 brožurek v řeči Kikongo, nejrozšířenější v kraji. Brožurky jednaly o nejrůznějších otázkách, jako o rodinném a sociálním životě, o nauce Církve a o liturgii.

Švédský protestantský misionář Gustavson píše v dopise do Stockholmu, že 27 římskokatolických misionářů a řeh. sester muselo vytrpět trašná týrání od vzbouřivších se vojsk. Stalo se tak v Lwongo, v městě ležícím na 150 km severně od Kongolo.

V. 9. Vorster me wrote w. June 1st. w. the arrival of his w. Peter, as he parallel
a river's outlet with great bridge construction. b. He refused to be interviewed
until a week w. Peter; and ^{now} chron'ably w. him ch'ly never w. f. Flatbush,
but told
b. The ^{earlier} return a few w. Peter, which was
fix X. = bl. known XI.

2572

San Domingo. Biskupové republiky dominikánské vyzvali své kněze, aby ve svých nedělních kázáních jednali o sociální nauce Církve. Zvláště mají věřící se znamovat s obsahem poslední sociální encykliky Jana 23. Mater et magistra. Sociální nauka Církve, píše arc. ze San Domingo, musí být hlásána mezi věřící cími, tak aby tito se dovedli orientovat, když hledají řešení pro různé sociální otázky, které hárají denním životem naší doby.

Kanada. V neděli začal v Kanadě tzv. Týden neděle. Týden se koná každoročně a má za cíl připomenout věřícím a veřejnosti význam neděle jako Dne Páně a dne odpočinku, tělesného i duševního. V kázáních věřící byli vyzváni, aby se z všech sil stavěli proti znesvěcování neděle.

Indie. Prozatímní vláda býv. portugalského území Goy oznámila, že i v budoucnu všechny významné křesťanské svátky budou uznány za státní svátky. V prohlášení je zvláštní zmínka o liturgických svátcích Nanebevstoupení Páně, Božího Těla, Neposkvrněného početí a sv. Františka Xaverského, nebeského ochránce Goy, jehož tělo se uchovává v goánské katedrále. Z 230 000 katolíků 575 000 obyvatel Goy je jižní Afrika. v městě Manzini ve Swazilandu se konal sjezd katolických spolků jihoafrických území na heslo "výchova vedoucích katolické akce - naléhavá otázka afrického světadílu. Byli přítomni delegati ^{uzemí} Basutoch, Bečuana Zulu, Tongo, Šihoafických provincií a četní misionáři. Svůj pozorav zaslal sám sv. Otec. Přečtl je ap. delegát mons. Mc Geough.

Hongkong. Tři diecézní kněží z Šanghaje zemřeli v komunistickém vězení v kontinentální Číně. Nebylo možné zjistit přesné datum jejich uvězení, sou to dpl. Silvestr Tsa Si eul, Ondřej Cang cong ming a Berchmans Cang wei bing.

Pravděpodobně to bylo na konci přeškolovacích roku, na nějž museli chodit všichni šanghajští kněží - 1957/58 - a protože odmítli přidat se k vlastenecké Církvi. Ani datum jejich smrti není přesně známo, ví se jen, že zemřeli začátkem minulého roku. Je možné, dodává misijní zprav. služba Fides, že více čínských kněží, řeholních nebo diecézních zemřelo v komunistických vězeních; ve vězení nebo na nucených pracích je velká většina šanghajského klérku. -

Zprav. služba Fides se dále dovírá, že ve vězení v Nankinu trpí jezuita P. Ting; je odsouzen na 17 let žaláře, a byl odsouzen teprve nedávno. Ve vězení už je delší dobu: byl zatčen r. 1955, když komunisté uvěznilí šanghajského biskupa mons. Kiunga, předloni odsouzeného do žaláře na doživotí, a mnoho dalších kněží.

Řím. 30. dubna bude odhalen pomník sv. Kateřiny Sienské, nebojácné Itálie. Pomník bude stát nad jednou ze strážních věží římského zámku Castel San Angelo u začátku Třídy smíření vedoucí k bazilice sv. Petra.

Kongregace obřadů konala v úterý dopoledne své zasedání. Jednalo se nejdříve o zahájení španělské řeh. sestry ze společnosti služebnic P. Marie ošetřovatelky nemocných ~~Marie od Zasnoubení~~ Marie od Zasnoubení Irigoyen Echegarrayové, která zemřela r. 1918 ve věku 70 let; dále ~~členové~~ kongregace vyslechli úsudek teologů revizorů o spisech tří řeholnic karmelitek, které byly zavražděny z nenávisti ke katolické víře od komunistů za španělské občanské války, r. 1936: Marie ~~sv.~~ Františka Borgiáše, Terezie od Ježíška a Marie od sv. Josefa. Nejmladší z nich bylo 31 let.

V městské knihovně v Bergamu v sev. Itálii bude jedn ze sálů pojmenován po sv. Otci Janu XXIII. ~~který se narodil nedaleko v Sotto il Monte.~~ Sál bude mít tři části: v jedné budou vystaveny spisy sv. Otce, druhá část je věnována spisům o sv. Otci a v třetí budou shromážděny poštovní známky, medaile a mince vydané zapontifikátu Jana 23. a konečně životopis sv. Otce ve ~~fotografiích~~

Světící biskup z Nového Yorku a jeden z nejoblíbenějších řečníků na americké televizi Fulton Sheen promluvil v úterý večer na italské televizi. Konference mons. Fultona Sheena na americké televizi měly heslo "Život stojí za to". On měl též velkou zásluhu na konverzi ke katolictví býv. amerického komunistického žurnalisty Louis Budenze, automobilového magnáta Henryho Forda a dalších předních světových osobností. Biskup Fulton Sheen mluvil pro italské televizní posluchače o rozkvětu rádu trapistů a o hnutí konverzí v USA.

Kněží kanadské diecéze Sault Sainte Marie převzali správu farnosti v Gualanu v Guatemale. Fara má 22 000 duší. Budou tam posláni 4 kněží.

Francouzská sekce hnutí Pax Christi koala v uplynulých dnech své zasedání V závěrečném provolání vyslouží svůj souhlas s prohlášením francouzských kardinálů a arcibiskupů, kteří odsoudili jakékoli násilí, mezinárodního míru ani vnitřního pokoje se ~~ukázavážen~~, když jednotlivci, skupiny jednotlivců nebo státy se ~~ukázaváží~~, že nepoužijí násilí. Katolík má hledat směrnice pro svůj politický postoj v příkladu evangelia, v modlitbě, v sociu. nauce Církve a v upřímném úsilí o společné dobro národní i mezinárodní.

Ministerský předseda indického státu Kerala veřejně vyslovil své uznání nad prací kat. misionářů v boji proti analfabetismu. Min. předseda mluvil k na Indické konferenci pro školství v Trivandrum. Je to zásluhou kat. misionářů, že ve státě Kerala analfabetismus klesl o 46%.

K 100. výročí smrti Pavlíny Jaricotové, zakladatelky díla šíření víry na pomoc misiím, vyhlásili ve Španělsku Rok šíření víry tento rok za

komunikaci o něk. věci u Lituň 30/2/62

262

V pátek minulý týden sovětská tisková kancelář TASS oznamila, že ve Vilně byli odsouzeni do žaláře dva katoličtí kněží:Dp.Liusad Pavilonis na 8 let, a Bronius Burneikis na 4 roky a k zabavení majetku. Tím skončil proces, který byl ohlášen už dříve. Byli obviněni z finančních machinací, a protože v komunistických zemích vše patří státu, z okrádání státu. Jejich tzv. zločinech se referovalo ve spojitosti s činností větší skupiny spekulantů, mj. též několika židů; a sestavení zprávy naznačuje, že komunisté chtěli procesu využít i po politické stránce, k očernění a obvinění zahraničních litevských protikomunistických skupin. Nemáme v úmyslu rozebírat toto poslední obvinění: ta spekulantsví: jako ve všech komunistických zemích tak i na Litvě hospodářství je v úpadku, a přes mluvení o zvýšení životní úrovně, spotřebě masa a nevím čeho, nedostává se základních spotřebních předmětů. I sami komunisté to připouštějí, v Rusku Chruščov, v ČSSR např. president Novotný ve svém novorčním projevu. Vina za tento neúspěch komunistického plánování se samozřejmě nedá systému, který je pravým viníkem, nýbrž několika jedincům, kteří snad dovedou vystihnout nedostatečnost režimu, a toho využijí k svému prospěchu; někdy způsobem, který nelze ospravedlnit, ale velmi často způsobem, docela spravedlivým; komunisté to ovšem nemohou trpět, protože tu vidí ohrožení svého systému a své prestýže. Místo pronásledování spekulantů a těch tzv. okrádačů národního majetku komunisté by učinili žepe, kdyby změnili své předpisy, a měli na zřeteli opravdové blaho svých občanů, ne o něm jen mluvili.

Ale vratme se k našim odsouzeným litevským katolickým kněžím, novým mučedníkům komunismu. Dp.Pavilonisovi a Burneikisovi se podařilo postavit v Klaipědě, městě to, které před válkou bylo z velké části obýváno německými luterány katolický kostel, který byl zničen za války. K stavbě dala svolení rada litevským ministru v květnu 1956. V srpnu téhož roku město dalo k dispozici pozemek a stát dal povolení k zakoupení starého materiálu. Základní kámen kosel posvětil sam ap.administrátor z Telsiai mons.Mazelis 30.června 1957. V časopise, který komunisté vydávají pro Litevce v zahraničí, tehdy opěvovali velkou myslnost režimu a jeho úctu k náboženskému přesvědčení věřících. 40 000 katolíků města Klaipedy přijalo zprávo o chystané stavbě svého kostela s velkou radostí: kdo jen mohl přispěl na kostel finančním darem a mnoho jiných dobrovolně pracovalo ve volných chvílích. Z podniku se radovali i Litevci v zahraničí. Kněží z klaipedské diecéze založili výbor, který by uspořádal sbírku mezi Litevci; výsledek sbírky byl zaslán do vlasti s vědomím a svolením komunit. Jak se nyní ukázalo, všechny dopisy o celé záležitosti byly cenzurovány zahraničí

vány a kontrolovaný a zaslané pěněžní částky zaznamenávány. Těchto zápisů se použilo při právě skončeném procesu. - Kostel byl dokončen v prvních měsících r.1960, a měl být slavně posvěcen 15.srpna. Jen několik dní předtím přišel z Moskvy zákaz uspořádat slavnost; bylo uvedeno několik tzv. technických důvodů. Farář dp.Pavilionis byl vyzván, aby se odebral do Moskvy k rozhovoru k vedoucím úřadu pro kat.Církev. Z Moskvy se už nevrátil byl zatčen. Kladlo se mu za vinu spekulantství s cizími valutami, že protiprávně si ponechal významný sbírek věřících, že prodal za vyšší cenu stavební materiál a konečně že bez povolení postavil soukromý dům. Při farním kostele dp.Pavilionis dal postavit i faru. Nyní po půldruhého roce byl postaven před soud: Přiznal, že na volném trhu vyměnil 250 dolarů - ovšem o tom komunisté věděli; přiznal, že z prodeje získal obnos 250 000 rublů; přiznal, že prodal stavební materiál, který mu zůstal po dokončení stavby kostela, jiným kostelům, které též potřebovaly opravy, ale neučinil tak za vyšší cenu. Učnili tak, aby mohl krýt část nákladu na postavení sv.ho kostela. Celý případ ukazuje pravou tvář komunismu: nejdříve se chlubí v zahraničí náboženskou snášenlivostí, ano velkomyslností vůči věřícím, a proto dává postavit kostel. Klaipeda je námořní přístav, cizí námořníci a cestující budou vidět, jak roste ze země kostel, řeknou si, že to s tím protináboženským pronásledováním není tak strašné. Z druhé strany ale kněží, kteří kostel se svolení státu stavějí jsou pohnáni před soud a jejich vymyšlených zločinů se použije k boji proti Církvi. - Kostel P.Marie Královny míru, zdá se, je otevřen pro bohoslužby. Kostel jako všechny církevní budovy patří státu, aby se v něm mohly bohoslužby opravdu konat, věřící musí platit vysoké poplatky - až 1 miliony dolarů, jak se dovídamo odjinud třeba věřící si postavili kostel ze svých peněz a svou prací. Dp.Pavilonis se tedy provinil tím, že postavil budovu, která patří státu.

Situaci kat.Církve na Litvě věnoval vatikánský l'Os.Roamno pozornost už v půli ledna. Připomněl zvýšení poplatku, který věřící musí zaplatit, aby v jejich kostelích mohly být konány bohoslužby. Podobný poplatek, zase náležitě vysoký, musí zaplatit i kněz, aby mohl vykonávat své kněžské funkce. Činí až 1000 am.dolarů. Kněžský seminář v Kovně letos nesměl přijmout do prvního ročníku žádné nové bohoslovce; v semináři je jich nyní jen 46 a z druhé strany nedostatek kněží je víc a více citelný. V léte m.r.komunisté hleděli všemožně překazit pouti na poutní místa v Siluvě, Zemaiciu a Kalvarii. Avšak katolická víra žije dál, navzdor protivenství a článkům

všelijakých kněží odpadlíků. Dokážují to listy, kteří čtenáři se odváží poslat redakcím komunistických časopisů. 22. prosince 1960 např. deník Tiesa uveřejnil dopis ve kterém stálo/Hlásím se ke kat. víře, píše dívka dvacetiletá, která tedy prošla zcela komunistickými kolami. Od dětství má život je spojen s náboženstvím a s Církví; mohou mi dávat nevím jaké důkazzy, že bůh neexistuje – ale moje víra se neochvěje; bude-li nutné, jsem ochotna obětovat svůj život, než abych se zřekla víry." I v našem 20. století žijí dívky, důstojně následovnice svatých papen a mučednic prvních křesťanských století.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

✓ Sv.Otec Jan 23. přijal v úterý odpoledne v soukromé audienci člena zákonodárné rady Kenye a gen.tajemníka politické strany Kenyjské africké národní jednoty Tomáše Mboyu a jeho chot, kteří přijeli do Říma na své svatební cestě.

✓ Město Trident se připravuje na oslavu 400.výročí zakončení slavného koncilu.Slavnosti začnou v září, budou trvat celý rok a vyvrcholí Mezinárodním theologicko historickým sjezdem.Bude též otevřeno nové diecézní muzeum, ve kterém budou uchovávány památky na tridentský sněm a tehdejší dobu.

V Salcburku se konal v posledních dnech sjezd katolických novánářů německy mluvících států.Bylo jednáno o náboženské a politické situaci v těchto zemích.Byl přítomen rak.ministr financí a dva přední rakouští novináři Skalník a Barta

Sv.Otec Jan 23. jmenoval v posledních dnech 4 nové biskupy pro Polsko.

Mons.Latuska pro arcibiskupství ve Vratislavi, mons.Oplaka pro Olštín, mons.Wosinského pro Plock a mons.Dombrowského pro Varšavu.Všem čtyřem uděl biskupské svěcení sám arc,primas kard.Wyszinski ll.února. Nato kard.Wyszinski odjede do Říma, aby se zúčastnil zasedání zstřední přípravné komise pro II.vat.sněm.

K zahájení nového soudního roku ve Spoj.státech sloužil slavnou mši svatou k Duchu svatému světici biskupu Washingtonu mons.Hannan.Svoboda není totéž jako vzýšená životní úroveň ani ne volné užívání hmotných statků,pravil v příl.kázání.Svoboda je bezpečná jen tehdy je-li chráněna před jakýmkoliv materialismem a je-li považována za dar Boží. Krize dnešního světa je především duchovního rázu, a je možné ji odstranit jen tím, že vrátíme duchovním hodn tám jejich plnou cenu.Prázdro, které vyvolal materialismus nezaplní pohodlí pocházející z neomezeného technického a ekonomického pokroku,ale jen víra.

✓ Víme, že člověk žije chlebem,ale nežije jen chlebem.Zároveň Mons.Hannan vymí jmenoval několik nebezpečí,které ohoržují dnešní společnost osobní svobodu jsou to hospodářské a průmyslové monopoly,rasové,náboženské a sociální předsudky, mravní rozklad a konečně nedostatečné rozlišování mezi svobodou a nevázaností.Mons.Hannan zároveň poukázal na kolektivistický materialismus komunismu,který odmítá svazek mezi tvorem a Stvořitelem,mezi člověkem a Bohem a tak odmítá samu důstojnost osoby; tak je nejv těm nebezpečím pro svobodu. Mši svaté byl přítomen arc.mons.Boyle,řada ministrů a cl.dipl.sbo Členky spolku kat.žen církevní provincie Sant'Antonio ve státě severoamerickém Texas uspořádaly sbírku, jejíž výtěžek bude tvořit stipendium pro jednoho bohoslovce z Ghany. Peněžní obnos byl odevzdán arc.z města Cape Coast v Ghane mons. Amissahovi.

/Cath. Digest Jan. 1961./

int. a. Mgr. mnišek / Kat. učitelský

Čtenářka "Catholic Digest" zaslala redakci zajímavý dotaz:

Proč se katolíci modlí za duše zemřelých a slouží mše za ~~zemřelé~~ při pohřbu. Táže se, jak je možné vzkříšení člověka po smrti, když se jeho pozůstatky nenajdou, např. při leteckém neštěstí? Pro své posluchače uveřejňujeme krátký výtah z odpovědi redakce.

" Katolíci obětují své modlitby za duše zemřelých, projev úcty však náleží Bohu. Problém, na který se tážete se týká vzkříšení. Již v prvních stoletích po Kristu se vyskytly námitky proti vzkříšení těl mrtvých. Jediná odpověď na Vaši otázku, "píše redakce čtenářce, " jest, že Bůh vzkříší mrtvé svojí přímou a nekonečnou mocí. Právě tak jako stvořil naše těla, tak pro něho nebude zajisté problémem znova obnovit a dát jim nový a věčný život.

Vzkříšení je tajemství, právě tak jako stvoření, život a věčnost. Nejsme schopni je pochopit, představit se, ani vysvětlit na základě přírodních věd. To ale není důvodem, abychom toto tajemství odmítali. To bychom pak mohli odmítnout všechna tajemství a z našeho náboženství by nic nezbylo. Skutečnost vzkříšení přijímáme na základě učení našeho Pána, Ježíše Krista a Apoštola, zvláště sv. Pavla. Ve starověku pokládali lidé tělo za vězení, ve kterém je duše uvězněna. Tito lidé pokládali smrt za vysvobození z těchto okovů. Podobně Manicheisté a Albigenskí pokládali veškerou hmotu za duši škodlivou, pocházející od ďábla. Člověk na zemi je středem nustálého rozporu. Jeho duch musí ovládnout škodlivé tělo, aby dosáhl po smrti odměny. Materialisté, hmotaři, a rationalisté, rozumáři, pokládají vzkříšení za starobylou pověru, vedecky nedržitelnou. Neuznávají věci duchovních.

Vzkříšení podle křesťanské nauky patří do řádu věcí nadpřirozených, ve které věřímě. Kdo v ně nevěří, nevěří ani Slovu Božímu, zjevenému zkrze Ježíše Krista. Lidská osobnost se skládá z duše a těla. Duše, oddělená od těla, je jeho nedokonalá a neúplná část. Má-li člověk žít celou věčnost v dokonalém štěstí, neníli to samozřejmé, že bude mít také tělo? Duše a tělo spolu úzce spolupracují jak v dobrém, tak ve zlém. Tělo samo nemůže spáchat hřích. Ani duše: Ta když myslí, potřebuje mozek. Mé činy jsou činy mé osoby, nejenom duše, nebo těla.

Aby naše činy byly nadpřirozeně dobré, potřebují milosti Boží. Tak nám přichází při křtu svatém. Pokání za zlé činy je potrestáné ~~máh~~ vlastního těla, s kterým trpí také duše, protože je s ním spojená. Zdá se, že na zlém činu, hříchu, který má za následek ztrátu milosti Boží, má větší podíl tělo. - Proč tedy, ptáme se, má být jen duše trestána, nebo odměněna. Má též tělo mít na tom svůj podíl? Má celá osobnost nést následky za to, co úplná osobnost vykonala?

Nauka o vzkříšení těla předpokládá, že na věčnosti žije člověk, nikoliv jen lidský duch. Křesťanská víra ve vzkříšení lidí je úzce spjata s Vtělením, ^a Vzkříšením našeho Spasitele. Jestliže pro nás získal Ježíš zásluhy a milosti zkrze své utrpení, nemá tato milost úcinek na naše těla? Jestliže Bůh vzkřísil tělo Ježíšovo po smrti, a vzal jej do nebe, věříme, že podobně učiní i s námi. Naše těla jsou posvěcena smrtí a vzkříšením Syna Božího. Sv. Pavel často říká: Poněvadž Kristus vstal z mrtvých, tak i my vstaneme s Ním.- Smrt je následek hříchu. Avšak účinky vykoupení jsou větší než hřích, a tak smrt bude přemožena Vzkříšením.

Skutečnost vzkříšení je předmětem naší víry. Povstanou opět naše vlastní těla, nikoliv těla nejaká nové. Jaké budou mít přesně vlastnosti, n nauka neříká. Budou přeměněna a zduchovělá, takže budou moci žít v pekle nebo v nebi na věky. Trádice říká, že jde o fysickou totožnost; současně

však dodává, že naše těla nebudou mít skutečnou, fysickou charakteristiku, kromě totožnosti. Zdá se, že nebudou mít váhu, hmotu a nebudou podléhat fysickým silám. Budou nesmrtebná, v nebi nebudou ničím trpět, budou ~~impros-~~ tupná, jako Kristus přišel do shromáždění apoštolů zavřenými dveřmi. Ti kdož umřou, staří, nebo jako děcka, vstanou v plném rozkvětu života. Vzkříšení si nemůžeme vysvětlovat na základě opětného sestavení atomů, protože patří do jiného rádu věcí, než ve kterém nyní žijeme: Patří do rádu nadpřirozeného.

V okamžiku smrti opouští dušetělo. Duše, která svou přirozeností je nesmrtebná, nemůže zemřít a odchází přímo k soudu. Neznáme jeho okolnosti, ale věříme, že je okamžitý a konečný. Věříme také, že je spravedlivý a milosrdný. Nebudeš to soud nějaký formální a slavnostní. Ani sv. Petr nebude sčítat naše "má dátí" a "dal", v knihách věřitelů a dlužníků. Spíše se nás zmocní jasné vědomí božského života v naší duši, nebo ~~jménem~~ zoufalá jistota jeho nenaprovitelné ztráty. Jesteliže jsme milovali Boha, láska nás s ním spojí v nebi. V opačném případě, když jsme dávali přednost ~~č~~^{dáj-} bělským činům, půjdeme bezodkladně do pekla. Někteří z nás mělo' jen nedostatečnou lásku k Bohu. Ti půjdou do očistce, kde se dodatečně připraví pro nebe. Budeme tam trpět, ale jen přechodně. Naše konečná spása tam je zajištěná. Je jen jeden východ z očistce: Do věčné a milující náruče Boží.

"Právě zde, když mluvím o očistci, bych chtěl navázat na Vaši otázku", píše redakce své čtenářce. "Při pohřbu přítele, nebo příbuzného, prokazujeme úctu tělu zemřelého. Je to též znameném víry, že jeho tělo opět zstanе. Zřídka kdy se modlíme k duši, spíše za duši zesnulého. Víme, že nezměníme rozsudek nad zemřelým vynešný, ale doufáme, že naše modlitby jeho trest zkrátí. Avšak veškerá práce, s pohřbem spojená nijak vzkříšení ~~napomínám~~ neulehčí. Tělo podlehne zkáze. Bůh zánovu tak lehce obnoví tělo nabalsamované, jako tělo, jehož částečky byly rozprášeny, spáleny, nebo ztráveny oceánem." Totéž platí i o tělech zničených při leteckém neštěstí, končí časopis svůj rozhovor se čtenářkou: ./ →

"Po dlouhá staletí našeho pozemského času, budou naše duše v pekle nebo v nebi. Mezitím naše těla projdou změnami fysickými a organic-kými. Na konci světa nastane velká změna v uspořádání vesmíru. Lépe než konec světa, můžeme to nazývat Počátkem nového světa. Tehdy naše těla budou opět přivedena k životu, k jednotě s naší duší. Tehdy uvidíme Ježíše Krista přicházet z nebe, aby vykonal spravedlnost nad lidským pokolením. Pak přestane očistec. Nebe bude úplné, a jednotvárnost pekla se bude měnit jen proto, aby obnovovala hrozné výčitky svědomí."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů